

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 6/16, joulukuu 2016-tammikuu 2017, 15. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Sote-hölmöily peruutettava lopullisesti !

Joukkovoiman tapahtumassa 3.9.2016 muistutettiin SOS-päättäjiä. Yhteiskunnan terveyspalveluihin kohdistettujen varantojen siirtoa kapitalisteille ei hyväksytä

RAHAA PERUSTURVAAN
EI ASEISIIN !

Maidontuotanto yhteiskunnallistettava s. 3
Eläkeläisten noustava kapinaan s. 6
Kaikki vielä elossa s. 7
Kaksinkertainen zombi s. 9
Fidel in memoriam s. 11
Junamatka Sotshiin hieno kokemus s. 12
Suomen itsenäisyyden alkutaipaleella s. 15
Mitä voimme odottaa Trumpilta s. 15

Seurauksena kovasta EU-suuntauksesta "Sote-uudistus" on nyt johtamassa peruuttamattoman kielteisiin seurauksiin. Vanha kunnallinen itsehallinto romutetaan. Kunnilta otetaan 60 % päätösvallasta. On nähtävissä Sote-palveluihin kohdistuva ryöstökapitalismi ylikansallisten terveysalan yritysten valmistautuessa jakamaan julkisia varantoja. Valvonta heikkenee ja kansa häviää. Näemme mitä on tulossa. "Sote-uudistus tulee peruuttaa."

Katso sivut 4 ja 5

Eläkeläisten noustava puolustamaan etujaan

Tulevaan soteen ovat tyytyväisiä vain suuryhtiöt, ylikansalliset terveysalan yritykset ja heitä palvelevat poliitikot. Kuva joukkovoiman 3.9.2016 mielenilmauksesta.

Eläkeläiset koottiin 8.10.2015 Helsinkiin "vastustamaan leikkauksia". Heitä harhautettiin. Johtajat puhuivat tuntikaupalla. Ainoaksi sanomaksi jäi, että "leikata pitää mutta oikeudenmukaisesti." Tänäpäin mm. STTK puheenjohtajansa johdolla vastustaa siirtymistä taitetusta indeksistä ansiaindeksiin. Sanotaan sen lisäävän eläkemenoja. Niitä juuri tuleekin lisätä. Nykyisen lain aikana työeläkkeet laskivat palkkatuloihin verraten 60 %:sta lähes 40 %:ttiin. Eläkeläiset köyhtyvät. Se tulee estää.

Katso sivut: 6 ja 7

Porvoon Hamari osa Suomen itsenäistymiskehitystä

Pak Myong Cuk ja hänen seurueensa tutustuivat Suomen historiaan Hamarin laiturilla, jonka jälkeen selostus jatkui Porvoossa.

Ensi vuonna Suomi täyttää 100 vuotta. Mikä on Suomen oikea itsenäisyyspäivä? Ensimmäinen itsenäisyysjulistus annettiin v. 1788 Paason talossa. Toinen itsenäisyyspäivä voisi olla 18.7.1917, kun työväen voimin hyväksyttiin valtalaki vallan siirtämisestä eduskunnalle. Työväki ajoi itsenäistymistä. Myös Porvoon Hamarilla oli pieni osa itsenäistymisessä. Hamarin laiturilla korealainen tutkija Pak Myong Cuk hymyili kertoessamme Suomen ja Korean kuuluneen vähän aikaa samaan valtioon.

Katso sivu: 15

Sivut 2-3

- Täyskäännös kurjistamista ja sotaa vastaan
- Keinottelua vastaan Venezuelassa
- Uusi hallintotapa
- Maidontuotanto kansallistettava
- Ollako vai eikö olla

Sivut 4-5

- Ei kurjuutta kummempaa
- Työväenluokka ja työväen johtajat
- Sote-uudistus pysäytettävä
- Maakuntahallinnon vaaleista sirkuksuvia
- Uhkakuvat ennen EMU:a

Sivut 6-7

- Eläkeläisten noustava puolustamaan oikeuksiaan
- Kaikki elossa
- Pankit-verenimijät

Sivut 8-9

- Mediasta poimittua
- Reino Welling 75 vuotta
- Juhani Tanski 70 vuotta
- Heikki Männikkö 70 vuotta
- Tommi Lievemaa 50 vuotta
- Kaksinkertainen zombi

Sivut 10-11

- Suomen työkansalle hyvää uutta vuotta
- Fidel Castro in memoriam

Sivut 12-13

- Junamatka Sotšiin oli hieno kokemus
- Erdoganin islamilainen Fasismi pysäytettävä

Sivut 14-15

- Ruoka- ja lääketeollisuus hallitsevat ihmisen valintoja
- Kuka tai mikä Suomea uhkaa
- Hamarin paikka Suomen itsenäistymiskehityksessä
- Itsenäistymisajatuksen alkuvaiheista ja Y.M. Sprengtportenista
- Miten porvarit historiaa vääristelivät

Sivut 16-17

- Kiasman tapahtuma: on haastettava vallitseva talousjärjestys
- Mitä voidaan odottaa Trumpilta

Sivut 18-19

- Työkansan ääni kuuluu
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Luokkataistelun kysymyksiä
- Hankkikaa työläisen käsikirja
- Vasemmiston hylättävä konsensus
- Onko Venäjä kapitalistimaa

Kaikkien maiden proletaarit -
liittykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:
Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki
0408335360

Helsinki 19.12.2016

Tarvitaan täyskäännös kurjistumisen
ja sodan torjumiseksi

Fidel Castron kuolemaa on kommentoitu kapitalistien hallitsemassa
valtamediassa enimmäkseen valheellisesti. On julistettu kuinka val-
lankumousjohtajan poismeno mahdollistaa "uudistukset" ja "muu-
toksen" Kuubassa. Toisin sanoen kaikkien ulottuvilla oleva maksu-
ton terveydenhuolto, koulutusjärjestelmä sekä köyhimpien maiden
auttaminen lähettämällä näihin lääkäreitä maksutta eivät kommen-
toijien mukaan enää sovi tämän päivän maailmaan ja vallitsevaan
kapitalistiseen ideologiaan. Uudistuksia ajavat edustavat muka vas-
tuullisuutta, vallankumouksen saavutuksia puolustavat taas romu-
koppaan joutavia ihanteita.

Tämän päivän kapitalismin vastuullisuutta ovat esimerkiksi veroparatiit-
sit. Näihin laillistettuihin rikollisuuden pesiin on kätkeyty maailman yhe-
teistä varallisuutta niin paljon, että niiden avulla voitaisiin muun muassa
moninkertaisesti toteuttaa YK:n vuosituhattavoitteet. On arvioitu, että jo-
pa puolet maailmankaupasta käydään veroparatiiseissa. Yksikään länsi-
mainen valtionpäämies ei kuitenkaan ole julistanut sotaa veroparatiise-
ja vastaan. Syykin on selvä: koko nykyinen globaali talousjärjestelmä pe-
rustuu niiden olemassaoloon, ja talouseliitin lisäksi monet valtopoliitikot
hyötyvät itse suuresti veroparatiisien palveluista.

Kuutisenkymmentä rikkainta ihmistä maailmassa omistaa yhtä
paljon varallisuutta kuin maailman väestön köyhempi puolisko
yhteensä, noin 3,5 miljardia ihmistä. Tämä on karua faktaa kapitalis-
min hallitsemasta maailmasta. Kuitenkin meille väitetään räikeän val-
heellisesti, ettei hyvinvointivaltioon ole enää varaa. Suomessa vallan-
pitäjien vastuullisuutta on se, että sosiaaliturvasta, vanhustenhoidosta,
terveydenhuollosta ja lasten opetuksesta leikataan jatkuvasti. Samaan
aikaan yhteisiä varoja valuu osinkoina maasta ulos joka vuosi miljarde-
ja euroja.

Eläkerahastoihin on kätkeytynä valtava määrä varallisuutta
samaan aikaan kun eläkkeitä on leikattu ja eläkeikää korotettu.
Eläkelakien heikentämisen ja rahastojen paisuttamisen perusteena on
käytetty Tilastokeskuksen hatusta tempaistuja väestöennusteita, joissa
jopa kuolleista heränneet ja maasta pois muuttaneet kuormittavat tu-
levaisuuden eläkejärjestelmää. Todellisuudessa eläkevaroja tarvitaan
höttörahalla pyörivien rahamarkkinoiden tueksi. Kun vielä 1990-luvul-
la eläkevaroista 90 prosenttia oli sijoitettuna Suomeen, on vastaava lu-
ku tänä päivänä enää 27.

Vastuulliset vallanpitäjät ja heitä palveleva media hehkuttavat
uusia hävittäjähankintoja valheellisen isänmaallisuuden, militaris-
min ja Venäjä-vihamielisyyden innoittamina. Suomella ei ole varaa hoitaa
vanhuksiaan, mutta meillä on tarvittaessa varaa hankkia minimissään
30 miljardia euroa elinkaarensa aikana maksavat uudet superhävittäjät
USA:sta. Suomesta on epädemokraattisin menettelytavoin ja kyseenalai-
sin sopimuksin tehty USA:n sotilaallinen vasallivaltio – aivan kuten aiem-
min Suomen alistuessa Saksan vasalliksi.

Politiikkaan on saatava täyskäännös. Nykyinen politiikka johtaa
kansalaisten syvenevään kurjistumiseen sekä pahenevaan sodanuhkaan.
On kyettävä luomaan nykyistä politiikkaa vastustavien voimien yhteis-
rintama, jonka tärkeimmät lähiajan tavoitteet ovat: irti uusliberalismista,
rauhan ja puolueettomuuden puolesta sotaa vastaan.

Toimituksen pääkirjoitus:
Tommi Lievemaa

Tilaan

Kansanään

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 20 €.

☐ Olen maksanut tilaushinnan 20 €

☐ Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66

☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etinimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilaus-
maksun pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan eh-
dottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehteä si-
nulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös sähköpostilla tilaukset.kansa-
naani@gmail.com.

Sadan bolivarin setelit poistettiin kierrosta Venezuelassa

Tiedämme, että työkansan vastustajat keinottelun ja taloudellisen sa-
botaashin keinoin vastustavat sosialistista kehitystä. Esimerkkejä täs-
tä nähtiin DDR:ssä, Neuvostoliitossa, Chilessä ym. Maduron johdolla tä-
tä torjutaan poistamalla kierrosta 100 bolivarin setelit

Venezuelan presidentti Nicolas
Maduro ilmoitti 11.12.2016 hal-
lituksensa poistavan kierrosta
maan nimellisarvoltaan suurim-
mat – 100 bolivarin – setelit tu-
kahduttaakseen Kolumbian suun-
nasta tapahtuvan valuuttakeinot-
telun. Sadan bolivarin seteli on
tästä lähtien arvoton ja sen käyt-
tö on mitätöity Venezuelan boli-
vaarisessa tasavallassa. Kansalai-
silla on aikaa tammikuun alkuun
vaihtaa sadan bolivarin setelin-
sä maan keskuspankissa. Sata-
nen korvataan nimellisarvoltaan
suuremmalla setelillä ja kolikoil-
la 15.12.2016 alkaen.

vittellua dollarin kanssa. Vuodes-
ta 2013 lähtien, kun bolivar alkoi
menettää arvoaan, kolumbialai-
sesta rajakaupungista Cucutasta tu-
li laittoman valuutanvaihdon sol-
mukohta. Rajakaupungissa sadan
bolivarin setelistä maksettiin katu-
kaupassa 245 pesoa, vaikka Kolum-
bian keskuspankin virallisen vaih-
tokurssin mukaan 100 bolivarista
sai 30 000 pesoa. (1 VEF = 505,7 COF
13.12.2016)

Cucutassa huokealla kurssil-
la ostetut bolivarit vaihdettiin

sen jälkeen korkeammalla kurssil-
la maan keskuspankissa pesoihin
ja niillä ostettiin dollareita. Tästä on
kertynyt mafialle valtavia tuottoja.
Keinotteludollarit siirtyivät takaisin
Venezuelaan, jossa ne vaihdettiin
bolivareiksi mustassa pörssissä hui-
malla kurssilla. Keinotteluvoitoista
osa salakuljetettiin takaisin Kolum-
biaan ja osalla ostettiin valtion tuke-
mia venezuelalaisia tuotteita, jotka
taas myytiin hyvällä voitolla rajan
toisella puolella.

Järjestäytyneen valuuttakei-
nottelun kitkemiseksi Venezue-
la sulkee sen ja Kolumbian välisen
rajan. Presidentti Maduro on ke-
hottanut puolustusministeri Padri-
no Lopezia ja sisäministeri Nestor
Reverolia sulkemaan Venezuelan
rajat maalla, merellä ja ilmassa, jot-
ta vaihdetut 100 bolivarin setelit
pysyvät Kolumbiassa. Tiedustelura-
portin mukaan valuuttakeinotteli-
jat pyrkivät Cucutassa jo eroon 100
bolivarin seteleistä. Niitä myydään
alennettuun 70 bolivarin hintaan.

Suomennos:
Matti Laitinen

Lähde: Lucas Koerner 12.2.2016 ve-
nezuelanalysis.com

Uutinen

Radiossa kerrottiin päivänä
muutamana, että suuri osa suo-
malaisista kokee Venäjän tur-
vallisuusuhkaksi. Se on tosiaan
uutisen arvoinen havainto kun
kaikki vapaan tiedonvälityksen
ämyrit ovat vuosikausia julis-
taneet Venäjän laitonta Krimin
valloitusta.

Natsien propagandapäällikkö Jo-
seph Goebbels olisi varmaan tyy-
tyväinen seuraajiansa menestyk-
sestä, jos vielä huokuisi elävien
joukossa. Tämä sanataituri hallitsi
toistamisen merkityksen. Kansan-
joukkojen mielenhallinta on tär-
kein taistelulentä sodankäynnissä.
Niin sanottu yleinen mielipide
on saatava myönteiseksi "maan-
puolustukselle", ennen kuin pom-
mikoneet lähetetään "suojele-
maan" siviilejä.

Uusi hallintotapa

EU:ssa on käynnissä demokra-
tian delegitimointi eli mitätöinti.
Demokratia ei enää ole pel-
kästään kriisissä, vaan kyse on
järjestelmän muutoksesta. Uu-
si järjestelmä on nimeltään "go-
vernance" eli uusi hallinta- tai
hallintotapa. Siinä kansa on vain
yksi monista julkisen vallan auk-
toriteetin takaajista. Sen kilpai-
ljoina ovat markkinat, asiantun-
tijat ja "kansalaisyhteiskunta".
"Asiantuntijoita" ovat EU:n ko-
missio komissaareineen.

Vuoden 2007 Lissabonin sopi-
muksen ratifointia hidasti Irlannin
"väärä" kielteinen kansanäänestys-
tulos 2008. Uudessa äänestyksessä
2009 sopimus hyväksyttiin. EU ää-
nestyttää asioita uudestaan, kun-
nes tulos on mieluinen.

Päättäjistä on tullut kansan tuo-
mareita, kun he olivat toimineet
tähän asti äänestäjien valitsemi-
na. Ranskalaiset ja hollantilaiset
sanoivat 2005 ei EU:n perustuslaki-
sopimukselle. Jäsenvaltiot allekir-

joittivat 2007 Lissabonin sopimuk-
sen. Se astui voimaan 2009.

Ihmisoikeuksien yleismaail-
mallinen julistus toteaa, että "kan-
san tahto on hallitusvallan perusta"
ja että kaikki yhteiskunnan jäsenet
ovat kansalaisia, joilla on oikeus
osallistua kansan tahdon muodosta-
miseen. Niitä vastaan hyökätään
ideologisella rintamalla ja aseena
käytetään Euroopan rakentamisen
vaatimuksia.

Alain Juppé arvioi, että Rans-
kan tilanne ei ole "sovelias" kan-
sanäänestykseen EU:a koskevis-
sa kysymyksissä. Pääministeri Ma-
nuel Valls leimaa kansanäänestystä
ehdottavat henkilöt "noidan oppi-
pojiksi". Kun valtaeliitti ei ole varma
kansanäänestyksen itselleen myön-
teisestä tuloksesta, se jättää kys-
ymättä mielipidettä.

"Kansalaisyhteiskunta" ei pe-
rustu minkäänlaisiin edustuk-
sellisuus- tai legitimiyskriteerei-
hin. Sen monimuotoisuuteen sisäl-
tyy epätasa-arvoisuus. Kansasta tu-
lee yksi painostusryhmä muiden
joukossa, eikä sen asema äänestyk-

siä vieroksuvaan EU:n kanssa ole
tasaväkinen. Uusi hallintakäytäntö
on siirtänyt kansan suvereniteetti-
periaatteen syrjään.

Perustuslakivaliokunta päät-
ti, että se ei laadi mietintöä Paavo
Väyrysen kansalaisaloitteesta kan-
sanäänestyksen järjestämisek-
si Suomen jäsenyydestä euroa-
alueessa. Aloite ei siis tule täysistun-
tokäsittelyyn, jossa kansanedusta-
jat olisivat keskustelleet aloittees-
ta ja äänestäneet siitä. Valiokun-
ta katsoi, että aloitetta ei voitaisi
käsitellä, koska se koski Suomen
kansainvälistä sopimusvelvoitet-
ta, ja että aloite oli huonosti val-
misteltu. Nämä ovat verukkeita.

Jos hallitukset olisivat kan-
san tiukassa valvonnassa, ne
harjoittaisivat aivan toisenlaista
politiikkaa kuin nykyään.

Hannu Kautto

Lähde: Anne-Cécile Robert, Kan-
san ohittamisen taiteesta, Le Mon-
de diplomatique 6/2016

Kannattava maidontuotanto edellyttää yhteiskunnallista omistusta

Suomalaisen maatalouden kannattavuus on ollut huono koko EU-jäsenyytemme ajan. Valoa ei juuri ole tunnelin päässä, vaikka tilojen keskikoko onkin kasvanut huomasti koko EU-ajan. On epätodennäköistä, että suomalaista perheviljelmiin perustuvaa maataloutta saadaankaan kannattavaksi uusliberalismin oloissa. Maidontuotanto on perinteisesti ollut muuta maataloutta kannattavampaa. Nyt senkin kannattavuus on laskussa.

Maajussit kävivät 11.3.2016 Senaatintorilla muistuttamassa maksamattomista saatavistaan. Tunnuksissa heijastui kiukku. "Neljä maatilaa lopettaa joka päivä". Yrittäjätulo on puolittunut vuodessa 10000 euroon.

Venäjän talouspakotteet ajoivat EU:n maidontuotannon kriisiin

Maito on Euroopan tärkein maataloustuote, jonka osuus on 15 prosenttia kaikesta maataloustuotannosta. Keskimääräinen maitolitrin tuottajahinta EU:ssa on vuodesta 2015 pudonnut 14 prosenttia. Venäjän talouspakotteiden osuus kriisistä on merkittävä. Ennen tuontikieltoa Venäjä osti 13 prosenttia kaikesta EU:n maitotuotteiden viennistä. Suomen vastaava osuus on ollut jopa yli 40 prosenttia. Maitotalouden ongelmat ovat siis pitkälti EU:n jäsenvaltioiden itsensä aiheuttamia.

Eteläisemmän Euroopan maitotilojen ahdinkoon on vaikuttanut myös alhainen öljyn hinta, sillä öljyntuottajamaiden kysynnän lasku on tyrehtyttänyt viennin. Öljyn alhainen hinta on pudottanut

myös rehun hintaa, mikä on osaltaan lisännyt maidon ylituotantoa. Ylituotantoon vaikuttaa myös EU:n maitokiintiöiden poistaminen vuonna 2015. Tuotanto on omiaan keskittymään suotuisimmille alueille sekä Suomen sisällä että Euroopan laajuisesti.

Maatilojen kannattavuus Suomessa heikkenee edelleen

Luonnonvarakeskuksen arvion mukaan maatilojen keskimääräinen yrittäjätulo jää vuonna 2016 alle 10 000 euron. Yrittäjätulo kattaa enää 20 prosenttia tavoitteena olleista korvauksista viljelijäperheen työlle ja yritykseen sijoitetulle omalle pääomalle. Vuonna 2016 maatalousyrityksistä 38 prosentille ei jää yrittäjätuloa lainkaan eli kannattavuuskerroin jää negatiiviseksi.

Kannattavuuskerroin laske-

taan jakamalla maataloustulo yrittäjäperheen omien tuotannon tekijöiden vaihtoehtokustannuksella ts. palkka- ja korkovaatimuksen summalla. Kun kannattavuuskerroin on 1,0, kokonaistuotto riittää kattamaan kaikki kustannukset ml. omien tuotannon tekijöiden kustannukset ja yrittäjänvoitto on nolla.

Tuottajahinnat laskevat mutta tuotantokustannukset eivät

Vuosina 2015 ja 2016 lähes kaikkien maataloustuotteiden tuottajahinnat putosivat, mutta tuotantokustannukset nousivat noin kaksi prosenttia. Viljanviljelyn kannattavuus on lähellä nollaa jo kolmatta vuotta peräkkäin. Yrittäjätuloa jää tänä vuonna enää noin 1 000 euroa tilaa kohti. Viljatilojen osalta toimeentulo ei ole kuitenkaan niin riippuvainen maataloudesta kuin kotieläintiloilla. Viljatiloihin käydään töissä tilan ulkopuolella tai harjoitetaan muuta yritystoimintaa maataloustuotannon ohella.

Lypsykarjatilojen kannattavuus on vuonna 2016 vuotta 2015 heikompi. Yrittäjätuloa jää 21 000 euroa ja kannattavuuskerroin on 0,24. Kannattavuuden heikkeneminen on seurausta erityisesti kustannusten kohoamisesta. Lypsykarjatalous on päätuotantosuuntana 15 prosentilla maatiloista, mutta se tuottaa tilojen yhteenlasketusta yrittäjätulosta yli 60 prosenttia. Maidontuotannon kannattavuus vaikuttaa merkittävästi koko maatalouden kannattavuuskehitykseen.

Maitotilojen koko kasvaa

Heikkenevään kannattavuuteen vastataan ns. toimintaa tehostamalla eli maitotilojen tapauksessa eläinmäärää kasvattamalla. Tietyn eläin-

määrän yli mentäessä tarvitaan useampi viljelijäperhe tai vierasta työvoimaa. Tällöin saadaan lisää vapaa-aikaa, mutta vierastyöläisen kuluihin menee maatalouden neuvontajärjestön laskelmien mukaan noin 20 lehmän tuotto.

Maitotilojen määrä on vähentynyt ja koko kasvanut. Maidon lähettäjiä oli EU:iin liityttyä 32000 tilaa. Nyt tiloja on alle 8000. Maidontuotannon määrä ei kuitenkaan ole paljoa laskenut, sillä tilakoko on kasvanut. Maitotilalla on tällä hetkellä keskimäärin 40 lypsylehmää. On arveltu, että lähivuosina eläinmäärää pitäisi kasvattaa noin 200 eläimeen kannattavuuden saavuttamiseksi. Vastaavasti koko maatalouden työllisiä 1995 oli 141 000. EU aikana maatalouden työllisten osuus on puolittunut.

On selvää, että suuri tilakoon kasvu aiheuttaa ongelmia. Ennen kuin kannattavuus on päässyt sille tasolle, että tilalle voidaan palkata lisätyövoimaa, viljelijäperheen jaksaminen voi olla kovilla. Kuten tilastoista selviää, suuren työmäärän vuoksi viljelijän työstään saama tun-

tipalkka jää alhaiseksi, jopa pariin euroon.

Kohti yhteiskunnallista omistusta

Kannattava maitotalous edellyttää maitotalouden tukemista kaikissa teollisuusmaissa. Maataloustuella pidetään maataloustuotteiden hinnat alhaisena, mikä on tukea erityisesti suurpääomalle. Kapitalistin ei tarvitse tällöin maksaa korkeampia palkkoja työläisille, vaan se voi anastaa suuremman osan työläisen tuottamasta lisäarvosta itselleen.

Maidontuotannon osalta ollaan siinä tilanteessa, että yksityinen omistus ei voi enää tarjota kohtuullista työpalkkaa viljelijälle eikä ratkaista tuotannon ongelmia. Tilanne olisi ratkaistavissa siirtämällä maidontuotanto yhteiskunnalliseen omistukseen. Tällöin tilalle voitaisiin palkata enemmän työvoimaa ja työstä voitaisiin maksaa asianmukainen palkka. Tällaisissa olosuhteissa tuotantomääriä voidaan myös säädellä tarkoituksenmukaisesti.

Tutustuimme 6.5.2015 Valko-Venäjällä Smorgonin kaupungissa lypsyttilaan ja meijeriin. Tilalla oli 1700 lypsävää. Keskilypsy oli 18,9 kg/vrk. Tilasta valtio omisti 50 % ja omistusosuuskunta 50 %. Työntekijät tekivät 8-tuntista työpäivää. Homma toimi. Voisi olla mallia suomalaisillekin.

Ollako vai eikö olla

Suomi on täynnä fiksumia porukkaa, mutta valtamedia on tehnyt parhaansa jenkien opastuksella, että päämme menisi sekaisin. Eikä ole kovinkaan vaikea myöntää, että onnistumisprosentti on todella hyvä. Ammattimainen valtamedian journalismi tuottaa niin paljon valheita, että ne näyttävät totuudelta.

Valtamediaa ruokkivat kaikin voimin paitsi Tilastokeskus ja Eläketurvakeskus sekä niiden liepeistä kiinnipitelevät porvarilliset niin sanotut tutkimuslaitokset. Kaikille näille näyttää olevan yhteisenä piirteenä, että ensin asetetaan haluttu tulos, jonka jälkeen se todistetaan "tutkimuksilla" oikeaksi. Myös yliopistot syöllistyvät samaan politiikointiin.

Helsingin yliopiston mediatutkija Anu Koivunen ei tunnista todelliseksi sellaista tilannetta, jossa olisi joku ammattimainen journalismi valtamediana ja toisena valheuutisia tuottava media. Hänen mukaansa valtamedia on propagandistinen nimitys, jolla pyritään tekemään ammattimediasta poliittinen vastustaja. Joten muu media ei ole ammattimaista!

Mediatutkija Anu Koivunen ei ole huomannut, että valtamedia on niiden oma keksintö, jon-

ka ytimenä on karkikolmio; Helsingin Sanomat, Aamulehti ja Turun Sanomat. Nämä ovat suurimmat ja koska valtamedia on levikiltään suurin ja luetuin, yritysten kannattaa mainostaa niissä ja se tuo rahaa valtamedialle. Vähitellen tähän joukkoon väkisininkin liittyivät radio ja TV, jotka laulavat samoja oikeiston lauluja kuin karkikolmio. Valtamedia toimii yritysten, kapitalistien äänenä ja siksi se itse on valeutisten kiistaton suurtoimittaja.

ooo

Suomalainen professori Bengt Holmström on saanut viimeksi myönnetyn taloustieteen Nobelpalkinnon. Se on tullut niin sanotun peliteorian kehittämisestä. Se muistuttaa lautapeliä, jossa esimerkiksi tammi-pelin kaltaiset eriväriset nappulat, agentit, yrittävät selvitä pelissä toisenvärisiä paremmin. Kapitalistisen yhteiskunnan pelissä kapitalistit ovat yhdenvärisiä ja palkkatyöläiset toisenvärisiä nappuloita.

Holmströmin mukaan työttömyys on Suomen suurin ongelma. Heureka! Nyt nobelistina hän selittää, että se poistuu, kun luovutaan jäykistä työmarkkinoista ja työehtosopimusten yleissitovuudesta. Se poistaa jäykkyyden ja työttömyyden, ongelmat katoavat. Samalla voi poistaa työttömyysavustukset, kun työmarkkinoille ilmaantuu pienipalkkaisia pätäkötöitä. Niitä

ihminen voi tehdä samana päivänä vaikka kolmessa työpaikassa.

Yleissitovuudesta luopumisen synnyttää työn tasa-arvon, sillä kun työttömälle annetaan rahaa, hän on onneton. Mutta kun työtön tienaa rahan itse, hän on onnellinen. Näin opastaa taloustieteen nobelivoittaja. Jostain syystä hän ei ole tietävinään, että tavaroille ja palveluille pitää syntyä kysyntää, vasta sitten työn tarve lisääntyy ja työllisyys paranee. Täysiaikaisten töiden pilkkominen pätkiksi ei tee ketään onnelliseksi.

Professori Holmström sanoo protektionismin olevan kaiku sadan vuoden takaa. Todellisuudessa siellä kaikui suurpääoman harras haave vapaakaupasta. Hänen pitäisi tietää, että protektionismi (pk-yritysten ja maatalouden tulusuoja) loppui vasta vuonna 1995, kun tullisopimus GATT purettiin ja perustettiin vapaakauppajärjestö WTO.

ooo

Arvalla valittu KELAn uusi pääjohtaja Elli Aaltonen on Holmströmin linjoilla. Marraskuun lopulla Suomen Kuvalehden haastattelussa Aaltosen mielestä sosiaaliturvaan käytetään aivan liikaa rahaa. Hän ihmettelee, miksi ylipäätään ylläpidämme järjestelmää, joka maksaa ihmiselle olemisesta? Voisiko vaihtoehto olla olemisen sijasta osallisuus – siis ol-

lako vai eikö olla?

Pääjohtajan toivoisi tietävän, että sosiaaliturvan korvaava osallistuminen on pelkkänä ajatusleikkina sula mahdottomuus. Niinpä jäljelle jää pääjohtaja Elli Aaltosen sisäänrakennettu, syvällä sielussa kytevä sodanjulistus sosiaaliturvaa ja hyvinvointiyhteiskuntaa vastaan.

ooo

OECD on teollisuusmaiden taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö. Suomella on OECD:ssä pysyvä edustusto. Siksi se saa nopeasti tiedot kaikista talouteen vaikuttavista asioista ja näköaloista. Se on kapitalistien organisaatio, jolla on valtava talousasiantuntijoiden lauma ja valtavat asia-arkistot. Siksi voi perustellusti kuvitella, että se on hyvin perillä eri maiden tilanteesta. Sen luulisi tietävän kuinka yksityiskohdiltaan kapitalistinen järjestelmä eri maissa toimii.

OECD:n marraskuun raportissa sanotaan, että Suomessa on erinomaiset joustavat työmarkkinat. Raportti kuitenkin sanoo, että siitä huolimatta Suomessa irtisanoitaan vuosittain noin 5,5 prosenttia työntekijöistä, jotka ovat olleet vähintään vuoden vakituksessa työssä. Joten jos heitä olisi 1,8 miljoonaa, silloin joka vuosi vakituisten työn menettäisi noin satatuhatta palkkatyöläistä.

Työ- ja elinkeinoministeriö

sanoo, että lähes viisi kuudesta, 83 % irtisanotusta, löytää uuden työn vuoden sisällä. Kun tälle ei ole näköpiirissä positiivista muutosta, niin pitkäaikaistyöttömien ja vaikeasti työllistettävien jono pitelee joka vuosi 17 000 työttömällä! Maamme tilanne on siis varsin kurja, vaikka vain Ruotsissa tilanne on parempi, muualla se on huonompi. Se ilman muuta tarkoittaa, että jos maailmalla tavaroiden ja palvelusten kysyntä kasvaa, niin ensin työllisyys kohenee muualla.

Tilanteen paraneminen ei seuraavien vuosikymmenien aikana ole todennäköistä. Kaiken kukkuraksi pankkimaailmassa näyttää kasvavan uuden kriisin uhka. Italian suurimmalla pankilla kerrotaan olevan vähintään 300 miljardin euron ongelma. Kuinka siinä käy jää nähtäväksi.

Kuten sanottu Suomi on täynnä fiksumia porukkaa, mutta valtamedia on tehnyt parhaansa, että päämme menisivät sekaisin. Onnistumisprosentti on todella hyvä, kun koko eduskunnan vasemmisto ja ay-liike on muuttunut pelkäksi lammasmaumaksi. Siksi se ei tiedä ollako vai eikö olla, kun sillä ei ole ratkaisua, jolla kapitalistinen järjestelmä voisi pelastaa väestön kiihtyvältä kurjistumiselta.

Kai Kontturi

Ei kurjuutta kummempaa

Yhä useampi ihmettelee, mihin maailman ja siinä samassa meidän periferiassa oleva talous on menossa. Björn Wahlroosilla on pallo hukassa pankkimaailmaa uhkaavasta katastrofista. Myös taloustieteilijät ovat hätää kärsimässä. Jotkut heistä ovat sitä mieltä, että taloustiede ei pysty ennustamaan tulevaa. Toiset ovat eri mieltä. Enemmistön vuoksi rehellisimmät eivät uskalla kertoa työllisyyden kehityksestä, sillä se näyttää liikaa kauhuskenaariolta.

Helsingin Sanomat kertoi (HS 8.10), että Yhdysvalloissa työllisten määrä kasvoi 167 tuhannella. Suomalaisen silmissä luku näyttää hurjalta. Työttömyysasteen kerrotaan olevan tasan 5 %. Muun muassa tällaisilla mieltä ylentävillä luvuilla johdetaan maailmaa harhaan ja peitetään todellisuutta. Työllisten määrän kasvu on heidän mittapuussaan lähes olematon ja työttömyysaste puhdas valhe.

Yhdysvalloissa väestöä on 322,2 miljoonaa, joista työikäisiä on noin 217,2 miljoonaa. Heistä 178,1 miljoonaa, 82 % on työvoimaa, kun 39,1 miljoonaa, 18 % ei siihen kuulu. Esimerkiksi Tanskassa, jossa väestörakenne on epäedullisempi ikääntyneiden suuremman määrän vuoksi, työvoimaksi virallisesti lasketaan 81 %. Kun Yhdysvallat ilmoittaa työttömyysasteeksi viisi prosenttia, se johtuu siitä, että työvoiman ulkopuolelle piiloon on siirretty 30,8 miljoonaa vaikeasti työllistettävää työikäistä.

Todellinen työttömyys huomattavasti virallista korkeampi

Yhdysvallat ilmoittaa elokuun työllisyysasteeksi 62,6 % (HS 8.10). Si-

ten työllisiä olisi noin 136,4 miljoonaa. Kun työvoimasta vähennetään vaikeasti työllistettävät 30,8 miljoonaa, niin todellinen työttömyys on 41,7 miljoonaa, 23,6 %. Todellinen tilanne on tätä pahempi, sillä 51,1 miljoonaa teki (2015) pienipalkkaisia pätkätoita. Heille kertyi työtunteja vuodessa lähes puolta vähemmän kuin vakinaisessa koko aikaisessa työssä. Yhdysvaltojen mittapuun mukaan se vastaa noin 50 miljoonaa henkilötyövuotta. Näin 178,1 miljoonan täystyöllisyydestä puuttuu noin 90 miljoonaa työvuotta, 51 %. Tämän perusteella voi päätellä, että heillä todellisen työvoiman enemmistön elämä ei ole kurjuutta kummempaa.

Suomessa vastaavasti (2015) työikäisiä oli 3,48 miljoonaa, joista työvoimaa 2,82 miljoonaa, 81 %. Työllisiä on 2,39 miljoonaa ja työllisyysaste 68,7 %. Virallisesti sanotaan, että työvoimaa oli 2,62 ja työttömiä 0,18 miljoonaa, 6,9 %. Mutta kun työvoiman ulkopuolelle oli siirretty vaikeasti työllistettäviä 0,20 miljoonaa, niin todellinen työttömyys kasvaa 0,38 miljoonaan, 14,5 %. Tässä kaikki on laskettu työpaikkojen mukaan. Jos työvoima ja työtunnit lasketaan työtuntien mu-

kaan, tilanne huononee julmasti.

Viime vuonna työvoimalla oli työhön käytössä jokseenkin tasan 5 miljardia tuntia. Kun työvoimatutkimuksen työtunneista vähennetään haamutunnit, niin todellisia tehtyjä tunteja oli 3,7 miljardia. Täystyöllisyydestä työvoiman ulkopuolelle siirretyiltä, työttömiltä ja pätkätyöläisiltä puuttui yhteensä yli 1,3 miljardia työtuntia 730 tuhatta henkilötyövuotta, 26 %. Kun tähän lisätään, että yli 60 % sai palkkaa viimeisen verotilaston mukaan enintään 2 917 euroa, keskimäärin 1 324 euroa kuukaudessa, niin heidänkään elämä ei voi olla kurjuutta kummempaa.

Sipilän hallitus haluaa lisätä pätkätyöläisiä

Suomalaiset ovat apinoinnin maailmanmestareita. Yhdysvalloissa puolet työvoimasta on työttömänä ja pätkätoissa, mutta meillä vain neljännes. Kun meillä on lomat, yli- ja yötyö- sekä viikonloppukorvaukset, niin työvuodet ovat lyhyempiä kuin jenkeillä. Siksi pääministeri Juha Sipilä vaatii pidempiä työaikoja ja paikallisia sopimisia, että pätkätyöläisten osuus kasvaisi. Pankinjohtaja Björn ”Nalle” Wahlroos loikkaa pidemmälle, että päästäisiin yhdysvaltalaiselle tasolle. Nalle vaatii hallitukselta lakeja, jotka poistavat työehtosopimusten yleissitovuuden ja rajoittavat ammattiyhdistysliikkeen toimintavapautta. Kaikki palkka- ja työehdot pitää sopia yrityksissä.

Entinen valtiosihteeri Raimo Sailaskin totesi (HS 18.10), että Suomen tilanne on 1990-luvun lamavuosien tilannetta huonompi. Sailaksen loppupäätelmien mukaan jatkossa tarvitaan kilpailukyvyn ja valtiontalouden kannalta jatkuvasti uusia leikkauksia. Sailas aavistaa toisin kuin Sipilä ja Wahlroos, että olemme turmion tiellä.

Porvarilliset akateemisesti opetetut taloustieteilijät kuvittelevat, että kapitalistinen järjestelmä perustuu tavaroiden ja palvelusten tuottamiseen. Siksi he eivät millään keinolla voi ennustaa, miten tuhansia ja taas tuhansia muuttujia sisältävä tuotanto voisi kehittyä. Niinpä heidän on turvauduttava pelkkiin arvailuihin, aavistuksiin.

Heidän on mahdotonta ymmärtää, että kapitalistisessa taloudessa on kysymys ainoastaan ja vain tuotantoon sijoitetun pääoman lisäämisestä. Siksi pääomien sijoittajat pa-nevat rahansa vain sinne, missä niiden uskotaan tuottavan eniten voittoa. Millä alalla toimitaan, sillä ei ole mitään merkitystä.

Lännen imperialististen ylikansallisten suuryritysten tuotantokyky ja kansojen kulutuskyky, kansojen ostovoima kehittyvät koko ajan eri suuntiin. Siksi työn tarve vähenee. Samalla pääoman sijoittamisen mahdollisuudet vähenevät ja kasvu hidastuu. Niinpä lännen jättimäiset yritykset tähyilevät itään, jossa voisi olla uutta kulutuskysyntää ja myös uusia mineraalirikkauksia. Siksi länsi ja itä ovat vastakkain. Ja kuten näyttää, USA-NATO:n työn-tyminen itään aseineen on jo muutunut vaaralliseksi.

Edesmennyt Työministeriö oli (2006) arvioissaan ”Työvoima 2025” sitä mieltä, että jos väestöstä pidetään hyvää huolta ja koulutetaan asiallisesti, niin vuonna 2030 työvoimaa olisi peräti 3,16 miljoonaa, 83,1 % työikäisistä. Tällaisen joukon työllistämisestä kukaan ei näe edes unta. Olemme siis todella suurten kysymysten äärellä.

Työn tarve vähenee, työttömyys pahenee

Yritystoiminnan ja yritysten välisen kilpailun keskeisiä luonnonlain kaltaisia osia on työn tuottavuus. Se määrää ihmisten tahdosta riippumatta yrityksen onnistumisen. Kilpailussa ja pääomien tuottavuudessa voittaa se, jonka työn tuottavuus kasvaa muita nopeammin. Todellinen työn tuottavuus saadaan jakamalla kokonaistuotanto tehdyillä työtunneilla. Kokonaistuotannossa on mukana tavaravarastojen uusi-

minen, joka puuttuu bruttokansantuotteesta.

Kun tuotanto kasvaa työn tuottavuutta nopeammin, työn tarve kasvaa, mutta kun tuotanto kasvaa työn tuottavuutta hitaammin, työn tarve vähenee. 1980-luvulla tuotanto kasvoi tuottavuutta nopeammin, joten työtuntien määrä kasvoi 2,9 %. 1990-luvulla homma kääntyi pälaalleen, kun tuotannon kasvu oli rajusti tuottavuuden kasvua hitaampaa, joten työtuntien määrä supistui 11,7 %. Seuraavalla 2000-luvulla molempien kasvu hidastui, mutta tuotannon enemmän ja työn tarve väheni 0,9 %.

Sama kehitys, jossa tuotannon kasvu on työn tuottavuuden kasvua hitaampaa näyttää jatkuvan 2010-luvulla niin, että työ vähenee 3,1 %. Pahinta on, että kaikki merkit viittaavat samanlaisen kehityksen jatkuvan. Niinpä näyttää siltä, että vuonna 2050 tehtäisiin enää 2,66 miljardia työtuntia, vaikka Tilastokeskuksen väestöennusteen mukaan työvoimaa olisi tarjolla 5,00 miljardia työtuntia. Näin 2,34 miljardia tuntia, 46,8 % haaskaantuisi työttömyyteen. Kestääkö Suomi moisen kehityksen?

Yhä useampi ihmettelee mihin maailman ja siinä samassa meidän periferiassa oleva talous on menossa. Jotkut taloustieteilijät ovat sitä mieltä, että taloustiede ei pysty ennustamaan tulevaa, mutta toiset ovat eri mieltä. Fiksuiimmat heistä ovat hätää kärsimässä uhkaavan katastrofin edessä. Rehellisimmät asiaan vihkiytyneet eivät saa tai uskalla kertoa näistä kauhuskenaarioista, sillä ne ennakkoivat koko nykyisen talousjärjestelmän vararikkoa.

Kai Kontturi

MARX-OPISTON ENSIMMÄINEN TALVITAPAAMINEN 28.1.-29.1.2017

Marx-opiston ensimmäinen talvitapaaminen Vähäjärven lomakoti, Hauho, Hämeenlinna

Alustajat:
Maija Hakanen – Kommunistina ympäristöliikkeessä
Marko Korvela – Missä kulkevat politiikan rajat?
Miika Kabata – Marx ja marxilaisuus Wikipediassa
Paula Rauhala – Marxin sosialismivisiot DDR:ssä

Puheenvuorot: Jari-Pekka Tamminen (Ympäristöliike),
Heikki Männikkö (Uusliberalismin vastainen kansanrintama)

Osallistumismaksu 40 euroa sisältäen ruokailut, majoituksen ja opintoaineiston.

Ilmoittautumiset 9.1. mennessä osoitteeseen turo.laine@desili.fi. Ilmoita osallistujien yhteystiedot (myös kotiosoite) sekä mahdolliset erityisruokavaliot. Ilmoita myös osallistumismaksun maksajan yhteystiedot.

Lisätietoja: Jari-Pekka Tamminen +358 9 7743 8130

Matkakulut korvataan julkisen mukaan. Tarvittaessa oman auton käytöstä korvataan 20 senttiä ajetulta kilometriltä.

Työttömillä ja eläkeläisillä on mahdollisuus opintoseteliin.

Järjestäjänä DSL:n opintokeskus yhteistyössä Suomen kommunistisen puolueen, Kommunistisen nuorisoliiton ja Kommunistien liiton kanssa.

Työväenluokka ja työväen johtajat

Jo Marx kehotti kommunisteja menemään kaupunkien ja maaseudun kurjaliston joukkoon ja muodostamaan heistä työväenluokan. Siihen aikaan tämä kurjalisto koostui maatyöläisistä sekä suuresta osasta kaupunkien tehdas- ja palvelualojen työläisistä sekä tietenkin kerjäläisistä.

Sillä, miten oppinut työväen johtaja on, ei ole mitään merkitystä. Sosialismin tavoittelun kannalta on samantekevää onko työväen johtaja lautapoika vai lakimies. Näyttää monenlaisten taustojen merkityksestä on Suomessa yllin kyllin. Onhan heitä ollut niin osuuskaupassa, urheilujärjestöissä, ammattiyhdistyksissä kuin puolueissakin mitä korkeimmissa asemissa. Yksikään vaan ei ole ottanut askeltakaan kohti sosialismia, ei minkään väristä! Pikeminkin heitä voisi kehua luokkapeppureiksi. Mikäli työväen johtajalta puuttuu työväen maailmankatsomus, on suuri vaara, että koko järjestön työ palvelee viime kädessä taantumusta.

Kun työläiset 1800-luvulla alkoivat Suomessakin järjestäytyä ammattiosastoiksi omia elinolojaan joukkovoimalla ja yhteistyöllä kohentaakseen, vastasi työnantajapuoli perustamalla omassa ohjauksessaan olevia ammattijärjestöjä. Työläisten luokkatietoisuus oli riittävän vahva, jotta he ajan mittaan pystyivät yhtäältä paljastamaan porvarisliittojen johtajien takapirut ja toisaalta ottamaan nämä järjestöt valvontaansa.

Nykyinen työväenluokka näyttää valitettavasti olevan niin heikoissa kantimissa, ettei se pysty paljastamaan keskuudestaan luokavihollista yleiseen tietoisuuteen. Eritoten kommunistien tehtävä on riisua naamiot porvariston erilaisten hankkeitten kasvoilta. Samalla saatetaan paljastua ”kaikenlaisten sosialistien” kaksinaamaisuus. Mitä taas tulee punavihreään sosialismiin, niin eiköhän siinä ole ainakin piirteitä reformista, jossa kapitalistit pakotetaan vain ottamaan käyttöön entisiä menetelmiä ympäristöystävällisempinä tuotantotapoina.

Vastaavasti 2000-luvun sosialismi-termillä ellei jo peitellä niin ainakin voidaan peitellä yli

30 vuotta jatkunutta työväenluokan alennustilaa. Sillä, miten pitkälle tiede ja tekniikka kapitalismin vallitessa kehittyvät, ei ole mitään merkitystä vaan oleellista on se, milloin kapitalistien ahneus ”menee yli äyräitten” riittävän suuren kansanosan mielissä. Silloin on vallan ottaminen porvaristolta työväenluokan käsiin ajankohtais-ta – ja mahdollista.

Onneksi myös näyttää siltä, että työväenluokan itsetietoisuus on lisääntymässä. Ihmisjoukkoja näkyy kaduilla ympäri maailman oikeuksia puolustamassa. Jo Lenin tiesi sanoa, että päivä kadulla voi opettaa luokkatietoisuutta enemmän kuin vuosien opiskelu tai useittenkaan kirjojen lukeminen. Vallankumouksia nimetään tapahtumajankohdan mukaan, mutta itse sosialismi on niin kokonaisvaltainen (muutos), ettei sen typistämisen jonkun etiketin (2000-luvun sos.) alle taida onnistua.

Pauli Eskelinen
25.11.2016

Sote-uudistus pysäytettävä!

Juha Sipilän SOS-hallitus on epätoivon vimalla yrittänyt pätkäillä sote-mallia, joka toteuttaisi Sipilän ajaman ns. maakuntahallinnon ja kokoomuksen vaatiman julkisten palveluiden yksityistämisen. Hallituksen astuessa virkaansa Sipilä ilmoitti, että ellei hallitus sadassa päivässä saa askelmerkkejä valmiiksi isoille asioille koko hallituskaudeksi, niin "ukko vaihtoon". Sipilä tarkoitti työllisyyttä, talouden kilpailukykyä ja uudistuksia kuten sotea. "Tulos tai ulos" on Sipilän hokema. Rajapyykin jäätyä kauaksi taakse hän kerran uhkasi - tai lupasi - marssia presidentin pakeille, mutta sittemmin lupaus lienee unohtunut. Askelmerkkejä on useakin ministeri toki asetellut, mutta vauhdinoton suunnasta on hallituksessa eriäviä käsityksiä.

25 vuoden ulkoistamisprojekti

Sote-uudistuksen alkutahdit lyötiin jo vuonna 1991, jolloin ulkoministeriön valtiosihteeri Martti Ahtisaaren johdolla tehty EY-selvitys ennakoii soten rahoituksen muutosta. "Valtiontaloudelle EY-jäsenyys aiheuttaisi myös suuria rahoitusongelmia. Rajojen avautuminen ja tavaroiden vapaa liikkuvuus kaikkien jäsenmaiden kesken merkitsisi tulli- ja valmisteverotuottojen tuntuvaa vähentymistä. Valtion tulot laskisivat noin 1/10 eli 17-20 mrd mk/v. Tämä aiheuttaisi suuria paineita niin valtion kuin kuntataloudenkin supistamiselle. Esille nousisi myös sosiaaliturvan rahoittaminen omavastuuperiaatteella."

Omvastuuperiaatteen toteuttamista on yrittänyt usea hallitus.

Matti Vanhasen 1. hallitus aloitti keväällä 2006 Kunta- ja palvelurakennemuutoksen (KUPRU). Vanhasen ja Mari Kiviniemen hallitukset saivat aikaan muutamia kuntayhtymiä ja kuntaliitoksia – vapaaehtoisesti ja pakolla. Jyrki Kataisen hallituksen sote-uudistus oli kytketty kuntauudistuksen kanssa siten, että palveluiden järjestämisestä olisivat vastuussa jättisuuret kunnat. Kokoomus ja Sdp halusivat, että sote pysyisi rahoittajien eli kuntien näpeissä. Kataisen-Virkkusen mallissa oli noin 80 kuntaa tai sote-alueita. Hallituksen päädyttyä umpikujaan Sipilä tuli apuun esittelemällä viiden eräalueen mallin, jota muokattiin uudeksi Alexander Stubbin hallituksen aikana, mutta malli päättyi perustuslakivaliokunnan roskakoriin. Tappelu jatkui Sipilän SSS- ja SOS-hallituksen aikana ja älyttömyyden huipuksi yhtenä marraskuun yönä syntyi ns. Maakuntamalli, josta kehitettiin sen ja erä-mallin sekasotku. Nämä neljä viimeisintä viritelmää eivät toteutune perustuslain vastaisina.

Sote-toimen tuho

Naomi Klein kertoo kirjassaan "Tuhokapitalismin nousu", miten Harvardin yliopiston taloustieteen professori Jeffrey Sacks oli pohjustamassa Venäjän ryöstökapitalismia 1990-luvun alussa. Sacks neuvoi Venäjää myymään valtion omaisuuden mahdollisimman nopeasti. Valtion varat päätyivät oligarkeille, jotka ottivat vähitellen koko maan valtaansa ja pysäyttivät demokraattisen kehityksen. SOS-hallitus haluaa samalla tavalla siirtää vallan (sote-palvelut) kunnilta maakunnille. Hallitus ei antasi kunnille mitään roolia sote-palveluissa. Kokoomus antoi periksi sote-alueiden määrässä ja sai lupauksen yksityistämisestä. Lehmänkaupan seuraukset voivat olla ikäviä - myös sellaisia, joita kokoomuksen jäsenet eivät halua. Valinnanvapaus määrittää sote-palveluiden tuotantotavan.

Professori Mats Brommelsin johtama valinnanvapaustyöryhmä kuvaa uuden tuotantotavan.

Työryhmän esittämien mallien perusajatuksen mukaan maakunnissa toimii terveys- ja hyvinvointikeskuksia, jotka arvioivat asiakkaiden palvelutarpeita. Brommelsin mallit poikkeavat toisistaan sen mukaan, kuinka paljon keskuskeskukset tuottavat itse palveluita. Joka tapauksessa merkittävä osa - jopa valtaosa - sote-rahoista kulkisi näiden keskusten kautta. Niistä tulisi sote-tuotannon uusia valtakeskuksia. SOS-koplan valinnanvapaus on jotain aivan muuta kuin muissa Pohjoismaissa tarjolla oleva mahdollisuus valita omaksi kunnan terveyskeskus, ammatinharjoittaja tai lääkäriasema. Kyse ei ole siitä, että kaikki asukkaat voisivat halutessaan käyttää yksityisiä lääkäriasemia.

Hallituksen linjaukset tarkoittavat julkisen sote-tuotannon myyntiä yksityisille yhtiöille. Valinnanvapaus muuttuisi palveluiden yksityistämiseksi, jossa pääosaa näyttelevät voittajat haavittavat suuret sote-yhtiöt. Suuret ja vahvat toimijat valtaavat markkinat, mikäli kaavailut toteutuvat. Pienet toimijat eivät kykenisi perustamaan laajaa palvelunarviointia tekeviä terveys- ja hyvinvointikeskuksia.

Sote-uudistus iso yksityistämispaketti

Sote-palveluissa alkaisi ryöstökapitalismin aika. Sipilän hallitus haluaa yhtiöittää, kilpailuttaa ja ulkoistaa ennen kokeiluttomalla tavalla sote-palveluita. Hallituksen mukaan uudistus tehostaa palveluja niin, että sote-menoissa saadaan 3 mrd € säästöt. Tavoite ei toteudu, koska taitamattomasti ja hallitsemattomasti toteutettu valinnanvapausmalli johtaa kustannusten kasvuun. Kelan asiantuntijat puhuvat 1-2 mrd € kustannusten noususta. Sote-ratkaisun yksityiskohtien selvittyä voi käydä ilmi, että hallituspuolueissaakin syntyy kapina. Ruotsissa pohditaan, pitäisikö voittoja tavoittelevien yhtiöiden ollenkaan toimia terveydenhuollossa ja millä ehdoilla.

Yrittäjät mielissään uusista yrityksistä ja työpaikoista

Yrittäjät kiittävät hallituksen päätöstä toteuttaa sote-uudistus pääkaupunkiseudulla pääasiassa samalla tavalla kuin muualla maassa. Saamme uusia yrityksiä ja työpaikkoja Suomeen. Me näemme tämän hyvänä asiana, kiittelee Helsingin yrittäjien puheenjohtaja Sarianne Reinikka.

Julkisessa ja yksityisessä terveydenhuollossa on yksi perustavanlaatuinen ero. Julkisen terveydenhuollon tärkein tehtävä on parantaa kansanterveyttä. Yksityisen terveydenhuollon tärkein tehtävä on tuottaa voittoja.

Maakuntaitsehallinto olisi susi jo syntyessään

SOS-hallituksen uhkailemalla ja "pihtisynnytyksellä" aikaansaatu aluehallintomalli on täysin tarpeeton.

Sote-uudistus ei olisi edellyttänyt itsehallinto-alueiden perustamista. Keskustan ikaikainen haave on ollut saada ns. maakuntaitsehallinto. Murheellista on, että kansalaisten palveluja leikataan rajulla otteella ja samalla lisätään tarpeetonta byrokratiaa. Aluehallintoa olisi voitu uudistaa nykyisen maakuntaliiton roolia vahvistamalla. Maalaisliittokeskusta ajoi vuosikymmeniä vallan hajauttamista alueille eli maakuntaitsehallintoa. Viime vuosikymmeninä keskusta on kääntynyt keskittämisen kannalle. Maakuntauudistuksesta puhuminen soten yhteydessä on harhaanjohtavaa, koska maakuntahallinto merkitsee valtion päätösvallan hajauttamista maakuntiin, mutta SOS-hallituksen sote-toimen ottaminen pois kunnilta tarkoittaa itsenäisyyden ajan suurinta päätösvallan keskittämistä kunnista maakuntiin ja valtiolle. Jossain vaiheessa keskustankin päättäjät tajuavat tämän ja ollaan taas lähtöpisteessä.

Tulossa kaoottinen himmeli

Entinen Kansanterveyslaitoksen pääjohtaja, professori Jussi Huttunen toteaa: Tulevaisuudessa ihminen saa hakea perusterveydenhuollon lääkäripalveluja julkisen, yksityisen yrityksen tai kolmannen sektorin yhtiöistä. Tulossa on monimutkainen järjestelmä, oikea himmeli.

Yleislääketieteen professori Mauno Vanhala: Asiakkaiden metsästys on alkanut – "Pukamat puoleen hintaan". "Yksityiset yritykset ovat alkaneet jo houkuttaa potilaita asiakkaiksi tarjoamalla joko erityisen hyvää perustason palvelua tai alennuksia." Sosiaalipoliitikan professori **Heikki Hiilamo** toteaa: "Valinnanvapaus lisää väistämättä kustannuksia." Sosiaalityön professori **Anneli Pohjola** sanoo: "Ihmisi-

le voi tulla illuusio, että he voivat oikeasti vaikuttaa johonkin."

Sote-uudistus näyttää koskevan suurimmaksi osaksi terveyspalveluita. Sosiaalipalvelut soveltuvat huomattavasti paremmin kaavailtuun järjestelmään, jossa sote-palveluita tarjoavat julkisen, yksityisen ja järjestöjen ylläpitämät yhtiöt.

Suomi on vienyt sote-palveluiden kilpailuttamisen pisimmälle Euroopassa

Ensi- ja turvakotien liiton pääsihteeri Riitta Särkelä on tutkinut väitöskirjaansa varten sote-järjestöjen aseman muutosta. "Palvelumarkkinoiden rakentamisessa on tuotu vahvasti kilpailuttaminen ja Euroopan tiukin kilpailu- ja hankinta-ajattelu. Kun Suomessa tehtiin ensimmäinen hankintalaki 1990-luvun alussa, sote-palveluja ei suljettu sen ulkopuolelle. Monessa Euroopan maassa on lähdetty toisenlaisesta ajattelusta. Se on ihmisten tukea toisilleen, keskinäistä välittämistä. "Terveys ei ole kauppatavaraa". Raha seuraa varakasta potilasta yksityiselle terveysasemalle ja pakenee köyhää -potilasta.

Sote-uudistus pysäytettävä!

Vasemmiston lisäksi vasemmistoliitto, demarit ja vihreät ovat pysäyttämässä soten alasajoa. Myös RKP ja Kd suhtautuvat varsin kriitt-

Kuva: Heikki Mänttö

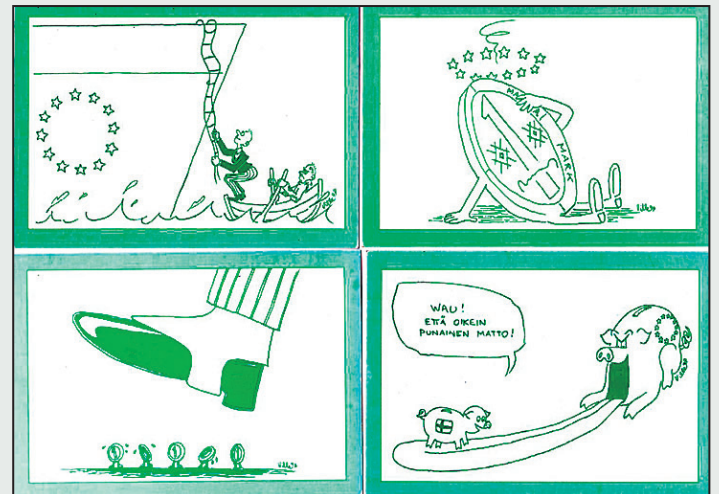
Kuntia halutaan puolustaa

tiseti sote-sopan keittoon. Keskustan, kokoomuksen ja perussuomalaisienkin joukoissa on alkanut kuplia. Kolme hallituspuolueiden kansanedustajaa - Hannakaisa Heikkinen, Sari Sarkomaa ja Arja Juvonen-irtisanoutuivat vanhusten hoitajien vähentämisestä. Keskustan kansanedustajat Hannu Hoskonen ja Mauri Pekkarinen ovat tämän tajunneet, koska he kritisoivat sote-hölmöilyä. Kansalaiset, kuntien päättäjät ja kuntien viranhaltijat kannattavat nykyisten palvelujen säilyttämistä ja parantamista. Sote-toimi on keskeinen hyvinvointiyhteiskunnan toiminnassa. Siitä ei saa tehdä kauppatavaraa.

Järki on uusiutuva luonnonvara - palvelut voidaan pelastaa. Yksityissektorille nyt menevät Kela-maksut on siirrettävä julkisen sektorin budjettiin. Kansalaiset eivät halua valinnanvaraa. He tarvitsevat palveluja.

Juhani Tanski
Kuopio

Nämä uhkakuvat ennen EMU:a

Ovat kaikki toteutuneet. Pitäisi tiedostaa uudet uhat, koska olemme EU:n viettäessä. Jos emme olisi EU:ssa, ei meillä olisi huolta mitään tapahtuu Kreikassa, Irlannissa, Englannissa, Portugalissa tai Espanjassa. Eurosta pitäisi erota heti ja ottaa oma markka takaisin eikä odotella hetkeä, kun on pakko. Se tulee kalliiksi, kun olemme menettäneet kaiken.

Esko Rintala

Maakuntahallinnon vaaleista sirkushuvia kansalle

Suomen Työväenpuolueen Turun seudun osasto ry on aloittanut valmistautumisen 9.4.2017 pidettäviin kuntavaaleihin. Olemme pohtineet kuntien merkitystä ja tarkoitusta tavallisille kuntalaisille. Suomen Työväenpuolueen Turun seudun osasto ry on laatimassa omaa kunnallispoliittista ohjelmaa. Ohjelman perustana ovat järjestön yleiset näkemykset kunnallispolitiikasta ja sen tarkoituksena. Niihin kuntiin, joissa asetetaan ehdokkaita, laaditaan lisäksi erillisiä kuntakohtaisia kysymyksiä käsitteleviä osuuksia.

Tulevat kunnallisvaalit muodostuvat poikkeuksellisen merkitykselliseksi pelkästään jo sen vuoksi, että niissä valitaan tällä hetkellä vallalla olevan poliittisen suuntauksen toteutuessa viimeiset kunnanvaltuustot, joilla on vielä joitakin mahdollisuuksia vaikuttaa kuntien varsinaiseen päätöksen tekoon. Mikäli viime vuosina nähtävissä ollut kehitys toteutuu, niin kunnallinen päätösvalta on siirtymässä pois kunnanvaltuustoilta. Vallan siirtymisen mahdollistaa yhtiöittämiskehitys. Silloin ei enää yhteisistä asioista päättä kunnalaisten vaaleilla valitsema valtuusto, vaan erilaiset yhtiöt ulkopuolel-

la demokraattisesti vallitun kunnallishallinnon. Esimerkiksi Sote-uudistus toteutuessaan mahdollistaa koko terveydenhoidon siirtämisen bisnesihenkilöiden veroparatiisiyhtiöiden haltuun ja päätösvaltaan.

Niin sanottu maakuntauudistus, jota ajetaan Sote-uudistuksen kylkiäisenä voimaan, ei paranna kuntalaisten mahdollisuuksia vaikuttaa päätöksen tekoon. Päinvastoin se tulee heikentämään kuntalaisten ja maakunnassa asuvien nykyisen lainsäädännön suomaa demokraattisia oikeuksia ja mahdollisuuksia vaikuttaa asioiden kulkuun. Nykyisten suunnitelmien va-

lossa on kuntalaisten äänin valittava maakuntahallinnon vaaleilla valittava valtuusto täysin silmäluumetta eli paremminkin se on osa kansalle tarjottavaa sirkushuvia. Ei voi välttyä vaikutelmalta, että suunnitellun maakuntahallinnon tarkoitus on tuhota nykyisetkin vähäiset kuntalaisten demokraattiset mahdollisuudet vaikuttaa asioiden kulkuun. Näyttää vahvasti, että suunnitellun maakuntahallinnon periaatteellinen tarkoitus on vallan keskittäminen entistä pienemmän poliittisen vallassa olevan eliitin käsiin.

Suomen Työväenpuolueen Turun osasto ry kutsuu kaikkia mukaan muuttamaan asuinalueemme ja kuntiemme kunnallista päätöksentekoa asukasläheisemmäksi!

Suomen Työväenpuolueen Turun seudun osasto ry:n Tiedote 3 / 2016 5.12.2016

Eläkeläisten on noustava puolustamaan etujaan

Seppo Ruotsalainen:
SKP:n KK:n jäsen,
Vtt, erikoistutkija

Taitettu indeksi

Aluksi on syytä toistaa joitakin monille jo tutuiksi tulleita asioita, jotka kuitenkin ovat tarpeen jatkokäsittelyä ajatellen. Kun nykyinen työeläkejärjestelmä toteutettiin 1960-luvun alussa, luvattiin lakisääteisesti, että työeläkkeiden koko ja kehitys sidotaan tiiviisti eli sata prosenttisesti työansioiden kehitykseen. Lupauksesta lipsuttiin vuonna 1977, jolloin siirryttiin ”puoliväli-indeksiin” (50/50) eli eläkkeitä alettiin vuosittain tarkistaa puoliksi palkka- ja puoliksi hintakehityksen mukaan. Vuonna 1996 siirryttiin ”taitettuun indeksiin”, jossa palkkojen muutoksen paino eläkkeeseen on enää 20 ja hintojen 80 prosenttia. Tämän seurauksena sama työeläke, joka vuonna 1996 oli 60 prosenttia työpalkasta on nykyisin vain 46-47 prosenttia tuosta vastaavasta työstä maksettavasta palkasta.

Edes tuosta edellä mainitusta taitetun indeksin ”lupaamasta” menettelystä ei ole pidetty kiinni, vaan vuonna 2015 siirryttiin maan hallituksen tekemän päätöksen mukaisesti eläkejäädytykseen, jonka seurauksena työeläkkeet pysyvät vuonna 2016 nipin napin 0-tasolla. Kansaneläke on jo negatiivisen hintakehityksen mukana pienentynyt vuoden 2016 alusta lukien 0,4 prosenttia miinuksen puolelle. Sama miinuksen puolelle menevä kehitys uhkaa myös työeläkkeitä, jos nykyinen kehitys saa jatkoa. Tuon kehityksen myötä eläkkeensaaja köyhtyy ikääntyessään samalla, kun hänen hoito-, lääke- ja muut menonsa lisääntyvät.

On aika palauttaa ansiota-soindeksi

Nyt kun työeläkkeet ovat 80 prosentin hintalaahuksen ja eläkejäädytyksen myötä vajoamassa miinusmerkiseksi on korkea aika palata eläkkeitä vuosittain tarkistettaessa hintaindeksistä alkuperäiseen ansiota-soindeksiin. Puolueisiin sitoutumaton Suomen Senioriliike (SSL) saatoi syyskuussa 2015 liikkeelle Kansalaisaloitteen tämän mainitun tavoitteen toteuttamiseksi. Aloitteen tuki-ilmoitusten keruuajan päättyessä maaliskuussa 2016 ilmoituksia oli virallisesti suoritettuna tarkistuksen mukaan kertynyt 84 820. Kansalaisaloite tulee Eduskunnan käsiteltäväksi ilmeisesti kulumassa olevan vuoden loppuun mennessä.

Vastustus tulee olemaan kova

Palkkaindeksiin siirtymisen vastustus on ja tulee olemaan kivikovaa. Maan keskeisten eläkevaikuttajien Eläketurvakeskuksen (ETK) ja Työeläkevakuuttajat Telan johdon taholta väitetään, että palkkaindeksiin siirtymisen seurauksena eläkevarat loppuisivat kesken eivätkä riittäisi nykyisten työssäkäyvien eläkkeiden maksamiseen.

Pääministeri Juha Sipilän johtamalla hallituksella ei myöskään ole aikomusta hyväksyä tuota lähes 85 000:n kannattajan allekirjoittamaa aloitetta. Kaikki eduskunta-puolueet oikealta vasemmalta ovat sisäisesti jakautuneita tämän kysymyksen suhteen. Huolestuttavinta työväenliikkeen kannalta on am-

Entisen kansanedustajan Kimmo Kiljusen alulle panema kansalaisaloite, jossa esitetään työeläkeindeksin palauttamista palkkataso-indeksiksi, luovutettiin 8.12.2016 eduskunnan puhemiehelle. Tämä ns. ”taitettu indeksi” merkitsee, että eläkkeitä tarkistetaan kerran vuodessa työeläkeindeksillä, jota laskettaessa palkkatason muutoksen painokerroin on 0,2 ja hintatason muutoksen painokerroin 0,8. Tämän seurauksena on työeläke laskenut siten, että se on enää 45 % palkasta, kun se vuonna 1995 oli 60 % palkasta. Eläkeläiset köyhtyvät hyvää vauhtia. Nyt luovutettu kansalaisaloite pyrkii korjaamaan tämän Lipposen hallituksen (siis Lipposen) v. 1995 tekemän vääryyden. Sanotaan, että indeksin korjaamiseen ei ole varaa. Se ei ole totta siksikään, että eläkerahastot ovat tällä hetkellä n. 180 miljardia euroa. Jos vieläkin epäilet, ettei eläkeindeksiä voitaisi korjata, lue oheinen artikkeli kaikessa rauhassa ja ajatuksella. Sen jälkeen kannattaa lähettää viesti kansanedustajalle asiasta, ennen kuin eduskunta käsittelee kansalaisaloitteen.

Kuva: Antero Nummiranta

Eläkeläiset saapuivat 8.10.2015 Kansalaistorille vastustamaan leikkauksia ja vaatimaan oikeuksiaan. Eläkeläisjärjestöjen johdon sanoma oli, että ”leikata pitää, mutta oikeudenmukaisesti”. Tämän petoksen he voisivat osittain sovittaa tukemalla tehtyä kansalaisaloitetta

mattiyhdistysliikkeen pitkään jatkunut vaitonainen ja viime aikoina suorastaan torjuvaksi ja osin jopa jyrkän torjuvaksi muuttunut asenne palkkaindeksin toteuttamisvaatimusta kohtaan.

Ammattiyhdistysliikkeen omituinen asenne

SAK:n lähes uunituore puheenjohtaja Jarkko Eloranta tyrmäsi Keskisuomalaisessa 30.10. julkaistussa kirjoituksessaan palkkaindeksin palauttamisen työeläkkeisiin. Hän julisti asiaa koskevan kansalaisaloitteen ”populistiseksi heitoksi”. Eläkeläisen näkökulmasta on vaikea nähdä, mitä populismia on siinä, että eläkeläisten joukko, joista huomattavan osan eläkkeet ovat köyhyysrajan alapuolella, haluaa toimeentuloonsa edes vaatimatonta parannusta.

Eloranta perusteli kantaansa sillä, että palkkaindeksin myötä eläkevarat tulisivat uhkaavasti hiipumaan eli ”jos se pajatso kerran tyhjennetään, sen jälkeen se on sitten tyhjä, eikä toista tule”. Suomen Senioriliikkeen puheenjohtaja ja kansalaisaloitteen ensimmäinen alikirjoittaja Kimmo Kiljunen on vastineessaan Elorannalle huomauttanut, että eihän kyse ole mistään rahastojen tyhjentämisestä. Työeläkkeitä maksettaessa eläkerahastoihin ei ole yhtä poikkeusvuotta lukuun ottamatta tarvinnut yhtenäksään vuonna koskea koko työeläkejärjestelmän historian aikana.

Toisin sanoen eläkkeet on aina pystytty maksamaan kunakin vuonna sisään tulleista työeläkemaksuista. Tämän seurauksena työeläkerahastot ovat kohonneet yli 183 miljardiin euroon eli 3,5-kertaisiksi Suomen valtion vuosibudjettiin verrattuna. Tuo edellä mainittu poikkeusvuosi oli 2015, jolloin sisään tulleita työeläkemaksuita olivat hieman pienemmät (24,9 mrd euroa) kuin saman vuoden eläkemenot (25,2 mrd euroa).

Eläkeläisten ja eläkeläisjärjestöjen mielestä eläkevarojen riittävyttä arvioitaessa huomio olisi kiinnitettävä työeläkeyhtiöiden

lukumäärän supistamiseen (monen mielestä yksikin yhtiö riittäisi) sekä hallintokulujen karsimiseen. Muutamia vuosia sitten suoritettussa eläkejärjestelmien toimivuutta koskevassa tarkastuksessa Suomen työeläkejärjestelmän hallintokustannukset todettiin kansainvälisessä vertailussa poikkeuksellisen korkeiksi.

Eläkejohtajien ylisuuret etuudet

Äskettäin julkistettujen verotietojen mukaan eläkkeelle jääneet työeläkejohtajat sijoittuivat korkealle viime vuoden tulotilastoissa. Helmikuun alussa 2016 eläkkeelle siirtynyt eläkeyhtiö Ilmarisen toimitusjohtaja Harri Sailas sai ansiotuloja 809 000 euroa vuonna 2015. Vuoden 2013 lopussa eläköityneen Varman toimitusjohtajan Matti Vuorian ansiotulot olivat 733 000 euroa vuonna 2015.

Ansiotulojen tukena ovat lisäeläkejärjestelmät, joita työeläkeyhtiöt kustantavat johtajilleen palkansaajien ja yrittäjien maksamista työeläkemaksuista. Keski-vero työeläkevakuutettu saa eläkkeenä noin puolet palkastaan eikä taitetun indeksin seurauksena kunnolla sitäkään, mutta Sailaksen ja Vuorian ansiotulot vuonna 2015 pysyivät suunnilleen heidän aiemman peruspalkkansa tasolla.

Pahanlainen ristiriita

Edellä todettu on jyrkässä ristiriidassa palkansaaja-eläkeläisiä koskevan käytännön kanssa, jossa taitettu indeksi alkaa välittömästi syödä eläkettä prosentin vuosivauhdilla olleen 20 vuoden eläkkeellä olon jälkeen keskimäärin vain runsaat 45 prosenttia alun perin luvatusa tasosta.

Myös eläkeyhtiöiden nykyisten toimitusjohtajien palkat nousivat selvästi vuonna 2015. Niinpä Varman toimitusjohtajan Risto Murron ansiotulot nousivat edellisvuodesta 32 prosenttia eli lähes miljoonaan euroon (ks. Tuomo Pietiläisen analyysi. Helsingin Sanomat 2.11.). Helsingin Sanomien (2.11.) selvityksen mukaan tuhannen ko-

Indeksimuutoksen vaikutus työeläkkeeseen 1996-2015		
	taitettu indeksi	palkkatasoindeksi
Elli Eläkeläinen	1232 €/kk	1725 €/kk
Eino Eläkeläinen	1661 €/kk	2325 €/kk

kevakuuttajat Telan toimitusjohtaja, Vasemmistoliiton entinen puheenjohtaja Suvi-Anne Siimes.

Tähän Siimeksen Anja Koivistoinen esittää eläkeläisen tulojen myötätunto eläkeläisiä kehityksen tässä hyvin selkeästi kohtaan näyttää rajoit-

tuvankin, sillä hän on työeläkeindeksin palauttamisen intomielinen vastustaja. Hänen keskeinen perustelunsa on, että ”palkkaindeksi syö lasten ja lastenlasten pöydistä”. Tuohon on sanottava, että Suvi-Anne Siimes on hyvätuloinen melkoisen jäävi sälyttämään tulevien sukupolvien ongelmia nykyeläkeläisten kaventuville olkapäille. Nykyeläkeläiset, joista liiankin monet olisivat nälkävyötä kiristäessään ruokapöydän lisäntimien tarpeessa, tuskin ulottuvat ja tuskin edes haluavat kurkottaa Suvi-Anne Siimeksen jälkeläisten pöydille.

Onko tuotto-eli voittotason kohottaminen tärkeämpää kuin eläkeläisten etu?

Taitetun indeksin olemassaolon oikeutusta ja työeläkemaksujen korotusuhkaa perustellaan sillä, että eläkeyhtiöiden tuottotavoitetta ei olla saavuttamassa. Tuottotavoitteen nostovaatimus tarkoittaa ensisijaisesti eläkeyhtiöiden ja niiden asiakasyritysten voittotason nostovaatimusta. Kysymys on marxilaisen talousteorian mukaisesti voiton suhdeluvun nostovaatimuksesta. Talouden perustuotannossa se tapahtuu työvoiman arvon eli palkkojen alas painamisella. Perustuotantoa heijastavassa työeläkejärjestelmässä tuo vastaava toteutuu palkansaaja-eläkeläisen luovuttaman työvoiman arvon ja siihen liittyvän eläketason alas painamisella.

Kapitalistisessa taloudessa on havaittavissa jo englantilaisen arvoteoreetikon ja pankkiirin David Ricardon (1772- 1823) tekemä arvio, jonka mukaan palkansaajien ja yrittäjien (marxilainen lisäys: suuryritysten) edut ovat toisiinsa nähden kääntäen verrannollisissa suhteissa.

Kuin yö ja päivä

Tänään tämä näkyy realitalouden jatkumossa eli työeläkejärjestelmässä paljaimmillaan ja pahimmillaan siten, että työeläkeyhtiöiden johdon ja toisaalta palkansaaja-eläkeläisten asema ja näkemysket eroavat toisistaan kuin yö ja päivä eli ovat ristiriidassa keskenään.

Eläkeyhtiöiden johdon tavoitteena on voittotason nostaminen ja tässä käytetään myös kyseenalaisia keinoja. Eläkeyhtiöt käyttävät palkansaajilta ja yrittäjiltä koottuja työeläkemaksuja ikään kuin ominaan, siis yhtiöiden omina eläkevaroina. Tuotto- eli voittotasoa kohotukseen ne ottavat riskejä, joihin ei ole kysytty eläkkeensaajien suostumusta. Tällä hetkellä eläkevaroista on Helsingin Sanomien mukaan sijoitettu 40 miljardia euroa riskialttiisiin veroparatiiseihin.

Eihän tässä näin pitänyt käydä, Suvi-Anne Siimes!

Palkansaajien ja yrittäjien maksamat työeläkemaksut menevät automaattisesti ja lain mukaan työeläkeyhtiöihin. Nuo yhtiöt käyttävät noita varoja tuotto- eli voittotason kohottamiseen sekä keskinäiseen kilpailuunsa muun muassa yritysasiakkaista (myöntämällä yrityksille houkuttimena mm. hyvinvointirahoja) vaikka eläkevaroja ei saisi käyttää muuhun kuin eläkkeiden maksuun. Tuon viimeksi mainitun toteamuksen on lausunut painokkaasti myös Työelä-

kevuuttajat Telan toimitusjohtaja, Vasemmistoliiton entinen puheenjohtaja Suvi-Anne Siimes.

Taitettu indeksi heikentää säilyessään tulevien eläkeläisikäluokkien ja sukupolvien työeläkkeitä vastaavalla tavalla kuin nykyeläkeläistenkin kohdalla. Viimeksi mainittuja ei voi syyttää tulevien ikäluokkien köyhdyttämisestä sillä vaatiesamme taitetun indeksin korvaamisesta palkkaindeksillä toimimme myös tulevien ikäluokkien köyhdyttämissuuntausta vastaan .

Ay-liikkeen johdon asenne ihmetyttää yhä enemmän

Ammattiliitto STTK:n hallitus on lausunnossaan 9.11.2016 ottanut voimakkaan kielteisen kannan palkkaindeksin palauttamista vaativaan kansalaisaloitteeseen. Lausunnon otsikkona on ”STTK:n hallitus tyrmää aloitteen täysin”.

Kun SAK:n puheenjohtaja Jarkko Eloranta julisti (kuten edellä tuli ilmi) palkkaindeksiä koskevan kansalaisaloitteen ”populistiseksi heitoksi”, niin STTK:n puheenjohtaja Antti Palola toteaa aloitteen ”pelinappulaksi”: ”Eläkejärjestelmä ei saa olla kenenkään pelinappula nuorten eläkkeiden kustannuksella”, Palola toteaa STTK:n Uutishuone verkkosivulla. Palolan väitteessä nostetaan esiin palkkaindeksin vastustajien tyyppillinen perustelu sukupolviongelmasta eri ikäluokkien välillä.

Palola pelottelee ETK:n laskelmiin nojautuen, että palkkaindeksiin siirtyminen johtaisi työeläkemaksujen korottamiseen. Jos niitä ei korotettaisi ”eläkerahastot olisivat tyhjä jo noin 50 vuoden kuluttua”. Palolan väite on lioitteltua sikäli, että maksujen korotuksiin ei ole aihetta, jos toteutetaan esimerkiksi nykyisen eläkejärjestelmän organisaattoristen päällekkäisyyksien purku sekä tarpeettomien hallintokulujen ja johdon täysin kohtuuttomien palkitsemisjärjestelmien karsinta.

Useiden vuosikymmenien päähen ulottuviin ennustuksiin on viime aikoina alettu suhtautua yhä kriittisemmin. Eläkekysymykseen laajasti perehtynyt vakuutusmatemaatikko Olli Pusa kysyy, kuka pystyy ylipäättään ennustamaan mitään yhteiskunnasta 40-50 vuoden päähän. Millaisissa oloissa silloin työskennellään ja kuka olisi 40-50 vuotta sitten eli vuosina 1966-76 kyennyt ennustamaan nyky-yhteiskuntaa tietokoneineen, matkapuhelimineen ja internetteineen.

KAIKKI ELOSSA?

Näyttää siltä, että kapitalistinen järjestelmä on saavuttanut kehityksensä lakipisteen. Enää se ei tuota ihmisille työtä, josta saisi palkkana kohtuullisen elintason, hyvää puhumattakaan. Globaalien monopoleiksi kasvaneiden maailmanlaajuisten yritysten tuotantokyky ylittää jatkuvasti supistuvan kysynnän. Sen vuoksi tavaratuotantoon sijoitettu pääoma ei takaa riittävää voittoa kasvusta huolimatta.

Niinpä nyt voittoja haetaan pääomamarkkinoilta. Ne ovat kasvaneet yli äyräidensä ja ovat jo yli kymmenen kertaa maailman koko yhteenlaskettu bkt. Kapitalistien pohjattoman voitontavoittelun seurauksena ja pankkien toimesta rahamarkkinoille on ilmestynyt vilkkaan mielikuvituksen ansiosta katteetonta virtuaalirahaa, pelkkää ilmaa.

Että rahamarkkinat pysyisivät pystyssä eivätkä romahtaisi, kapitalistit sijoittavat osan reaali taloudessa syntyneistä voitoista ikäikaisten tapojensa mukaan erilaisiin arvopapereihin, nyt samalla virtuaalirahan tueksi. Riski rahamarkkinoilla on kuitenkin tavaton, siksi niille hankitaan myös "ei kenenkään rahaa", mm. eläkevaroja.

Yrityksiä pääomitettiin eläkemaksuilla

Aikoinaan vuonna 1962, kun Suomea rakennettiin suomalaisille, maassa oli kova pula pääomista. Erääksi keinoksi kehitettiin kaksijakoinen työeläkejärjestelmä. Sillä oli

kaksi tavoitetta. Ensiksi se, että kun palkansaaaja siirtyy 40 työvuoden jälkeen eläkkeelle, eläke olisi 60 % palkasta. Toiseksi se, että verollisen palkan päälle lasketaan eläkemaksu, joka jaetaan kahteen osaan; maksettaisiin eläkkeisiin ja tulevien eläkkeiden varalle rahastoitavaan osaan. Myöhemmin maksua muutettiin niin, että osa peritään työntekijän verollisesta palkasta. Periaate muutettiin rajusti ja samalla se leikkasi rajusti myös palkkoja.

Tämän rahastoitavan eläkemaksun työntekijä voi lainata takaisin. Siten pääomaköyhät yritykset saivat käyttöönsä halpaa rahaa. Yritysten takaisinlainaus turvattiin valtion luottovakuutuksella. Järjestelmä toimi hienosti siihen saakka, kun ulkomailta sai helposti halpaa rahaa, eivätkä yritykset enää tarvinnut eivätkä halunneet eläkevarojen takaisinlainausta. Siitä seurasi, että rahastoinnille oli keksittävä kansaan helposti uppoava selitys, sillä rahasammosta ei haluttu luopua.

Vasta vuonna 1998 alkoi eläkevarojen voimakas ulosvirtaus. Eläkerahastoissa oli 53,8 miljardia euroa. Niistä oli sijoitettu kotimaahan 90 % ja ulkomaille 10 %. 90-luvun mullitukset vähensivät kotimaisen pääoman tarvetta. Niinpä yhä suuremmat rahamäärät eläkevaroista vietiin ulkomaille. Jo vuonna 2001 niistä oli koti- ja ulkomaille 50–50 %. Viime vuonna kotimaassa oli enää 27 % ja ulkomaille 73 %. Tarkkaa tietoa ei ole siitä, kuka teki ja milloin ensimmäiset kansaa harhauttavat ennusteet eläkeläisten määrästä. Joka tapauksessa, LEL:n osastopäällikkö Toivo Kyllönen julkaisi artikkelin (Eläkeläinen 7/2000), jonka taulukossa ennakoitiin, että vuonna 2040 eläkeläisiä on 1 700 000. Se oli alkusoitto rajuille eläkelakien huononnuksille ja rahastojen kasvatamiselle.

Tilastokeskus Helsingin Kalasatamassa on valjastettu tuottamaan "tilastoja" joilla voidaan perustella väestön nopeaa ikääntymistä.

Moni tavallinen matkaaaja on viime vuosina ihmetellyt, mihin oikein ollaan menossa. Julkinen sektori ja moni organisaatio valittelee, ettei rahaa ole, vaikka kansa työskentelee Ruotsinakin eniten koko Euroopassa, 42 tuntia! Ja koskaan ei Ruotsi ole tienannut enempää kuin nyt. Sama ääni ja valitus kuuluu koko EU:ssa.

Kyseessä on tietenkin talouselämän epätasapaino, jossa finanssisektori on ottanut ylivallan. Kun Ruotsi 1980-luvulla vapautti pankkien säännöstelyn, niin vähänpäävistä sosiaalidemokraattien ministerit Feldt ja Palme, että he laskivat pedon irti. Pankit alkoivat keinotella lainamarkkinoilla. Rahaa lainattiin konttoreiden rakentamiseen ympäri Eurooppaa ja suunnitelmallista Ruotsin finanssi- ja pankkisektorin kasvoivat samoihin mittoihin kuin USA:ssa, Iso-Britanniassa ja muualla, jos nyt joku muu muuta luuli. Nälkä kasvoi syödessä. Ja 90-luvun

Pankit- verenimijät

kriisissä oli porvarien Bildt sosialisoimassa pankit pelastaakseen ne ja maksumiehenä oli tietysti kansa. Muuta muutosta ei tapahtunut. Pankit jatkoivat pian vanhaan tapansa. Ja kansalaisista tehtiin palkka- ja lainaajia. Normaalisti kilpailussa olisi SEB-pankki kaatunut Liettuan keinotteluihin.

Ongelma ei olekaan rahan puute

Vuoden 2009 suuressa kriisissä kansat maksoivat Kansainvälisen valuuttarahaston mukaan mielettömät 17 628 miljardia dollaria pankkien pelastamiseksi. Voi vain ajatella, että samaan aikaan ympäristön parantamiseksi valtiot antoivat 155 miljardia! Eli ongelmana ei olekaan rahan puute, vaikka laulu rahan puuttumisesta kuuluu nopeasti politiikon suusta. Sen on myös ko-

Kova markkinaehtoinen kapitalismi on asettanut eläkeläiset keräämään puskurirahastoja rahamarkkinoiden romahduksen varalle. Leikataan myös eläkeläisten tuloja, joita muutoinkin syö taitettu indeksi. Syksyllä 8.10.-15 tuhannet eläkeläiset kokoontuivat torjumaan leikkauksia. SDP:n ja vasemmistoliiton eläkeläisjohtajat totesivat, että olemme talkoissa mukana. Tulee vain leikata yhdessä ja oikeudenmukaisesti.

Väestöennusteissa satojatuhansia "haamuja"

Myöhemmin ja nimenomaan väestön ikääntymistä palvelevat ennusteet Tilastokeskus on ottanut tehtäväkseen. Sen väestökirjanpidon ja ennusteiden mukaan 1931–60 syntyneistä olisi vuonna 2040 elossa 472 387 (18,8 %) ja 1961–75 syntyneistä 1 069 572 (100 %) kaikki olisivat elossa ja maassa. Näin 65 vuotta täyttäneitä eläkeläisiä olisi ennustettu 1 541 959.

Ennustajia ei häiritse päätän vertaan, että kaudella 1946–60 maasta muutti pois 172 608 ja kaudella 1961–75 lisäksi 331 858 henkeä. Luulisi, että yli 500 tuhannen suomalaisen maasta pois-muutto olisi ainakin jotenkin vaikuttanut vuoden 2040 ennusteseen, mutta eipä vaikuta. Toivo Kyllösen artikkelissa oli laskettu, että eläkeläisten määrän hurja kasvu vaatii, että eläkerahastot, jotka vuonna 1990 olivat 18,8 miljardia euroa pitää kasvaa vuoteen 2040 mennessä 50 vuodessa 151,4 miljardiin euroon, 703,6 %. Viime vuonna (2015) rahastoissa oli 180,3 miljardia euroa, joten ne kasvoivat 25 vuodessa 859,3 %.

Käyttämättömät eläkevarat jäävät rahastoihin

Vuonna 2040 suuret ikäluokat ovat pääosin menneet manan majoille ja nuorimmatkin elossa olevat ovat yhdeksänkymppisiä, mutta vaatimuksena on, että rahastojen on edel-

leen kasvettava. Siksi vuonna 2005 eläkelakeihin tehtiin valtavat muutokset. Yhteisvastuusta siirryttiin yksityiseen, henkilökohtaiseen vastuuseen. Ja huononnuksia ovat jatkuneet ja jatkuvat kuten näyttää.

Nyt jokaisen on itse kerättävä eläkerahansa. Muutoksen jälkeen työuran pitäisi olla 45 vuotta, 540 kuukautta. Jos tuona aikana joka vuosi tienaa 3000 euroa kuukaudessa, siitä kertyy 1 620 000 euroa. Kun lasketaan korkoa korolle, henkilön eläkerahastoksi tulee 862 488 miljoonaa euroa. Eläkkeeksi muodostuu elinaikakertoimen leikkauksen jälkeen 2 100 euroa, 25 200 euroa vuodessa. 15 vuodessa eläkkeisiin kuluu 378 733 euroa, joten rahastoon jää 482 755 euroa, 56 %. Samantapainen tilanne koskee pätkätyöläisiä, joiden työkuukaudet ja palkkasumma, eläkerahastot ja eläke jäävät pienemmiksi. Jos heidänkin eläkkeellä olo jää 15 vuoteen, rahastoista jää käyttämättä sama 24 %.

Vaikka eläkerahastot ovat henkilökohtaisia, niin perilliset eivät saa niitä missään tapauksessa perintönä. Jokaisen ennen aikojaan menehtyneen rahat jäävät eläkerahastojen kasvuksi. Miksi?

Pelko kasvaa rahamarkkinoiden romahduksesta

Tehtyjen muutosten syynä on pelko rahamarkkinoiden hallitsemattomasta, mielikuvituksen luomasta kasvusta, joka Maailmanpankin mu-

kaan sisältää (2009) keinottelijoiden johdannaismarkkinat ns. virtuaalirahaa 633 251 miljardia dollaria, 1093 % maailman bruttokansantuotteesta (bkt), muut arvopaperimarkkinat sisältävät 88 644 miljardia dollaria, 153 % maailman bkt:stä.

Euroopassa puhutaan väestön nopeasta ikääntymisestä, vaikka syntyneiden ja todennäköisen kuolleisuuden perusteella voidaan suhteellisen tarkasti arvioida väestön todellinen ikääntyminen. Että nämä mielettömät rahamarkkinat pysyisivät kasassa, EU on antanut jäsenmaille ohjeet ikääntymistä korostavien väestöennusteiden tekemisestä. Jos väestö ikääntyy, on säästettävä eläkemenoihin ja kerättävä eläkkeisiin rahaa. Kertyneet miljardit voidaan sijoittaa eri tavoin rahamarkkinoiden tueksi.

Kapitalistinen talousjärjestelmä näyttää saavuttaneen kehityksensä lakipisteen. Siksi sen on pakko keksiä erilaisia keinotekoisia ja läpeensä valheellisia selityksiä ja menetelmiä, joilla järjestelmää uhkaavasta katastrofista voisi välttyä. Mutta keinot alkavat olla vähissä. Ihmiskunta on kuitenkin aina selvinnyt. Kun vanha järjestelmä on muuttunut kehityksen jarruksi, se on vaihdettu uuteen. Siksi tässä ja nyt umpikujan lähestyessä on pakko ajatella kapitalistisen finanssi- ja tuotantopääoman lakkauttamista niin meillä kuin muuallakin.

Kai Kontturi

maan lainaa, koska ne saavat jo hyvin rahaa asutuspulasta johtuvista korkeista vuokrista ja ihmisten sekä yritysten lainoista. Julkinen sektori joutuu vain säästelemään ja sulkemaan osastoja, koska ei haluta ottaa lainaa.

Tänään luin juuri, että Boräsisä oli 43 000 hakijaa yhteen asuntoon! Yksityiset finanssi- ja pankkisektorit tunkeutuvat julkisen sektorin osingoihin. Tästä on esimekin Academia, joka on jo mennyt pörssiin pumpattuaan verorahoja miljardittain koulutoiminnastaan. Se kuuluu Wallenbergin yhtiöihin. Samaan aikaan lainaavat pankit valtavia summia öljynporauksiin, metsänhakuihin ja kaasujohtojen vetämiseen eli usein haitalliseen toimintaan, mutta ah, niin tuottavaan!

Pankkipalvelut käyvät kulluttajalle liian kalliiksi

Voittomarginaalien tavoittelu 10-15 prosenttia ei ole mikään vaikeus pankeille, jotka napinpainal-

luksella siirtävät 100 miljoonaa helposti tuottoisampaan paikkaan. Yritykset eivät pysty siihen samalla tavoin ja siksi on säästettävä. Kaikki yritykset kuitenkin tarvitsevat sitä.

Me voimme sanoa, että rahaa on paljon, mutta järjestelmän talousvinoutuma on tietysti mahdollista muuttaa, koska se on muutettu nykyiseksi ja haitalliseksi. Rahaa on rakentamiseen, ympäristöongelmien vähentämiseen, maaseudun elämiseen ja toimimaan yhteiskuntaan.

Jos ei muuta niin on annettava kaikille tili ja maksukortti Valtionpankissa selvin säännöin, niin pankit voivat sitten selvittää parhansa mukaan! Ja jokainen pääsisi eroon 4-5 %:n menoistaan pankeille.

Esa Salomaa
Ruotsi

MEDIASTA POIMITTUA

Anttilan haudalla jae-taan huomenna ämpäreitä (Talouselämä 23.11). Tokman-ni avaa toisen Lohjan-myyvälän-sä Anttila-vainaalta vapautuneis-sa tiloissa torstaina. Sen lisäksi Tokmanni avaa tänä vuonna kak-si ja ensi vuonna kymmenen uut-ta myymälää. Tämä 3+10 on kaik-kien Tokmannin myymäläavausten lukema loppuvuonna 2016 ja vuonna 2017. Läheskään kaikkia uusia myymälöitä ei avata Antti-lalta vapautuneissa tiloissa. Loh-jalla avajaisrituaaleihin kuuluvat tutut yllätysämpärit, joita jaetaan 500. Tokmanni on jakanut jo 200 000 ämpäriä myymälöiden ava-jaisissa (TE 2.12). Niitä jaettiin en-si kertaa Pirkkalan myymälän ava-jaisissa 1992.

”Sopimus Venäjän ja Suomen sosialististen tasavaltain välillä” allekirjoitettiin 1.3.1918 (Ant-ti Hyvönen, Suurten tapahtumien vuodet 1917-1918, Kansankult-tuuri 1957). [...] Venäjä sitoutui myöntämään kaikille suomalais-sille työläisille ja talonpojille kaik-ki valtiolliset oikeudet Venäjällä ja suomalaisten puolesta lupaudut-tiin myöntämään venäläisille Suomen kansalaisoikeudet ”mah-dollisimman helpoilla ehdoilla eri-tyisesti ottaen huomioon liikkuvan työtätekevän väestön edut”. Tämä oli ensimmäinen valtiollinen sopi-mus työväen hallitsemien maiden välillä.

Helsingin yliopiston vara-rehtori Pertti Panula kirjoit-taa pääkirjoituksessaan (Ylio-pisto 9/16): Sote-uudistuksen val-mistelijat ovat unohtaneet yli-opistot, yliopistosairaalat ja tut-kimuksen. Potilaiden edut ja mah-dollisuus saada parasta mahdol-lista hoitoa edullisimmin perus-tuvat kuitenkin pitkälti yliopisto-sairaaloiden työhön. Niissä koulu-tettavien lääkäreiden osaaminen riippuu tutkimuksen tasosta. Nyt on kiire saada selvät periaatteet yliopistojen toiminnalle ja yliopis-tosairaaloiden asemalle.

Cambridgen yliopiston emeritusprofessori Göran Ther-born kertoo, että venäläisten mie-esten elinajanodote romahti 1990-1993 kuusi vuotta ja naisten neljä (Yliopisto 9/16). Venäläisten mies-ten elinajanodotteiden ero varal-lisuuden mukaan kasvoi kolmes-ta vuodesta yhteentoista ja nais-ten kahdesta vuodesta yhdeksään. Mullistus [Vastavallankumous] lopetti miljoonia elämiä ennenai-kaisesti.

Väestötieteilijä Karri Silven-toinen sanoo, että ruoan riit-tävyys ei ole ongelma nyt eikä todennäköisesti tulevaisuudes-sakaan (Yliopisto 9/16). Pulmal-lista on se, että koska ruoka myy-dään markkinoilla, kaikilla ihmi-sillä ei ole välttämättä varaa os-taa sitä. Maantieteilijä Paola Mi-noia muistuttaa, että [maapal-lon] kantokyvyn kannalta olen-naista ei ole väestön määrää, vaan kulutuksen määrä. Keskiavertu [yh-dysvaltalaisen] ruokakorin tuot-taminen kuluttaa noin vii-si kertaa niin paljon vettä kuin tavallisen intialaisen.

Biotieteilijä Leena Valmu ei päästä lääkefirmojakaan helpolla (Yliopisto 9/16). Niitä ei ole perustettu maailman paran-tamiseksi. Isoa rahaa tehdään joil-lakin kolesterolilääkkeillä, eikä vi-sioissa kehitysmaiden lasten ma-larian parantamisilla juhlita. Bis-neksestä yritysmaailmassa aina on kyse, mutta ainakaan ilman patentteja mitään lääkkeitä ei ke-hitetä.

Vallankumousristeilijä Au-rora on hiljattain palannut tu-tulle, pysyväle paikalleen Ne-va-joen rantakadun tuntumaan Pietariin kaksi vuotta kestäneiden korjaustöiden jälkeen, kertoo Kul-tura-lehti (Venäjän Aika 4/2016). Auroran paluu on herättänyt suurta kiinnostusta Pietarissa. Niinpä risteilijää katsomaan pyrkii sankoin joukoin kaupungin asuk-kaita ja muualta tulleita turisteja.

Tampereen yliopiston jour-nalistiikan vierailijaprofessori Hanna Nikkanen kertoo, että amerikkalaisista [yhdyshaltalaisis-ta] 42 prosenttia sanoo tutkimuk-sessa pelkäävänsä klovneja (WWF 4/2016). 32 prosenttia pelkää il-mastonmuutosta. [...] Sen edelle nousevat sekä arkiset uhkat (työt-tömyys, lasten pärjääminen) että melko epätodennäköiset väkival-lanteot (terrori-iskun uhriksi jou-tuminen, pahan klovnin hyök-käys).

Päätoimittaja Serge Halimi kirjoittaa (Le Monde diplo-matique 6/2016): Britannian pääministeri Theresa May 5.10: Rikkaiden etuoikeudet ovat yh-teiskunnan mätäpaaise, valtion tehtävänä on ”huolehtia siitä, mitä yksilöt, yhteisöt ja markki-nat eivät kykene tuottamaan”. ”Työntekijöiden oikeudet” ovat tärkeitä ja verot välttämättömiä, koska ne ovat ”hintaa, jonka me maksamme siitä, että saamme asua sivistyneessä yhteiskunnas-sa”. Julkiset palvelut, erityisesti koulutus ja terveydenhuolto sekä niiden parissa työskentelevät ovat ylistyslaulun arvoisia, ja että asunto- ja liikennesektoria täy-tyy elvyttää kohdistamalla siihen julkista rahaa.

Ranskassa [...] presiden-tinvaaleissa [...] voittajina pidetään nyt konservatiivi-sia ehdokkaita, joiden vaalilu-pausten listaan kuuluvat eläkeiän pidentäminen kahdella, kolmel-la vuodella, neljä palkatonta lisä-työtuntia viikossa, varallisuus-veron poistaminen – samaan aikaan alimpia tuloluokkia pa-hiten koettelevaa arvonlisäveroa nostettaisiin – työttömyyskor-vausten asteittainen alentami-nen, 300000-500000 julkisen vi-ran lakkauttaminen jne.

Tiedonantajan pakinoitsi-ja Pohjanmaan kaaderi kirjoit-taa: ”No mihin se Sipilä nyt noin äkkiä lähti?
- Se varas itselleen matkan Kiinaan. Se luki tuosta tieteen ku-valehdestä, että Kiinaa on sanottu keskustan valtakunnaksi.

Hannu Kautto

Reino Welling 75 vuotta

Reino Welling syntyi 3.12.1941 Lappeenrannassa. Jo puolen vuoden ikäisenä 28.6.1942 hän jäi sotaorvoksi. Reino siirtyi isovanhempiensa hoitoon ja eli lapsuutensa äidittömänä ja isättömänä. ”Sotaor-pous toi minulle sodan ja militarismin vastaisuuden”, Reino kertoo. Jatkosodan aikana Reino asui vuoden verran Valkjärvellä, mutta ke-sällä 1944 perhe joutui evakkoon sijoituspaikkana Jämsänkoski, jos-sa Reino ja vaimonsa Mirja asuvat edelleen.

Koulujen jälkeen työura avautui Jämsänkosken paperitehtaalla kes-täen 42 vuotta ja 4 kuukautta. Vii-meisimpänä tehtävään Reino toi-mi kuorimonhoitajana. Pitkän työ-uran ohella Reino on tehnyt mitta-van uran työväenliikkeessä ja muus-sa vapaaehtoistoiminnassa. SKP:n jäsen Reino on ollut 1980-luvulta saakka ja kunnanvaltuustossakin vuosina 1992 - 1995 ja uudelleen 2011 alkaen.

Myös ystävyysseuratyö on Reinon sydäntä lähellä. Reino on toiminut sekä Suomi-Neuvostoliit-to-seurassa ja myöhemmin Suomi-Venäjä-seurassa yli 40 vuotta. Mat-koja Venäjälle on kertynyt yli 50 kpl.

Yhtä pitkään Reino on toimi-nut myös Suomi-Korea-seuras-sa. ”Suomi-Korea-seuran toiminta

on sydäntäni lähinnä” Reino kertoo. Seuran pitkäaikainen puheenjohta-ja Pekka Leppänen houkutteli aikoi-naan Reinon toimintaan mukaan. Reino on ollut Suomi-Korea-seuran hallituksessa yli 30 vuotta ja toimii tällä hetkellä seuran taloudenhoita-jana. Korean demokraattisen kan-santasavallan korkein neuvosto on huomioinut Reinon aktiivisen toi-minnan ystävyyden mitalilla vuon-na 2010.

Reinon aktiivista vastuunkan-toa ja luotettavuutta yhdistystoi-minnassa kuvaavat sihteerin teh-tävät eri järjestöissä, joista mainit-takoon Paperiliiton osasto 11, Jäm-sänjokilaakson invalidit ja Jämsän-kosken kotiseutuyhdistys. Reino toi-mii myös Jämsänkosken eläkeläis-ten tiedottajana. Rakkaudesta koti-

seutuun ker-too aktiivisen kotiseutu-yhdistystoi-minnan ohel-la Reinon ja Mirjan koti. He asuvat museoviras-ton suojele-massa muo-namiehen mökissä, mikä on Keski-Suomen ainoa edelleen asuinkäy-tössä oleva muonamiehen mökki.

Reinon muusta harrastustoi-minnasta mainittakoon posti-merkkien keräily, lukeminen, kalas-tus, polttopuiden teko sekä aktiivi-nen lehtikirjoittelu. Ensimmäinen lehtijuttu julkaistiin yhdeksänvuotiaana ja sen jälkeen juttuja on ker-tynyt pitkälti toista tuhatta – ja il-mestyy edelleen.

Kansan Äänen lukijat ja järjes-töväki toivottavat Reinolle edelleen aktiivisia eläkepäiviä!

KÄ toim./Juha Kiekisi

Juhani Tanski 70 vuotta

Tammikuussa Punkalaitumella 11.1.1947 näki päivänvalon Juhani ”Jussi” Tanski. Keskikoulun rehtorina oli entinen patamusta lotta, joka nimitteli Jussia kommunistiksi. Jussi arvelikin ajatuksistaan löy-tyvän kommunismia, joka suututti tämän vanhan sotaratsun. Lukion Jussi suoritti Loimaalla.

Tshekkoslovakian miehitys oli hä-nelle suuri shokki. Tampereen yli-opistossa syntyi ajatus ottaa asias-ta selvää. Alettiin tutkia Marxin, Le-ninin, Maon ja Stalinin teoksia. Opin-toryhmästä muodostettiin 1969 Tampereen Marxilais-Leniniläinen Seura, missä Jussi toimi sihteerinä ja myöhemmin puheenjohtajana.

Opiskelun jälkeen toimin-ta jatkui Helsingissä. Hän siirtyi v. 1985 leipätyön perässä Leppä-virran Oravikoskelle, jonka kyläto-imikunnan puheenjohtajaksi hän-et valittiin v. 1989. Kyläläiset valit-tivat silloin läheiselle nikkelikai-voksen jätealueelle myönnetystä ”formula”-radan sijoituspaikkalu-vasta. Kaavoituslautakunta halu-si järven rannalle pientaloasun-toja. Kunnanhallitus pakkolunasti asumisrakentamiseen tarkoitettun maan ja asetti sen kaavoituskiel-toon, ettei moottoriturheiluratahan-ke vaarantuisi. Kylätoimikunta vaati kaavoituskiellon purkamista. Kut-

suttiin koolle lehdistötilaisuus, joka onnistui yli odotusten ja kunnanjohta-ja erosi. Veristä tappelua käytiin puolitoista vuotta, kunnes kunnan-hallitus luovutti.

Sattui tapaus, jossa vuok-ralaisen epäoikeudenmukai-nen kohtelu ei mahtunut Jussin tajuntaan. Siitä syntyi päätös osal-listua politiikkaan. Perustettiin Vih-reän liiton paikallisyhdistys. Tam-mikuussa 1998 Vihreä Liitto asettui ”rakentamaan vihreää EMU:a”. Jussi ilmoitti käyttävänsä loppuelämänsä kaataakseen liittovaltiohankkeen.

Jussi tutustui Eero Taivalsaa-reen tutkiessaan Eeron kirjaa ”Alaston totuus markkinavoimis-ta”. Heille syntyi ajatus perustaa yh-teistyöpuolue Vaihtoehtoväki rp. Kannatajakortit kerättiin ja puolue rekisteröitiin huhtikuussa 1999. Vuoden 1999 EU:n parlamentin vaaleihin neuvoteltiin laaja vaaliliitto, jos-sa Vaihtoehtoväen listalla olivat Velt-to Virtasen Ekopuolue, EKA, SKP, VEU

ja Perussuom-alaiset.
Yllättäen SKP:n kes-kuskomitea irtaantui yhteistyöstä. Poliittinen yh-teistyö osoit-tautui kuitenkin keinoksi vastustaa kovaa EU-suuntausta. Vaihtoehdoväki esiintyi 2003 vaaleis-sa Muutosvoimat Suomi rp:n yhtey-dessä. Kuntavaaleissa 2005 Vaihtoehdoväki antoi nimensä käyttöön asukasjärjestöille mm. Helsingissä ja Lahdessa. Sitten syntyi ajatus laajas-ta palkansaajaväestön yhteistoim-intajärjestöstä täyttämään SDP:n ja Vasemmistoliiton jättämä tyhjiö. Perustettiin Suomen Työväenpuolue, jonka puheenjohtajana Jussi toimi vuoteen 2016. Edelleenkin emme lepää kunnes unionistien liittovaltio-hanke on kaadettu, vakuuttaa Jussi.

Kansan ääni ja järjestöväki on-nittelevat ”Jussia” merkkipäivän joh-dosta.

KÄ/toim./Heikki Männikkö

Tommi Lievemaa 50 vuotta

Tommi Lievemaa syntyi 10.12.1966 Uudessakaupungissa. Kuusivuotiaana hän muutti Jyväskylään, jossa kävi koulunsa. Tommin lapsuuden ja nuoruuden yhteiskunnallisiin vaikuttajiin kuului Keskusta-puolueen Keskisuomalainen. Sen päätoimittajaa Erkki Laatikaista Paavo Lipponen nimitti ”maakuntaansa terrorisoivaksi satraapiksi”. Siinä piti säännöllistä palstaa neuvostoliittolainen vieraileva kirjoit-taja, jonka juttuja Tommi luki suuresti kiinnostuneena.

Keskisuomalaisessa kirjoitte-li myös nimimerkki Kunto Kal-pa, eli Juhani Suomi, jonka kirjoi-tuksia Tommi myös luki tarkasti. Tommi valmistui Jyväskylän kaup-paoppilaitoksesta merkonomiksi vuonna 1986, mutta lähes välittö-mästi valmistumisen jälkeen musiik-kielämä vei miehen mennessään. Ki-taransoiton opetustyöt paikallisessa musiikkikoulussa sekä vilkas yhtye-toiminta (esim. lastenmusiikkiryhtye Pentti Rasinkangas & Ohilyönti) takasivat leivän musiikin parista.

Vuonna 1993 Tommi muut-ti Lontooseen musiikkiopinto-ja suorittamaan. Opiskelujen jäl-keen Tommi työskenteli Lontoos-sa pubeissa baarityöntekijänä sekä teki satunnaisia musiikkikeikkoja. Suomeen hän palasi vuonna 1996. Lontoon aika teki monella taval-

la suuren vaikutuksen Tommiin ja myös yhteiskunnallisesti Lontoon vuodet olivat herättävä kokemus.

Englanti oli tuolloin juuri toi-pumassa Margaret Thatcherin hirmuhallinnon ajasta ja Thatche-rin kova uusliberalismi näkyi Lon-toon kaduilla konkreettisella taval-la. Tommi näki lukemattomia kodit-tomia ihmisiä asumassa pahlilaati-koissa kylmillä kaduilla kerjäten rahaa. Eräs musiikinopiskelijatoveri totesikin Tommille: ”Thatcher on tu-honnut tämän maan”.

Suomessa yhteiskunnalliset ajatukset kypsyivät pikku hiljaa, ja vuonna 2004 Tommi aktivoitui ensin Tiedonantaja-lehden avusta-jana ja myöhemmin SKP:n jäsenenä. Puolueen keskuskomitean jäseneksi Tommi valittiin vuonna 2007. Sama-na vuonna Tommi osallistui Euroo-

pan Vasem-miston (Eu-ropean Left) konferenssiin Tsekissä Pra-hassa SKP:n edustajana. Vuoden 2010 tienoilla Tom-mi liittyi mu-kaan Kansan Äänen järjes-töjen toimintaan.

Tommi ryhtyi välittömästi kir-jjoittamaan Kansan Ääneen, jonka päätoimittajana hän tällä hetkellä toimii. Tommi on mukana Kommu-nistien Liiton, EU:n vastaisen kansan-rintaman sekä Suomen Työväenpuo-lueen toiminnassa johtotehtävissä. Tommi on aktiivisesti mukana myös ystävyysseura- ja solidaarisuustoi-minnassa. Hän on Suomi-Korea-seu-ran sekä Hands off Venezuela -jär-jestön varapuheenjohtaja.

Kansan äänen järjestöt ja kaikki lukijat onnittelevat Tommia merkkipäivän johdosta!

KÄ/toim./Heikki Männikkö

Kaksinkertainen zombi

Guggenheim Helsingin museo (G) on kuopattu kaksi kertaa, mutta elävä ruumis on noussut taas ylös. Porvariston hegemonia pystyy pitämään yllä erilaisia hankkeita, vaikka ne välillä torpataan. Vasemmisto on ollut pitkään altavastaaajana eikä pysty uudistamaan omia esityksiään. Helsingin kaupunginhallitus hylkäsi 2012 Solomon R Guggenheimin säätiön suunnitelman. Lokakuussa 2016 pääministeri Juha Sipilä ilmoitti, ettei valtio osallistu hankkeeseen, mikä käytännössä tarkoitti sen kaatumista toisen keran. Tontin varaus myös umpeutuu vuoden 2016 lopussa.

Kuva: Heikki Männikkö

Jälleen 29.11.2016 kokoontuivat helsinkiläiset muistuttamaan kaupunginvaltuustoa siitä, että emme halua Guggenheimia. Jälleen järki voitti. Seuraavana päivänä 30.11.2016 tiedotusvälineet olivat täynnä vihaa Guggenheimin vastustajia kohtaan. Ilmeni, että vielä tulee yksi yritys helsinkiläisten höynäyttämiseksi. Sanotaan silloin, että "Ei kenenkään rahoilla amerikkalaisen kulttuurin munumenttia Helsinkiin".

Icccapital-investointipankin johtaja Ari Lahti on keväästä 2014 asti taiutellut helsinkiläisiä kiistellyn G-hankkeen taakse Guggenheim Helsingin Tukisäätiön puheenjohtajana. G:n rakentaminen maksaisi noin 130 miljoonaa euroa, josta kaupunki maksaisi 80 miljoonaa euroa ja antaisi lahjaksi G:lle arvokkaan tontin Olympiaterminaalin vierestä.

Liiketoimi

Lahti kehuu: "Guggenheim on nähtävä investointina, joka maksaa itse itsensä. Se tuo kasvua ja työpaikkoja. Sillä ei ole tekemistä esineiden tuijottamisen kanssa". "Se on hyvä tuotto sijoitukselle." G:n Tukisäätiö ei luovuttanut. Se oli jo kerännyt yksityisiltä lahjoittajilta 18,4 miljoonan

euron lisenssimaksun.

Lahti uhoaa: "Onneksi löytyivät Herlinin ja Erkköjen säätiöt, jotka mahdollistivat kiinteistöyhtiön sijoituksen". Lisäksi hankkeeseen lähti mukaan matkailuala: hotelleja, Finnair, Finavia ja laivayhtiöitä. Kolmas ryhmä ovat yksityiset mesenaatit: Rafaela Seppälä ja Kaj Forsblom, Liisa ja Jorma Ollila, Jari Ovaskainen sekä Anita ja Poju Zabłudowicz.

G:n budjetti on 130 miljoonaa. Säätiö loi mallin, jossa G:n rakennus-yhtiö saa 15 miljoonan euron lahjoituksen, ja se ottaa 35 miljoonan euron lainan, jonka korkoa laskee Helsingin kaupungin takaus. "Laina lyhennee niin, että sitä jää 20 vuoden jälkeen korkeintaan neljännes jäljelle", Lahti laskelmoi.

Lyhennystahti riippuu lippu-tuotoista. Laskelma on tehty suurella määrällä 550 000 vuosikävijällä. Yksi riski on kävijämäärän pettäminen, toinen G:n kustannusarvion ylittyminen.

Kolmas esitys

G:n rakentamisesta julkistettiin 3.11.2016 kolmas esitys. Yksityiset sijoittajat korvaavat valtion osuuden rakentamiskustannuksista ja varsinaisesta museotoiminnan pyörittämisestä vastaa G:n Helsingin tukisäätiö. Kaupunki vastaa kiinteistön ylläpitokuluista 20 vuoden sopimuskautella yhteensä 18 miljoonaa. Kaupunki jättää perimättä tonttivuokraa ja pääomakulua, mikä on yhteensä noin 110 miljo-

nan euron tuki hankkeelle. Helsinki myös takaa lainoitusta. Yhteensä kaupungin suora ja välillinen panos on yli 200 miljoonaa euroa.

Helsingin kaupunginhallitus päätti 21. marraskuuta äänin 8-7 hyväksyä esityksen G:n rakentamisesta Helsinkiin. G:n puolesta äänestivät kokoomuksen Tatu Rauhama, Lasse Männistö, Laura Rissanen ja Arja Karhuvaara, vihreiden Hannu Oskala ja Sanna Vesikansa, Rkp:n Marcus Rantala ja keskustan Laura Kolbe.

Hankkeen arvostelua

Tutkija, Suomen New Yorkin kulttuuri-instituutin entinen johtaja Leena-Maija Rossi ruoskii G-hanketta: "Se pitää Suomea kylmänä ja ilottomana ja itseään vapahtajana". Kansa maksaa lystin, jos yltiöoptimistiset kävijämäärät eivät toteudu.

G on tehnyt huonosti kotiläksynsä helsinkiläisestä kulttuurikentästä. "Siellä ei vieläkään tiedetä, kuinka vireä tämä kenttä on, vaan pidetään kolkkona ja ilottomana, jonne Guggenheim tuo vapahtajana kulttuurin", Rossi sanoo. "He eivät usko suomalaisen kulttuuriin ja taiteeseen, joka tosiasiallisesti on hyvinkin kansainvälistä."

G olisi riski, koska tarjontaan ja sisältöön liittyvistä suunnitelmista on tihkunut varsin vähän tietoa. "Siinä mielessä ollaan ostamassa sikaa säkissä." G:ssä uskotaan käyvän vuosittain 550 000 museovierasta. Ateneumissa, Kiasmassa, Helsingin Designmuseossa ja Arkkitehtuurimuseossa kävi 2015 yhteensä 595 000 kävijää. Kävisivätkö he myös G:ssä?

Helsinki ja New York

"New Yorkin G:ssä kävi viime vuonna noin 850 000 ihmistä. New Yorkissa käy vuosittain noin 53 miljoonaa matkailijaa. Kun Helsingissä käy vuosittain noin kolme miljoonaa matkailijaa, niin luvut näyttävät ainakin tässä mielessä olevan epäsuhdassa", Rossi pohtii.

G:n talousselvityksen mukaan museotoiminnan vuosittainen rahoitusvaje olisi 1,7 miljoonaa euroa, jos kävijöitä olisi 550 000. Rahoitusmallin mukaan 1,3 miljoonaa euroa olisi tarkoitus kattaa valtion tuella, mikä ei ole varmaa. "G:n rahoitus-suunnitelmassa on lähdetty siitä, että museo saisi vapautuksen arvonnäköisestä. Jos näin ei kävisi, siitä tulisi paljon lisäkustannuksia", Rossi selittää. "Esimerkiksi Amos Andersonin taidemuseo ei ole saanut vapautusta arvonnäköisestä."

Rossi kysyy, onko Helsingillä rohkeutta uskoa omaan, kiinnostavaan ja jo kansainväliseen kenttäänsä, vai ryhdymmekö ylikansallisen brändin haarakonttoriksi. "Meillä on esimerkiksi Helsingin kaupunginmuseo HAM, joka toimii hyvin virkeästi", Rossi sanoo. Ensi vuoden jo entisestään pienistä HAMin hankintamäärärahoista on leikattu kaksi kolmasosaa. Luvassa on vain 58 000 euroa.

Lisää kritiikkiä

Taidekritikko Leena Kuumolan mielestä ongelma on alusta saakka ollut täysin absurdi keskustelu, jossa taidetta ei ole mainittu edes sivulauseessa. On keskusteltu taidemu-seosta vailla ensimmäistäkään suunnitelmaa tai pyrkimystä sen sisällön suhteen. On syntynyt tilanne, jossa G:n vastustajat on määritetty kulttuurin ja edistyskäsien vihollisiksi. Todellisuudessa asia on pikemminkin päinvastoin.

Arkkitehti Pallasmaan mieles-

tä G-projekti on "häikäilemätöntä bisnestä," joka esitetään yleisölle taiteena". Pallasmaa sanoo, ettei voi tukea brändäyttyä ja franchisingilla toimivaa globaalia taidemuseota, joka kustannetaan suurelta osin veronmaksajien varoilla. Pallasmaa arvelee, että G-projektissa on mennyt kaikki pieleen: museon suunnitelluista näyttelyistä ei tiedetä tarpeeksi ja poliittinen valmistelu on ollut hänen mielestään salailevaa. Pallasmaan mielestä G ei vahvistaisi paikallista taideperintöä vaan globalisaatiota ja taiteen kaupallistamista.

Kirjailija Jörn Donner muistuttaa, että G:n museohanke on epäonnistunut useassa eri maassa ympäri maailmaa. G:n hyödyn kerää täysin riskittömästi G:n säätiö New Yorkissa. Rahat vain kilisevät kassaan, hän sanoo. "Suureen puhalluksen historiaan kirjoitetaan uutta kappaletta: G Helsingissä", Donner tuumii. Hänen mielestään G-hanke on "häpeällistä ja masentavaa". "Sata poroa houkuttelisi enemmän turisteja", arvelee Jörn Donner.

Bilbaon museon kopiointi kostautui Guadalajarassa (Meksiko), Rio de Janeirossa (Brasilia), Bukarestissa (Romania), Salzburgissa (Itävalta), Vilnassa (Liettua), Urdabaissa (Espanja), Tokyossa (Japani), Taichungissa (Taiwan) ja Hong Kongissa (Kiina). Nämä peruttiin. G:n nimen alla toimineita museoita on suljettu myös New Yorkissa (toinen G), Las Vegasissa ja Berliinissä. Abu Dhabissa (Yhdistyneet arabiemiirikunnat) on ainoa hengissä oleva ja toteuttamisvaiheeseen päässyt 2000-luvun G, mutta se ei ole vielä rakenteilla.

Äänestykset

Helsingin kaupunginvaltuustossa 30.11 kokoomuksen valtuustoryhmän puheenjohtaja Lasse Männistö ehdotti, että – toisin kuin kaupunginhallituksen esityksessä seisoo – kaupungin takausta G Helsinki tukisäätiön 25 miljoonan euron lainalle ei myönnettäisiäkään. Se hylättiin äänin 46-39. Hänen esityksessään julkisen rahoituksen osuus museoinvestoinnista olisi ollut korkeintaan 49 prosenttia.

Kaupunginvaltuusto hylkäsi kaupungin ja G Helsinki tukisäätiön välisen sopimuksen äänin 53-32. Suurten valtuustoryhmien äänet hajaantuivat. Pettynyt Ari Lahti lähti vapaa-ajan asunolleen Ranskaan. Hänen mukaansa hanke kaatui tunteen käyttöön. Päinvastoin, sillä valtuuston enemmistö käytti järkeään, jotta kaupunkilaisten rahat eivät kilisi G:n kassaan New Yorkiin.

Tulevaisuus

G-säätiö voi halutessaan tuoda näyttelyitä maamme museoihin. Se on paljon edullisempaa kuin maksaa G-museon rakentaminen ja sen käyttökulut. Ateneum, HAM, Taidehalli ja muut ovat järjestäneet yhteistyössä ulkomaisten museoiden kanssa hienoja ulkomaisten taiteilijoiden näyttelyitä.

Varaukseton ja kritiikitön Yhdysvaltojen ihannoitiin, siinä luvassa G-kiihko, näyttää olevan Suomen talouseliitin jopa mielenterveysongelma. Yltiöpäiset USAn palvojat joko eivät näe USAn kaksinaismoraalia tai antavat sen anteeksi. Ehkä Coca-Colan juomat tuntevat olevansa maailman valtiaan ja poliisin vallankahvassa.

Hannu Kautto

Heikki Männikkö 70 vuotta

Heikki syntyi Jalasjärvellä 25.12.1946 ja eli lapsuutensa isovanhempiensa luona. Kotikylässä Taivalmaassa SKDL toimi vireästi. Heikki osallistui jo 60-luvun alussa nuorisoliiton ja SKDL:n työhön ja liittyi SKP:n jäseneksi v. 1965. Keskikoulun jälkeen Heikki toimi Seinäjoella paikallisissa KD-järjestöissä.

ton jäsenistä joutuivat jättämään paikkansa.

Erotetut perustivat 2002 marxilais-leniniläisen yhteisrintamapolitiikkaan

suuntautuvan Kansan ääni-lehden. Sen ympärille ryhmittyi useita järjestöjä, mm. v. 1991 perustettu EU:n Vastainen Kansanrintama, jonka puheenjohtajana Heikki toimii edelleen sekä Kommunistien Liitto. Heikki oli alusta lähtien Kansan äänen toimituskollektiivissa ja toimii edelleen lehden toimitussihteerinä. Kommunistien Liitossa Heikki toimii poliittisena sihteerinä. Kansan äänen järjestöt ovat olleet mukana edistämässä työkanan yhteisrintamahanketta Suomen Työväenpuolueen kautta. Heikki tekee edelleen kokopäiväistä työtä Kansan ääni-lehdessä ja EU:n vastaisessa kansanrintamassa.

Kansan ääni ja järjestöväki onnittelevat Heikkiä syntymäpäivän johdosta.

KÄ/toim./Kalevi Wahrman

Helsinkiin työn perässä (-67) muutettuaan hän toimi nuorisotyössä ja SKP:n Sörnäisten Pohjoisessa osastossa. Vasta Helsingissä hänelle selvisi SKP:n osapuolijonon taustat. Tais-tolaisessa nuorisoliikkeessä 70-luvun hän toimi useita vuosia Hermannin sosialististen nuorten puheenjohtajana. Heikkiä kiinnosti aina marxilainen teoria ja hän ohjasi marxilaisia opintopiirejä.. 70-luvulla SKP oli jakautuneena kahtia ja toiminta organisoitiin Tiedonantajan levikkijaostojen kautta. Tässä työssä Heikki toimi täysillä. 1970-luvun puolivälissä Heikki kävi vuoden kurssin Moskovassa Yhteiskuntatieteiden Instituutissa. Täällä hän syvensi mm. marxilaisen filosofian tietoutta.

1980-luvulla luokkakantaisen liikkeen synty ns. "kolmaslinjalaisuus" Heikki oli ensimmäisiä, jotka kyseenalaistivat suuntauksen. Siksi hän organisoi Kommunistien Helsingin kaupunkijärjestöä ja Kommunistien Hermann-Valtilan osaston perustamista 80-luvul-

la. "Kolmas linja" pyrki ideologisen yhtenäisyyden sijaan tekniseen yhtenäisyyteen SKP:ssä. Heikki oli niiden tovereiden mukana, jotka vaativat marxilais-leniniläisen puolueen perustamista.

Marraskuussa 1987 päätettiin Kommunistisen Työväenpuolueen (KTP) perustamisesta. KTP perustettiin keuhällä 1988 ja Heikki valittiin sen pääsihteeriksi. Tätä "postia" hän hoiti 14 vuotta. Pääsihteerinä Heikki oli keskeisessä osassa mm. KTP:n asiakirjoja rakennettaessa. Näitä olivat mm. "Puolueen arvio sosialismin ja kommunistisen liikkeen nykyisten vaikeuksien syistä" (1992) sekä KTP:n ohjelma (1996).

KTP:ssä Heikki edusti kantaa, että EU:n parlamenttivaaliin osallistuminen ei ole ristiriidassa marxilaisten periaatteiden kanssa. Tässä hän nojasi mm. bolshevikkien kokemuksen ja Leninin "Penikkatauti"-teokseen. Erimielisyydet KTP:ssä koskivat myös yhteisrintamapolitiikan kehittämistä. Tästä syystä Heikki ja lähes puolet KTP:n keskusneuvos-

Toivotamme Hyvää uutta vuotta Suomen työkansalle!
Irti EU:n uusliberalismista, Nato:sta, eurosta ja..

Kommunistien Liitto ry
Suomen Työväenpuolue ry
EU:n Vastainen Kansanrintama ry
Sodan ja Fasismin Vastainen Työ ry
STP:n Helsinki ryhmä
Suomen Työväenpuolueen Turun Seudun osasto ry
Kommunistien Hermannin-Vallilan osasto ry
KTP:n Itä-Helsingin osasto ry
Hermannin Naiset ry
Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry
Juche-aatteen Opintoyhdistys
Terveysrintama ry
Rakennustyöläisten Liiton Tikkurilan ammattios. 265 ry

SFT:n hallitus

Timo Kangasmaa
Esko Auervuolle
Juho Haavisto
Esko Koivisto
Janne Rahikainen
Ville Rahikainen
Timo Nieminen

Helsinki

Kai Kontturi
Raika Kontturi
Bertta Laine
Ingrid Hämäläinen
Tarja Männikkö
Heikki Männikkö
Taina Mäenpää
Ansu
Hipsu
Ville Rahikainen
Hannele Salava
Tuntematon
Pekka Kotkasaari
Paavo Heikkinen perh.
Sirpa Mittilä
Tauno Wallendar
Palstapuutarhuri
Elina Kämppi
Nelly & Mishka
Pekka Tiainen
Veikko Väisänen
Senja Väisänen
Riitta Väisänen

Pertti Leino
Jaakko Ahvola
Marja-Liisa Siira
Matti Laitinen
Aarni Miettala
Sakari Kuismin
Janne Rahikainen

Espoo

Hannu Kautto
Katariina Nurminen
Leipäpappi
Pave & Elmeri
Punapaita
Tommi Lievemaa

Vantaa

Eira Kärki
Marja-Liisa Juvonen
Heikki Uusimäki
Juha Kärki
Hilja Pietiläinen
Lauri Paronen

Tuusula

Esko Koivisto
Seppo Aaltonen
Markku Nieminen

Kerava

Unto Nikula

Risto Tammi
Raija Tammi

Porvoo

Saga Wahrman
Eva Wahrman
Raimo Järvelä
Hannu Hämäläinen
Kalevi Wahrman
Kaija Siippainen
Pekka Kokkinen
Hannu Henttonen
Pertti Pitkänen
Tommi Wahrman
Pirkko Nokkala
Yrjö Nieminen
Tuukka Wahrman
Aune Manelius
Teresia Wahrman
Matti Wahrman
Vera Wahrman

Loviisa

Hannu Ikonen

Raasepori

Peter Björklöf

Uusikaupunki

Heikki Ervasti
Esko Rintala

Turku

Esko Luukkonen
Anne Luukkonen
Markus Uutela
Jarmo Vikman
Reino Intovuori
Teuvo Turunen
Janne Kejo
Mauri Rintala
Risto Lajunen
Veera Eloranta
Silja Mölkänen
Helena Tuomaala
Päivi Eskola
Raimo Paavola
Teuvo Hämäläinen
Timo Turunen
Eila Nieminen
Unto Sarjomaa

Työtön osaston tukija
Osaston kannattaja

Raisio

Matti Järvinen

Loimaa

Juha Kieksi

Hämeenlinna

Pasi Ranki

Janakkala

Jorma Talikka

Tampere

Hannu Huhtala
Leena Huhtala
Juhani Brander
Taavi Lintunen
Pertti Möttönen
Arto Lohi
Martti Satri
Risto Koivula

Lempäälä

Markku Huhtala
Ari Palm

Kihniö

Hannu Tiainen

Virrat

Mirjam Virkki

Hämeenkyrö

Jorma Kangasniemi
Marja Kangasniemi

Peräseinäjoki

Jartsev
Vanha Seppä

Jämsä - Jämsänkoski

Reino Welling
Mirja Welling
Erkki Flyktman
Veikko Flyktman
Teuvo Vuorenpää

Lahti

Anja Saarikko
Timo Saarikko

Kuopio

Juhani Tanski

Sonkajärvi

Asko Julkunen

Savonlinna

Juha Bilund

Joensuu

Raimo Ruttonen
Pauli Eskelinen
Ari Sulopuisto

Oulu

Paavo Junttila

ASBESTKAMP 85.

Wäinö Pietikäinen

Mikko Anttila
Riitta Vainionpää
Heikki Häkkinen
Heikki Rajamäki
Pentti Katainen
Hannu Kukkonen
Jorma Talikka
Anita Salven
Rainer Andersson

”Vapaat vaalit; Ronalddeja ja Donalddeja. Presidentiksi paras rahalla saatava mies. Meille kokoomuslaisen ideologian mukainen yksipuoluejärjestelmä.

Viljo Heikkinen, Lapinlahti

Työväenluokan yhteinäisyys syntyy yhteisen maailmankatsomuksen ja arvomaailman kautta. Kaikki opiskelemaan marxilaista maailmankatsomusta. Hankkikaa mukaanne työläisen käsikirja

Heikki Männikkö Helsinki

KILPAVARUSTELUA

Vauvojen katumaasturit kiitävät pakkasessa. Äidit kilpavarustautuvat. Omalle lapselle kelpaa vain paras.

Lastentarhoissa erottaudutaan laatuhaalareilla, merkkikengillä. Yksityisten kielikylppäpäiväkotien jonot täyttyvät.

Peruskoulussa varustaudutaan merkkifarkuilla ja älypuhelimilla. Joukosta poikkeavia kiusataan. Pisa velvoittaa pärjäämään.

Mutsit ja fatsit kiikuttavat kilpaa kakaroitaan kalliisiin harrastuksiin. Vanhemmat vaihtuvat valmentajiksi. Paremmuus arvottaa kaiken.

Eliittilukiot suodattavat massasta haluamansa aineksen. Hteiskunnallinen asema periytyy Ammattiopinnoista kilpaillaan. Ammasteista kilpaillaan. Palkoista kilpaillaan. Puolisoista kilpaillaan.

Lapsuudesta loppuu lapsuus. Vanhemmuudesta varisee vanhemmuus. Läsä ollessa kukaan ei ole läsä. Yli 50 000 nuorta on pudonnut pulkasta.

Pidä varas, jos et ole paras. Tavallisuudelle ei ole tilaa.

Matti Laitinen
10.12.2013

Kun ihminen kasvatetaan itseään varten omaksi itsekseen ja ilokseen...

Tämä äänestettiin Kansan äänen vuoden kuvaksi

...julkisten palvelujen puolesta, yksityistämiselle SEIS!

Fidel Alejandro Castro Ruz (1926 – 2016) in memoriam

Matti Laitinen

Fidel Castro totesi v. 1953, että maatalouskysymys, teollistamiskysymys, asuntokysymys, työttömyys, koulutuskysymykset ja kansanterveysongelma: tässä ovat konkreettisesti muodossa ne kuusi kohtaa, joita me olisimme lähteneet päättäväisesti ratkaisemaan yhdessä kansalaisoikeuksien ja poliittisen demokratian saavuttamisen kanssa. Tuohon aikaan Fidel oli maailmankatsomukseltaan idealistinen sosialisti. Hän sivuutti tämän vuoksi politiikan luokkaluonteen ja piti proletariaattia diktatuuria tarpeettomana. Hänestä omaksui käytännön elämän ja vallankumousprosessin aikana kertyneen kokemuksen opastamana marxilais-leniniläisen maailmankatsomuksen vasta 1970-luvulla.

Kuuban v. 1961 alkanut taloussaarto ja sen jälkeiset kriisit ovat olleet USA:n aiheuttamia. Ne ovat johtuneet jenkkien imperialistisista intresseistä Kuubaa kohtaan, joita ovat: Taloudelliset syyt (markkinat, luonnonvarat ja halpa, hyvin koulutettu työvoima); poliittiset syyt (sosialistinen vaihtoehto, jolla on kantavuutta Latinalaisessa Amerikassa, Miamin mafian merkittävä poliittinen vaikutus USA:ssa); ideologiset syyt (kuubalaisen yhteiskunnan perusarvot ovat humanisuudessa, solidaarisuudessa ja marxismissa) ja sotilaalliset syyt (strateginen asema, sodat pitävät asekauppaa elossa). Kansainvälisen asekaupan kannalta, jokainen aseellinen konflikti on positiivinen olotila, jossa elää mahdollisuus taloudelliseen kasvuun.

Kuuban v. 1992 perustuslakiin on kirjattu: "Kuuba on riippumaton ja itsenäinen sosialistinen työläisten valtio, joka on organisoitu sen kaikkien kansalaisten hyvinvoinnin turvaamiseksi demokraattiseksi ja keskusjohtoiseksi tasavallaksi, jossa kansalaiset nauttivat poliittisesta vapaudesta, yhteiskunnallisesta oikeudenmukaisuudesta, yksilöllisestä ja kollektiivisesta hyvinvoinnista sekä inhimillisestä solidaarisuudesta."

Yhteiskunnallinen tasa-arvo tarkoittaa Kuubassa etnisesti moniulotteista kulttuuria, yhtäläistä korkeatasoista peruskoulutusta ja jokaiselle taattua perusturvaa, ilmaista terveydenhuoltoa sekä osallisuutta yhteiskunnassa

"Kerronpa teille tarinan. Oli kerran tasavalta, jolla oli perustuslaki, lait, yksilönvapaudet, oli presidentti, kongressi ja tuomioistuimet. Kaikki ihmiset saattoivat kokoontua, perustaa yhdistyksiä, puhua ja kirjoittaa täysin vapaasti. Kansa ei ollut hallitukseen tyytyväinen, mutta sen saattoi vaihtaa, mihin olikin aikaa enää muutama päivä. Yleistä mielipidettä kunnioitettiin ja kaikista koko yhteiskuntaa koskevista ongelmista keskusteltiin vapaasti. Oli poliittisia puolueita ja yleisötilaisuuksia, televisiosta ja radiosta kuultiin eri poliittisia näkemyksiä esitteleviä ohjelmia ja väittelyitä. Kansa oli innoissaan. Se oli joutunut kärsimään paljon ja ellei se menneisyydessä ollut saanut olla onnellinen, se tahtoi nyt oikeuden onneen. Sitä oli monia kertoja petetty ja se katsoikin menneisyyteen todellista kauhua tuntien. Se uskoi sokeasti, että pahat ajat eivät voineet enää palata, se oli ylpeä vapaudenrakkaudestaan ja piti selvänä, että vapautta kunnioitettaisiin pyhänä asiana. Se luotti jalomielisesti siihen, että kukaan ei rohkenisi hyökätä demokraattista järjestelmää vastaan. Se halusi muutosta, olojen parantumista, edistystä ja näki kaiken tämän olevan lähellä. Se asetti kaiken toivonsa tulevaisuuteen.

Voi tuota poloista kansaa! Eräänä aamuna kansalaiset heräsivät vavisten: yön pimeinä hetkinä heidän nukkuessaan olivat menneisyyden haamut punoneet salajuoniaan, iskeneet kyntensä kansaan ja sitoneet sen käsistä ja jaloista kaulaan saakka. Nuo kynnet kyllä tunnettiin ja tuo kita, nuo kuoleman viikatteet, nuo saappaat... Ei, se ei ollut paha uni vaan totista totta, kauheinta totta. Mies nimeltä Fulgencio Batista oli tehnyt hirvittävän rikoksen, jota kukaan ei osannut odottaa." (Fidel Castro oikeudessa 16.10.1953 Santiago de Cubassa).

ja sen taloudellisessa päätöksenteossa. Yhteiskunta takaa jokaiselle jäsenelleen siedettävät elinolosuhteet ja hyvinvoinnin. Tämä ei olisi

onnistunut, jos sosialistisen Kuuban valtiojohtolla ei olisi ollut takanaan kansansa enemmistön ehdotonta tukea.

Fidel Castro totesi v. 2003 Santiago de Cubassa pitämässään puheessa mm. seuraavaa: "Minä puhun ikään kuin, jos maamme eläisi idyllissä taivaan rauhassa, aivan kuin, jos ei olisi ollut yli 40 vuotta kestänyttä raakaa kauppasaartoa, taloudellista sota, lukemattomia sabotaasi- ja terrori-iskuja, salamurhahankkeita sekä päätymätöntä määrää karseita toimia maamme kohtaan, joita en toivo korostavani tässä puheessani, koska polttopisteinä ovat tämän hetken olennaiset ajatukset. Riittää, kun todetaan, että puolustukselliset tehtävät yksistään ovat vaatineet satojen tuhansien miesten ja naisten mobilisointia ja valtavia aineellisia voimavaroja. Tämä taistelu on

Fidel Castro yhdessä Hugo Chavezin kanssa. Kuuban ja Venezuelan kesken kehittyi laaja taloudellinen ja poliittinen yhteistyö.

opettanut meidän kansaamme taistelemaan samanaikaisesti monella rintamalla tekemällä paljon vähälä ja olemaan lankeamatta esteisiin."

"Ratkaiseva todiste tästä oli heidän sankarillinen käyttäytymisensä, sitkeytensä ja järkkymätön suhtautumisensa, kun sosialistinen leiri katosi NL:n hajoamisen myötä. Saavutus, johon he ylsivät, kun kukaan maailmassa ei olisi lyönyt vetoa vallankumouksemme säilymisestä penniäkään, menee historiaan yhtenä suurimpana saavutuksena. He tekivät sen vahingoittamatta ainuttakaan vallankumouksen eettistä tai humanistista periaatetta vihollistemme räkänau-ruista ja loukkauksista huolimatta."

Fidel Castron elämän tärkeimpiä yhteiskunnallisia kilometriä ovat olleet: Kuuban vallankumouksen johtaminen, Sikonlahden invaasion estäminen, maan irrottaminen jenkki-imperialismin ikeestä, toiminta sitoutumattomien maiden liikkeessä, Kuuban apu eteläisen Afrikan itsenäistymisprosessissa, Kuuban säilyttäminen täysivaltaisena valtiona NL:n hajoamisen jälkeen sekä hänen osuutensa ekologisesti kestävästä sosialistisen Kuuban rakentamisesta. Tämän lisäksi hän on toiminut maailman kapitalismin vastaisen edistykseisen liikkeen sekä Kolmannen maailman esikuvana ja neuvonantajana.

Fidel Castro opetti meille internationalismia, kansojen välistä ystävyyttä ja solidaarisuutta sekä kuinka omavaraista sosialismia rakennetaan omaa kansallista tietä kulkien. Hänen sosialistisen etiikkansa peruspiirteitä olivat: ihmisen arvokkuuden kunnioittaminen, rasismin ja syrjinnän vastaisuus, sosialismi ei ole kulutusyhteiskunta, yhteiskunta on olemassa ihmistä ei tuotantoa varten sekä vahva ympäristötietoisuus. Kuuban valtio vastaa ympäristöasioista ja omistaa maan luonnonvarat. Talouden ja yhteiskunnan kehittämisessä noudatetaan kestäviä periaatteita. Näin turvataan nykyisten ja tulevien sukupolvien selviytyminen, hyvinvointi ja turvallisuus. Tämän takia jokaisen kuubalaisen velvollisuutena on suojella vesiä, ilmakohia, maaperää sekä kasvi- ja eläinkuntaa.

Fidel Castro oli ennakkolooloton ja vallankumouksellinen ihminen, jolle oli ominaista yhteiskunnallinen uteliaisuus, luova

ja joustava ajattelukyky ja vallitsevan todellisuuden peräänantamaton kyseenalaistaminen sekä pyrkiminen kaikilla elämän alueilla yhteiskunnalliseen oikeudenmukaisuuteen. Hän rikastaa ihmiskunnan historiaa taistelevana humanistina, suurena marxilaisena ajattelijana ja valtiomiehenä, jolla oli jo elinäkanaan valtava merkitys yhteiskunnalliseen ajatteluun koko maailman mitassa. Eteenpäin Fidel Castron viitoittamaa tietä!

Jää hyvästi toveri Fidel Castro, sinun muistoasi syvästi kunnioittaen.

Matti Laitinen
Kansan äänen järjestöstä

FIDEL

Minä katselen hopeanhoitoista, barettipäistä rintakuvaasi kirjoituspöydälläni. Ainoa näkemäni veistosta sinusta. Hankittu joskus Leningradista.

Minä kuulin ja näin Ciego de Avilassa kerran, kuinka älysi säihkyi ja salamoi.

Sinä – marxilainen Mooses johdatit kansasi luvattuun maahan lävitse riehuvien hurrikaanien, jenkki-imperialismin kostoniskujen.

Sinä lähetit 10 lääkäridivisioonaa kolmanteen maailmaan taistelemaan kuolemaa ja tauteja vastaan.

Sinun johdolla kymmenet tuhannet afrikkalaiset ja amerikkalaiset saivat ilmaisen koulutuksen.

Sosialistisen leirin hajottua sinut toivotettiin helvettiin. Vallankumous saarellasi selvisi kuin sisiliskon häntä. Kohosi uudelleen siivilleen, rynnisti krokotiiliin eteenpäin.

Mieluummin jaettu köyhyys, ja kansan solidaarisuus kuin harvojen ylläisyys.

Myrskylintu on liittynyt merelle. Saaren vallankumous on kasvattanut kaikkialle Latinalaiseen Amerikkaan miljoonia pieniä myrskylintuja.

Lokakuussa 2007
Matti Laitinen

Kansan äänen järjestöjen toverit kävivät aktiivisesti kirjoittamassa nimensä Fidel Castron muistikirjaan. Kirjoitusvuorossa Matti Laitinen.

Junamatka Sotšiin oli hieno kokemus

Suurin joukoin suomalaiset tutustuivat Mustanmeren Kaukasusvuorten puoleisella rannikolla sijaitsevaan Sotšiin jo neuvostoaikana. Kaupungista oli muodostunut 1930-luvulla yksi Neuvostoliiton merkittävimmistä lomakohteista. Sinne rakennettiin Neuvostoliiton valtion johtajille tarkoitettu lepopaikka, jossa oli myös johdon tarpeisiin soveltuvat työtilat. Tänäpäin kaupungissa vierailee säännöllisesti myös Venäjän nykyinen presidentti Vladimir Putin. Tämä on nostanut alueen arvostusta muun maailman silmissä. Allekirjoittanut ilmoittautui empimättä mukaan Suomi-Venäjä-Seuran viime lokakuussa järjestetylle junamatkalle Sotšiin, koska aiempi tutustuminen kaupunkiin jäi neuvostoaikana tekemättä.

Stalingradin taistelujen jälkeen talvella 1943 oli avattava Donin Rostovin ja Kaukasuksen taistelujen helpottamiseksi Voronežin - Kantemirovkan välinen rautatie. Silloin vaikeissa talviolosuhteissa vapautettiin Voronež ja siirrettiin taistelut Donin länsipuolelle. Ostrogožkin-Rossosin operaatioissa saarrettiin suuret vihollisyhtymät ja vapautettiin Donilla m. Lisk, Rossos ja Kantemirovka. Fasistit työnnettiin kauas länteen. Junamme pysähtyi Rossos'n asemalla, jonne em. operaation 60-vuotis-tapahtuman kunniaksi oli sijoitettu kuvan muistomerkki.

Matka junalla Pietarista Sotšiin Venäjän rautateitä pitkin kesti 38 tuntia, mutta matka oli kokemuksen arvoinen. Junat olivat uusia, nopeita ja mukavuuksilla varustettuja. Junan ikkunasta saattoi seurata syksyn merkkejä, miten viljankorjuu oli kaikkialla jo ohi. Tästä kertoivat käännetyt mustat pellot. Kaikesta näki myös, että maatalous toimii tässä suuressa maassa. Mukava oli myös havaita, miten valtavia peltotiloja halkoivat eroosiota vastaan istutetut kapeat suojametsäkaistat. Sitten junan ohittaessa kaupunkia silmäsi pisti niiden laaja rakennustoiminta.

Mieleen jäi erityisesti Donin varrella sijaitseva perivenäläinen kaupunki Voronež. Tästä suuren rakennustoiminnan tuloksena on muodostunut miljoonakaupunki, joka näkyi hyvin kaupungin yleiskuvassa junan ikkunastakin. Sodassa Voronež kärsi suuria menetyksiä hiteriläisten vallatessa sen 24.7.1942. Stalingradin taistelun jälkeen Puna-armeija valtasi kaupungin takaisin 25.1.1943. Saksalaismiehityksen aikana historiallisesti hyvin arvokkaasta kaupungista ehti 90 % tuhoutua.

Sotši vanha venäläinen kaupunki

Sotšiin saavuttuamme teimme kaupungissa kiertoajelun, jonka aikana paikallinen oppaamme kertoi seudun historiasta. Alueella tiedetään

olleen jonkinlaista ihmisasutusta jo 400 000 vuotta sitten. Myöhemmin noin 2500 vuotta sitten (500 eaa.) siellä asuivat Mustanmeren alueelle siirtokuntia perustaneita kreikkalaisia. Vuosina 500 -1400 jaa. aluetta asuttivat vuorotellen Kaukasian eri kansallisuudet ja näiden jälkeen rannikkoa hallitsivat turkkilaiset otomaanit. Venäjän ja Turkin sodan päätteeksi 1829 alue siirtyi Venäjän hallintaan.

Nykyisen Sotšin alueelle venäläiset perustivat Aleksandrian linnoituksen 1838, joka 1874 nimettiin Dahovski Posad'iksi. Nykyisen nimensä Sotši sai 1896 paikallisen 40 km pituisen joen mukaan ja kaupunkioikeudet sille myönnettiin 1917. Lokakuun vallankumouksen jälkeen valkokenraalit joukkoineen pakenivat eteläisten alueiden kautta ulkomaille. Alueella käytiin Puna-armeijan ja valkoisten välillä taisteluita 1918-1919. Lopullisesti Puna-armeija sai alueen hallintaansa 1920.

Magnolia-puiden puistossa

Sotšin rautatieasema on Etelä-Venäjän suurimpia. Sen suunnitteli arkkitehti Dushkin ja avajaisia vietettiin syyskuussa 1952. Rautatieasemaa ja matkustajasatamaa yhdistää toisiinsa palmujen ja muiden subtrooppisten puiden ja kasvien reunustama puistokatu. Kaupungissa on paljon

Sotšiin saakka fasistit eivät koskaan päässeet. Tämä isänmaallisen sodan muistomerkki Sotšissa kertoo siitä työstä, jota sairaanhoitohenkilökunta teki rintaman läheisyydessä haavoittuneiden auttamiseksi.

puistoja ja runsaasti erilaisia istutuksia, subtrooppisia puita ja kasveja.

Tutustuimme myös V.A. Hludov'n 1898 perustamaan Riviera-puistoon. Sinne on sijoitettu runsaasti erilaisia ajanviete- ja kulttuurikohteita. Paikka on turistien suosima, mutta viihtyvät siellä myös kaupungin asukkaat. Sieltä löytyy mm. Magnolia-puisto, jonne monet Neuvostoliiton, muun maailman ja Venäjän merkkihenkilöt ovat käyneet istuttamassa oman merkityn Magnolia-puunsa. Näitä olivat mm. avaruuslentäjät, kirjailijat, tutkijat, urheilijat ja valtiomiehet.

Eukalyptuksia ja moskiittokaloja

Sotši on laaja kaupunki sen asutuksen peittäessä runsaat 100 km Mustanmeren rantaviivaa. Asutukselle kelvollisin alue on välittömästi rantaviivan tuntumassa. Asutusta jonkin verran levittäytyy myös lähellä rannikkoa kohoaville vuorille.

Nämä kaksi "pyhää lehmää", uusi kirkko ja uusi volkkari suoraan lännestä, kuvannevat hyvin sitä arvomaailmaa, jonka varassa Venäjää ja sen työkansaa nyt yritetään luotsata eteenpäin. Aika näyttää miten pitkään.

Arkkitehti Dushkinin suunnittelema Sotšin rautatieasema on Etelä-Venäjän suurimpia. Se avattiin v. 1952.

Sotši on subtrooppista aluetta. Siellä on kesäisin kuuma, kostea ilmasto ja siksi alue oli aiemmin huonosti asumiseen sopivaa malariahyttysien sikiävää suota. Sitten sinne ruvettiin istuttamaan suuret määrät runsaasti vettä haihduttavia Eukalyptuspuita. Pian soiden kuivuessa hyttyset alkoivat vähetä.

Samoihin aikoihin alueen veniin levitettiin paljon malariahyttysten toukkia syöviä moskiittokaloja. Näin alueesta tuli vähitellen asumiskelpoinen tämän päivän ihmiselle. Sotšissa todettiin viimeinen malariatapaus 1956. Rautatie Sotšiin kulkee Donin Rostovista ensin Mustanmeren rannalla olevaan ja öljysatamastaan merkittävään Tuapsen kaupunkiin. Sieltä rautatie jatkaa Mustanmeren jyrkkää ja vaikeakulkuista rantaa pitkin Sotšiin. Täällä jos missä ymmärtää, miksi Hitlerin fasisistijoukkojen ei onnistunut edetä Sotšiin asti.

Matsesta auttaa ihmisiä

Sotši on tunnettu ennen kaikkea alueen mineraali- ja kuumavesilähteitä hyödyntävistä kylpylöistään, joista ensimmäiset perustettiin jo 1902. Tunnetuin niistä on Matsesta (tulivesi). Se sai nimensä tarun mukaan Matsesta-tytöstä, joka halusi auttaa iäkkäitä vanhempiaan toipumaan sairauksistaan. Hän avasi tien parantavalle lähteelle, mutta menetti henkensä taistellessaan lähdeä vartioivaa henkeä vastaan. Sitten min tämän lähteen vesi on auttanut miljoonia ihmisiä.

Tänne rakennettiin mm. Neuvostoliiton johtajille 1930-luvulla huvila, jossa Stalin kävi mielellään hoidattamassa yleiskuntoaan ja otti siellä myös valtiollisia vieraita vastaan. Vuoresta virtaava rikivetytöinen vesi sisältää monia mineraaleja. Vettä käytetään useiden sairauksien kuten astman, iho- ja nivelsairauksien, psoriasisien ja sydän- ja verisuonisairauksien hoitoon.

Gorbatšov yksityisti osan kylpylälaitoksista

Kylpylät päätettiin 1930-luvulla perusteellisesti kunnostaa ja Matsesta avattiin 1940 uudessa loistossaan. Kylpylöitä omistivat neuvostoaikana ennen kaikkea ammattiliitot ja yhteiskunnalliset järjestöt. Näiden kautta jäsenistöllä oli mahdollisuus käyttää kylpylöiden palveluita joko kokonaan ilmaiseksi tai pientä maksua vastaan. Gorbatšovien perestroika muutti joitakin kylpylöitä osakeyhtiöiksi. Tosin edelleenkin mm. ammattiliittojen jäsenet saattoivat käyttää kylpylöiden palveluita edullisesti.

Ahun-vuorelta näkyy lumi-huippuinen Kaukasus

Tutustuimme Sotšin nähtävyyksien ohessa myös mutkikkaan serpentiinien päässä olevaan Ahun-vuoreen. Reitin varrella näkee, miten asutus levittäytyy rannikolta korkeammalle vuoristoon. Vuori kohoaa 663 m merenpinnasta. Sinne rakennettiin 1935 kivinen näköalatorni, josta voi ihastella Sotšin kaupunkia, Mustaamerta, Adleria, Abhasian suuntaan olevaa Pitsundan niemeä tai vaikkapa läntisen Kaukasuksen jylhää vuoristoa.

Ahun-vuorella on myös puroja ja vesiputouksia. Vuoristopurojen vesi oli useissa paikoissa maidon valkoista. Tämä johtuu siitä, että mineraalipitoinen vesi kumpuaa syvältä vuoren uumenista. Kun mineraalit joutuvat kosketukseen ilman kanssa ne saostuvat ja antavat vedelle valkoisen värin.

Sotšissa sijoitettiin alueen infraan

Sotšin talviurheilun keskuskeskukset sekä muut olympiakohteet ja olympiakiylä sijaitsevat naapurivaltion Abhasian rajan tuntumassa Adlerin piirissä. Vuoden 2014 talviolympialais-

Jatkuu sivulle 13

Sotšin rautatieasemaa ja merisatamaa yhdistää subtrooppisten puiden ja kasvien reunustama puistokatu "Ulitsa Vorovskaya".

Matsesta - kylpylä on Venäjän ja Sotšin kuuluisimpia. Tämä kylpylä avattiin jo v. 1902 ja uudistettiin 30-luvulla ja avattiin uudelleen 1940.

Erdoganin islamilainen fasismi pysäytettävä

Turkin diktaattorin Erdoganin johtaman hallituksen demokratian vastaiset väkivaltaiset toimet ovat herättäneet alueen kansojen keskuudessa suurta huolta. Turkki tukee aseellisesti ääri-islamistisia ISIS-kapinallisia, hyökkää kurdeja vastaan ja sulkee vankiloihin demokraattisen HDP-puolueen kansanedustajia ja kannattajia. Iranin kommunistisen puolueen (IKP) kurdistanin jaoston KOMALA-järjestön Suomen osasto järjesti Erdoganin diktatuurin vastaisen mielenosoituksen 19.11.2016. Tilaisuudessa puhui mm. Marzia Nazari. PJAK-komitean tervehdyksen esitti Maj-Britt "Pipsa" Valo.

Kuva: Heikki Männikkö

Tilaisuudessa Kolmen Sepän patsaalla 19.11.2016 puhuu Marzia Nazari

Olemme tänään kokoontuneet tänne tuomitsemaan AKP:n johtaman Turkin hallituksen HDP:n (Kansan demokraattinen puolue) kansanedustajien vastaiset sortotoimet ja tukemaan Turkin vapauden puolesta taistelevia kansalaisia. Heihin ovat viime aikoina kohdistuneet Erdoganin väkivaltaiset hyökkäykset. Sanomme heille, että olemme teidän kanssanne tässä taistelussa mukana ja tässäkin pystymme onnistumaan. Samoin kykenimme onnistumaan Kobanin ihmisten taisteluissa ISIS:in ja sitä puolustavien valtioiden hyökkäyksiä ja toimia vastaan yhteistyössä kansainvälisten järjestöjen kanssa. Meidän ja maailman kansojen tuki on epäilemättä henkistä toimintaa virkistävää ja joukkotaisteluita voimistavaa Turkin Kurdistanissa sekä muualla Turkissa.

Sotilaallisten ja poliittisten toimien käyttö Kurdistanin kansaa vastaan on johtanut painostuksen tiukentamiseen ja sortotoimiin Turkissa, kymmenientuhansien ihmisten pidätyksiin, yli sadantuhannen valtion virkamiehen lomautukseen, yli 170 median sulkemiseen, toimittajien, yliopistojen opettajien, sairaanhoitajien ja lääkäreiden pidätyksiin.

Pidätykset jatkuvat

Selahattin Demirtasin, Figen Yüsekdağin ja muun yhdeksän HDP:n kansanedustajan pidätykset 4.11.2016 sekä Turkin hallituksen sotilaallinen puuttuminen Syyriassa ja Irakissa kertovat samasta asiasta: Erdoganin hallitus on hävinnyt unelmansa laillisten keinojen osalta. Ainoa jäljellä oleva vaihtoehto

on käyttää silmitöntä ja hallitsema- tonta hyökkäystä, joka on tuomittu jo häviämään.

Poliittisen islamin hallintamalli epäonnistui. Turkin hallituksen sisä- ja aluepolitiikka epäonnistui mm. 7.6.2015 vaaleissa. HDP sai merkittävän vaalivoiton, mutta se kieltäytyi koalitiiovallion muodostamisesta AKP:n kanssa. Turkin hallituksen avustukset ISIS-liikkeelle paljastuivat, mikä muuttui suureksi maailmanlaajuiseksi skandaaliksi Erdoganille.

Nämä kaikki osoittavat sen, että Erdoganin unelmat Ottomaanien valtakuntaan palaamisesta on jo menetetty. Heinäkuun 15. päivän vallankaappaus oli Erdoganin hallitukselle tekosyy hyökätä työväenluokan saavutuksia vastaan, jotka saatiin monivuotisilla taisteluilla, ja sorrettuja ihmisjoukkoja vastaan. Näin hallitus koetti korjata epäonnistumisiaan ja viedä politiikkaansa eteenpäin.

Turkin hallituksen kriisi

Turkin hallitus on AKP:n johdolla syvässä poliittisessa, taloudellisessa ja yhteiskunnallisessa kriisissä, jonka takia Erdogan turvautuu militaristisiin ja ekspansiivisiin toimiin sekä jatkaa demokratia-aktivistien ja vapauden puolesta taistelevien pidätyksiä ja syrjäyttämistä sortotoimillaan.

Tässä tilanteessa Turkin kansan oikeudenmukaisten taistelujen laajentaminen työväenliikkeen ja muiden yhteiskunnallisten liikkeiden kanssa voi pysäyttää Turkin AKP:n hallituksen valtioterrorismin ja sen fasistiset toimet. Tässä auttaa vapauden puolesta taistelevien ihmisten kansainvälinen solidaarisuus kaikkialla maailmassa.

Turkin fasismi torjuttava

Nyt Turkissa islamilainen fasismi nousee ja hyökkää demokratian ja vapauden puolesta taistelevia ihmisiä kohtaan. Vastarinta Erdoganin hallituksen vallankaappauksista ja sodanjulistusta vastaan ei ole vain vasemmiston ja demokraattisen liikkeen vastuulla, vaan meidänkin vastuulla.

Ei saa antaa tämän rikollisen

hallituksen tukahduttaa ja tuho- ta vallankumouksellisia- ja va- paustaistelijavoimia rikollisen politiikkansa ja tavoitteidensa edistämiseksi. On meidän velvollisuu- temme tukea ja puolustaa heitä kamppailussaan Erdoganin hallitus- ta vastaan.

**Marzia Nazari
19.11.2016**

Tuomitsemme Erdoganin toimet

"Tämä mielenosoitus järjeste- tään vaatiaksemme Turkin dik- tatuurin pidättämien HDP:n kan- sanedustajien välitöntä vapaut- tamista vankilasta. Vaadimme Abdullah Öcalanin vapauttamis- ta. Tuomitsemme Turkin AKP- hallituksen suorittamat ihmis- oikeusloukkaukset. Haluamme katkaista Erdoganin uskon sii- hen, että hänen väkivaltaisia toi- mintojaan ei huomattaisi ja tuo- mittaisi.

Olemme kokoontuneet tänne näyt- täksemme yhdessä, että emme hyväksy Erdoganin toimia. Turkki on loukannut sananvapautta es- tämällä paitsi tiedotusvälineitä, niin myös parlamenttiin ääneste- tyn HDP:n kansanedustajia suorit- tamasta tehtäviään. Turkki on vanginnut toimittajia ja sulkenut koko- naisia mediataloja, jotka Turkin val- tapuolueen AKP:n mielestä kyseen- alaistavat presidentti Erdoganin nä- kemyksiä.

AKP on ilmoittanut irtisanou- tuneensa kansainvälisistä ihmis- oikeussopimuksista, vanginnut tuhansia oppositiopuolueiden kan- nattajia, akateemikkoja ja opettajia sekä kiristänyt otteitaan lehdistöä kohtaan. Viimekesäisen vallankaap-

pausyrityksen toinen rankaisuaalto on kohdistettu erityisesti kurdeihin.

Turkin kolmanneksi suurim- man puolueen, Kansan demo- kraattisen puolueen (HDP) pu- heenjohtajisto, sen kansanedusta- jia sekä muita tärkeitä poliitikko- ja on pidätetty eri puolilla Turkkia. Kaikkia Turkin vähemmistöjen oi- keuksia puolustava demokraatti- nen oppositiopuolue HDP on mak- sanut jo pitkään kovan hinnan vaa- limenestyksestään.

Me yhdessä puutumme näi- hin demokratian loukkauksiin si- ten, että me jaamme oikeaa tietoa ihmisille siitä, mitä tapahtuu Turkis- sa, Syyriassa, Irakissa ja Iranissa kur- ditovereitamme kohtaan ja yritäm- me estää ennalta väärän tiedon le- vittämisen. Me tuomitsemme yh- dessä ja voimakkaasti muualla- kin tapahtuneet ihmisoikeuslouk- kaukset, me emme hyväksy dikta- tuureja.

Toverit! Meidän tehtävämme on kertoa kaikille näistä törkeis- tä loukkauksista sanan- ja mielipi- teenvapauksia ja ihmisoikeuksia vastaan ja me teemme sen. Siksi olemme täällä, eivätkä vangitut to- verit ole yksin!"

**PJAK - komitea
Maj-Britt "Pipsa" Valo**

Junamatka Sotšiin oli hieno kokemus...

Jatkoa sivulta 12

ten hiihto- ja laskettelulajit järjestet- tiin 40 km Adlerin kaupungista sisä- maan suuntaan vuoristossa Krasna- ja Poljanassa.

Olympiakylään on rakennettu Sotšista ja Adlerista sujuva rauta- tie- ja maantieyhteys. Muut talvio- lympialaisten tapahtumapaikat si- jaitsevat lähempänä Mustaamer- ta Adlerin urheilupuistossa. Täällä tullaan pitämään myös jalkapallon MM-kisat 2018.

Brandyjen, viinien ja hunan Kaukasus

Sotši on erikoinen paikka maailmas- sa siinä mielessä, että 40 km matkal- la voi subtrooppisista olosuhteista siirtyä talveen. Ensilumi näillä vuorilla saatiin tänä vuonna 4.9.2016.

Omanlaisesta ilmastosta ja luonnos- ta johtuen täällä Kaukasuksella tuo- tetaan erinomaisia rypälelajikkeita brandyjen ja viinien valmistukseen sekä Venäjän tuhatvuotisen mehi- läishoitoperinteen takia sadoittain erilaisia hunajatuotteita. Matkalla Sotšista Krasnaja Poljanaan saimme ihastella ja ostaakin mukaan näi- tä tuotteita. Erikoisuuksista mainit- takoon mm. kastanja-, korianteri-, vuoriakaasia- ja vuorimansikkahu- naja, joilla tiedetään olevan jopa sa- moja ominaisuuksia kuin Viagralla.

Olympiakylät eivät näivet- tyneet

Talviolympialaisten 2014 päätyttyä myös Suomen tiedotusvälineet huu- sivat, miten olympiakylästä tuli aa- vekaupunki. Toive näytti olevan, mi- ten Venäjä "saisi takkiinsa" olympia- laisista. Näin ei käynyt. Venäläiset

ovat myös innokkaita talviurheilun harrastajia ja Sotši on tänään hyvin- kin kilpailukykyinen. Tähän saakka monet Venäjän ulkopuoliset alueet ovat kilpailleet venäläisistä alan har- rastajista, mutta nyt Sotši on kääntä- nyt tulijasunnat kotiinpäin.

Oppaamme kertoi myös ti- lastoja. Vuonna 2013 matkailijoi- ta Sotšissa kävi runsas miljoona, seuraavana vuonna neljä miljoonaa ja 2015 viisi miljoonaa. Meidän Sotšissa vierailumme aikoihin turis- tien vierailuja oli kirjattu jo kuusi- ja puolimiljoonaa. Ennen tämän vuo- den loppua odotetaan seitsemän miljoonan matkailijan rajan ylity- tvän. Hyvä hiihto- ja laskettelukau- si Sotšissa kestää 175 päivää eli mar- raskuun puolesta välistä toukokuun puoliväliin saakka. Tuleva uusivuosi oli jo loppuun myyty.

Gorki-Gorodista voi nousta jopa kesälläkin talveen

Krasnaja Poljanan olympiakylä sijait- see 600 m merenpinnasta. Gondoli- hissillä nousu olympiakylästä (Gorki- Gorod) aina 2,3 km korkeuteen su- juu nopeasti. Nousuun käytetään kolmea hissiä. Huipulta on oiva panoraama-näköala vuoristoon ja alueen tapahtumakohteisiin. Kras- naja Poljana on enemmänkin kuin pelkkä olympiakeskus. Sitä kehitet- tään edelleen ja paikalle tulee sato- ja hotelleja ja aktiviteetteja omaava laaja Venäjän talviurheilukeskus.

Erikoisena historiallisena huo- miona oli, että alueelle oli muutta-

Kuva: Heikki Männikkö

Kaukasus - vuoriston lumisia huippuja Krasnaja Poljanan näköalahuipulta 2,3 km korkeudelta katsottuna

nut Eestistä uudisasukkaita niinkin varhain kuin 1886. He perustivat "Esto-Sadok"-kylän, jossa tänään sijaitsee yksi Krasnaja Poljanan rauta- tieasemista sekä lisäksi useita ho- telleja ja muita ajanviete- ja urhei- lukeskuksia.

Maailmanluokan urheilu- ja kulttuurikeskus

Vuoristosta siirryimme Adleriin olympiupuistoon. Matkan aikana nautittu lounaalla ehdimme tutus- tua kaukasialaiseen ruokakulttuu- riin paikallisessa vuoristoravintolas- sa. Olympiupuiston 320 ha alueelle sijoittuvat talviurheilun hallilajit ku- ten curling, jääkiekko, jäätanssi, luis- telu, taitoluistelu ym. sekä muista la- jeista formularata, jalkapallostadion sekä turismia ja kylpyläasioita kehit- tävä ja tutkiva tieteisinstituutti.

Selvästi näkyy, että Sotšin alueeseen kuuluvasta Sotšin ja

Adlerin kaupungeista sekä Kras- naja Poljanan talviurheilukes- kuksesta kehitetään maailman- luokan urheilu- ja kulttuurikeskus- ta. Alueelle on jo luotu tätä varten toimiva infrastruktuuri. Pian seu- tu kilpailee niin hintatasoltaan kuin palveluiltaankin muiden vastaa- vien kohteiden kanssa missä päin maailmaa tahansa. Ilamme päät- tyi auringon laskun jälkeen olym- piapuiston keskusaukeamalla Jout- sen-monumentilla esitettävään tun- nin mittaiseen klassisen musiikin, suihkulähteiden ja värivalojen yltä- kylläisen vesishow'n seuraamiseen. Kerta kaikkiaan onnistunut matka.

**toimitti:
Heikki Männikkö**

Kirjoitus jatkuu seuravassa nume- rossa. Silloin kerron naapurimaa- han Abhaasiaan tekemästämme vierailusta.

Kuva: Heikki Männikkö

Kuva Krasnaja Poljanan olympiakylän keskuksesta Gorki-Gorodista. Ku- vasta luonnollisestikaan ei selviä alueen laajuus.

Ruoka- ja lääketeollisuus hallitsevat ihmisten valintoja

Englantilainen John Yudkin julkaisi 1972 kirjansa Pure, White and Deadly: The Problem of Sugar - Puhdas-ta, valkoista ja tappavaa: sokerin on-gelma, jossa hän esittää sokerin tär-keimmäksi syyksi sydän- ja verisuoni sairauksille. Kirja on suosittu, mut-ta vallalle jäi yhdysvaltalaisen Ancel Keysin teoria tyydyttyneistä rasvois-ta pahimpana terveysuhkana. Ancel Keys aloitti 1958 seitsemän maan tutkimuksen, jossa löytyi muun muassa positiivinen korrelaatio tyy-dyttyneen rasvan kulutuksen ja sy-däntautien välille seitsemän maan välillä, joista Suomi oli yksi. Ongel-mana on, että Keys jätti tarkoituksel-lisesti pois 1) maat, joissa syödään runsaasti rasvaa, mutta on vähän sy-dänsairauksia kuten Hollanti ja Nor-ja, 2) maat, joissa rasvan kulutus on alhainen, mutta sydänsairauksia on runsaasti kuten Chile. Keys käytti tietoja vain maista, jotka tukivat hä-nen teoriaansa. Se on vain todista-matonta teoriaa.

Professori Yudkinin tutkimuk-set kuitenkin lytättiin, professori Robert Lustigin - yhden maailman tunnetuimmista endokrinologeis-ta - mielestä järjestetyllä kampan-jalla, jonka tarkoitus oli saattaa Yud-kin huonoon valoon. Suuri osa kri-tiikistä tuli toisilta akateemisilta tut-kijoilta, joiden omat tutkimukset oli-vat paremmin sopusoinnussa sen kanssa, miten elintarviketeollisuus oli suuntautumassa. Yudkinin silloi-nen kollega, tri. Richard Bruckdor-fer UCL:stä sanoo: ”Elintarviketeolli-suus, varsinkin sokeriteollisuus, lob-basi valtavasti ja Yudkin valitti kat-kerasti, että he vääristelivät hänen ideoitaan”. Lustig sanoo, että Yud-kin ”yksinkertaisesti heitettiin bus-sin alle”, koska valtavia taloudellisia etuja oli saavutettavissa syyttämällä rasvaa sokerin asemasta sydäntau-tien roistoksi.

Lääketiede ylläpitää ruo-kamyyttejä

Haittojen katsotaan johtuvan gee-neistä ja haittoja hoidetaan lääk-kein. Arvo Ylppö sanoi, että jos ha-luaa elää pitkään, kannattaa välttää lääkkeitä. Eläinrasvojen vaarallisuus on yksi myytti, jota ei ole tieteellises-ti todistettu. Tieteellisesti todistetut ras-vat tuovat todistetusti terveydellisiä ongelmia. Kalorijattelu on toinen myytti. Hormonit säätelevät aineen-vaihduntaa. Kolmas myytti on koti-maisen ruoan puhtaus. Ruokapöy-tä täyttyy ruokaan lisätyistä kem-ikaaleista. Niitä tavataan eurooppa-laisissa ihmisissä tutkimuksen mu-kaan yli 300, joita ei ollut olemassa 50 vuotta sitten. Makua antavat ai-neet saavat ihmiset syömään paljon eli he jäävät koukkuun. Coca-Colas-a oli aikoinaan kokaiinia.

Tiede on valtaa ja lääketiede vallankäyttöväline, joka on kor-vannut uskonnon. Lääketieteel-lä vaikutetaan ihmisten fyysiseen ja henkiseen koskemattomuuteen. Ruokateollisuus on median suuri rahoittaja. Lehtien omistajat ratkai-sevat, mitä painetaan ja julkaistaan mainoksia sekä ruokateollisuuden valmiita artikkeleja. Vähähiilihyd-raattisesta ruokavaliosta ei julkais-ta kirjoituksia, vaan virallisesta ruo-kavaliosta, josta ei ole mitään näyt-töä. Tutkimukset osoittavat sen ole-van haitallinen terveydelle. Se lisää diabeteksen riskiä. Tutkimuksessa MONICA 1990-luvulla verrattiin eri maiden tyydytetyjen eläinrasvojen

Erittäin tärkeä ruokakulttuuri on siksi, että ravinto vaikuttaa ihmisten terveyteen. Suomen virallinen ter-veellinen ruokavalio näyttää aiheuttavan enemmän haittaa kuin hyötyä. Se on teoriaa eikä perustu to-delliseen tietoon. Lääketiede väheksyy ruoan osuutta ongelmien synnyssä ja koettaa hoitaa sairauksia lääkkein eikä ruokavaliota muuttamalla. Lasten ravinteita vailla oleva pikaruoka, välipalat, liika sokeri ja virvoitusjuomat ovat tärkeimmät syyt lasten ja nuorten ongelmiin. Päivän ateria muodostuu makeista aamiaismuroista, rasvattomasta maidosta, margariinista, naksuista, pitsoista, hampurilaisista, ranskalai-sista perunoista, kolajuomasta, energiajuomasta, perunalastuista, jäätelöstä ja makeisista.

Ruuan kotimaisuus ei tänään takaa sen terveellisyyttä ja puhtautta

kulutusta ja sydäntautikuolleisuut-ta. Näillä ei ole mitään yhteyttä kes-kenään.

Pohjois-Karjala -projektin tu-los oli manipuloitu. Köyhät kuole-vat nuorempina kuin parempiosai-set. Elämä on henkisesti ja ruumiil-lisesti kovempaa vähempiosaisille. Sydänkuolleisuus väheni melkein kaikkialla maailmassa samalla, kun Pohjois-Karjalassa uskottiin marga-riiniin, elintason noustessa ja elä-män helpottuessa Suomenkin pe-räkylissä. Muutokset johtuvat hyvin monista tekijöistä.

Länsimaat maksavat sairaus-vakuutusjärjestelmillään lääketehtaiden tuotekehittelyn, jonka tulokset osakkeenomistajat korjaa-vat voittoina ja yhtiöiden johto op-tioina. Kuluttajat eivät hyödy mi-tään, vaikka ovat rahoittaneet liike-toimen veroillaan. Suomessa vähä-rasvaisuuden ajatus on myynyt hy-vin, sillä usko viranomaisiin ja kau-pan mainoksiin on vahva. Vähä-rasvaisuutta ei ole koskaan tutkittu käytännössä.

Vaihtoehtoinen hoito lei-mataan puoskaroinniksi

Eurooppalaisen standardin mukaan sairauksilla on numero ja suositeltu numeroitu hoito. Se on yleensä lää-ke tai leikkaus. Muu hoito on virhe tai puoskarointia. Virallisen hoidon tuloksella tai potilaan voinnilla ei ole merkitystä, vaan ”tieteellinen” järjes-tys on tärkeä. Lääketieteen koneisto hallitsee mielipiteiden muokkauk-sessa. Lääketieteen käytössä on tie-tokantajärjestelmiä, mutta ne edus-tavat sensuuria. Tietokantoihin pää-see valikoitu joukko lehtiä, ja suuri osa tiedosta jää niiden ulkopuolel-le. Lääketiede polkee paljon paikoil-laan, sillä vaihtoehtoja ei ole järjes-telmässä eli todellinen kilpailu puut-tuu lääketieteestä.

Pasteur väitti, että tulehdus-sairaudet johtuvat vain ulkopuo-lisista bakteereista, koska ihminen on puhdas. Béchampin mukaan sai-rauden syntynyn vaikuttaa elimis-tön tila ja kyky vastustaa sairautta. Béchamp näki meidän elävän bak-teerien keskellä ja bakteerien meis-sä. Pasteurin yksinkertaistettu sai-rauden malli voitti. Yksinkertaistet-

tu sairauksien syy lupasi paljon ta-loudellisia mahdollisuuksia lääk-e- ja ruokateollisuudelle. Nykyaikai-nen lääk- ja ruokateollisuus alkoi. Antibiootteja käytetään runsaasti ja takapotkuja on tullut kuten sairaala-bakteerit. Lääkkeiden käyttöä pide-tään normaalina.

Kolesteroliajattelu edustaa tyypillistä Pasteurin näkökan-taa, jossa yhtä tekijää pidetään mo-nimutkaisen sairauskentän aino-ana syynä. Lääkekieper on liiketa-loudellista ajattelua. Jos statiinit ai-heuttavat lihaskipuja, niin kipuihin määrätään Vioxx-kipulääkettä, joka aiheuttaa äkillisiä sydänkuolemia. Näiden ehkäisemiseksi statiinit alun-perin määrättiin. Vioxx aiheutti jo-pa 139000 ihmisen sydänkohtauk-sen, halvauksen ja kuoleman en-nen kuin se kiellettiin. Lääketeolli-suus on maailman tuottavin teolli-suudena.

Suomalainen ruokakulttuu-ri on vinoutunutta

Suomessa kasvatetusta siipikarjasta ei tiedä, mitä saa sisäänsä, kun syö viranomaisten suosittelemaa vähä-rasvaista kanaa. Ranskassa kanan ravinto on pyritty saamaan luon-nolliseksi. Makuero kotimaiseen

kanaan on huomattava. Suomalai-nen broileri maistuu kumiankalta. Sika on jalostettu niin pitkälle ras-vattomuuden suuntaan, että maku muistuttaa selluloosaa. Luonnon ruokaa syövä eläin on vailla terveys-ongelmia ja sen rasvakoostumus on ideaalinen.

Suomessa on ehkä eniten maailmassa laktoosi-intolerans-sia ja keliakiaa, jotka ovat lähes tuntemattomia Saksassa, Ranskas-sa ja Italiassa. Suomi on insinöörien maa, jossa ihmisruokaan suhtaudu-taan kuin rehuun, jolla täytetään vat-sa. Muu ruokaan liittyvä on turhuut-ta. Suomi on monopolien maa, jos-sa pientuotantoa hävitetään. Suo-mi on maailman ruokamanipulaa-tion sosiaalinen kokeilukenttä. Ruo-katuotanto on luotu vain suurteol-lisuuden ja markettien tarpeita var-ten. Suomalaisten nykypolvi ei tie-dä, miltä luonnollinen, puhdas ja kä-sittelemätön ruoka maistuu.

Kun keinotekoisesti tuotettu ruoka ei maistu mitään, luodaan maku kemiallisesti. Kemikaalien määrää on lisätty jatkuvasti lasten ruoassa. Keinotekoinen ruoka mais-tuu, mutta käsittelemätön ei. On sa-ma, syökö broileria, kassilohta tai vil-

jasikaa, sillä mikä tahansa maistuu, kun siihen lisätään aromisuolaa, so-keria ja ketsuppia. Ruoka, ympäris-tö ja terveys kuuluvat yhteen. Kaik-ki ne vaikuttavat toisiinsa.

Ruoka- ja lääketeollisuus ohjailevat mediaa

Lääke- ja ruokatehtaat ovat loban-neet EU-parlamenttia saadakseen hyväksytyksi geenimanipuloidun ruoan, kieltäneet vitamiinien vapaa-kaupan ja panneet rajoituksia muil-le kuin niille sopiville hoidoille. Lob-bauksen tarkoituksena on varmistaa lääk- ja ruokatehtaiden edut. Me-dian kolme suurinta rahoittajaa ovat ruoka-, lääk- ja öljyteollisuus, jotka valvovat, missä yhteydessä heidän mainoksensa esitetään. Suomen ko-lesterolijupakan aikoina suuri päivä-lehti julkaisi aiheesta kriittisiä kirjoi-tuksia, jolloin maan suurin meijeri-yhtiö kiristi lehteä ilmoittamalla lo-pettavansa mainonnan lehdessä. Tällaista ei tapahdu enää mediassa, vaan kirjoitukset ja ohjelmat ovat muuttuneet viihteeksi, joilla täyte-tään mainosten välinen tila ja aika. Lehtien jutut tulevat usein suurista kansainvälisistä media-yhtiöistä.

Yhdysvaltojen lääkkeistä ja ruoasta vastaava virasto FDA määrää myös, miten Suomessa pi-täisi elää. FDA:n komiteat päättä-vät, koska aloitetaan lääkitys millä-kin syyllä tai laboratorioarvolla ja ne ovat maailmanlaajusten hoitosuo-situsten laatijoita. Lääketeollisuus pyrkii vaikuttamaan virastoon.

Nykyajan ruokaongelman ydin on, että ruoka on muokat-tua ja sitä riittää Suomessa mel-kein kaikille. Kärsimme aliravit-semuksesta ravinneaineiden suh-teen, mutta kaloreita riittää liiaksi. Moni ylipainoinen kärsii todellisuud-essa aliravitsemuksesta. Jos luon-nollinen ravinto olisi pahasta, olisi ihmiskunta hävinnyt aikoja sitten. Luomuruoka on todellinen vaihto-ehto. Luomuviljellyt kasvikset sisäl-tävät yli kaksi kertaa enemmän ra-vinneaineita kuin tehoviljellyt, jot-ka sisältävät paljon torjunta-ainei-ta ja muita myrkyjä. Maksan täy-tyy käsitellä kaikki ympäristömyrkyt ja ruoan lisäaineet. Jos eläin on saa-nut laiduntaa vapaasti syöden sille ominaista ruokaa, niin lihan sisältä-mä rasva on ideaalista.

Hannu Kautto
2015-02-17

SURMISTA SYRJÄYTYMISEN POISTOON

Imatran surmat saivat kokoomusministeri Risikon lausumaan, että syrjäytymiseen tullaan puuttumaan. Tämä lausuma on siivit-tänyt muitakin surmatöitä, kun on voitu osoittaa syrjäytymisen yhteys asiaan. Meillä on ilmeisesti jonkinlainen käsitysero syrjä-ytyksen syistä. Kokoomuksen käsitys asiasta on jonkinlaista hen-kistä, yksilöön menevää, että syrjäydytään ja syrjäytetään kiusaa-malla elämän eri vaiheissa, suljetaan ulos toveripiiristä, eikä pyritä aktiivisesti työelämään tai koulutukseen tai erilaisiin yhteisöihin. Heille on vierasta, että syrjäytymisen todelliset syyt ovat talou-dellisia, yhteiskunnan ”luokkautumista”.

80-luvun lopulla saattoi pääminis-teri Holkeri todeta, että luokkayhteiskunnasta oltiin päästy eroon. Mutta Holkerin aikana alkoi paluu luokkayhteiskuntaan, tulo- ja va-rallisuuserot ovat kasvaneet vuo-desta -86. Holkeri oli oikeassa. Sii-hen asti luokkaerot olivat kaven-tuneet 40 vuotta ja alkoivat taas kasvaa Kokoomuksen siirryttyä-

meidän päiviimme jatkuneeseen hallitusvastuuseen. He ovat onnis-tuneet hallituksessa, kansakunta on uudelleen luokkaantunut. Jos Risik-o olisi halunnut mennä syrjäytymi-sen ytimeen, hänen olisi tullut lau-sua, että lähdemme kaventamaan tulo- ja varallisuuseroja. **Vuonna -69 Tauno Pasanen surmasi neljä poliisia.** Tästä tra-

gediasta Mikko Niskanen kirjoiti-ti, ohjasi ja pääositti elokuvan ”Kahdeksan surmanluotia”. Se oli puheenvuoro syrjäkylien pahoin-voinnista, jolloin ei vielä puhuttu ”syrjäytymisestä”. ”Pahoinvointi” oli yhteiskunnallista, ”syrjäytymi-nen” osoittelevaa ja yksityistä. Tasa-arvoistuvassa yhteiskun-nassa Niskasen elokuva oli yhe-teiskunnan puutteita osoittava, yhteiskunnallisen pahoinvoinnin syytä osoittava. Kuka on tämän päivän Niskanen ja nostaa esiin yhteiskunnalliset ”pahoinvoinnin” syyt yksilöä osoittelevan syrjä-ytyksen sijaan kuten esimerkiksi Imatran surmissa.

Hannu Ikonen
Vastavalkea ry vpj.
Liljendal

Porvoon Hamarin paikka Suomen itsenäistymiskehityksessä

Yrjö Maunu Sprengtporten oli Suomen autonomian ja itsenäisyyden arkkitehti. Suomen sodan loputtua Porvoon valtiopäivien virallisissa avajaisissa 1809 puhui keisari Aleksanteri I ranskaksi. Puheen tulkitsi ruotsiksi Yrjö Maunu Sprengtporten. Aleksanteri oli nimittänyt tämän Suomen kenraalikuvernööriksi. Hän oli ainoa suomalainen tässä tehtävässä koko Venäjän vallan aikana. Aleksanterin puhe kuten koko autonomia perustuivat Sprengtportenin kirjoituksiin ja ajatuksiin. Tämän ajatuksissa autonomia oli kuitenkin vain välivaihe Suomen täyteen itsenäisyyteen.

Syyskuun 19 päivänä vuonna 1786 saapui Hamarin laiturille Porvoon Gammelbackaan pieni seurue. Paikka sijaitsee Porvoon keskustasta lounaaseen puolivälissä matkalla Haikkoon, jossa oli Albert Edelfeldtin ateljee. Seurue nousi alukseen, joka suuntasi Pietariin, jonne Sprengtporten joutui pakenemaan Ruotsin vainotoinenpiteitä. Seurueeseen kuului Yrjö Maunu Sprengtporten, hänen naisystävänsä neiti Hederskjöld, teini-ikäinen poikansa Magnus Wilhelm ja Johan Albrekt Ehrenström. Yrjö Maunu oli saapunut Tukholmasta ja hoitanut Gammelbackassa olleen syntymätalonsa perintöasiat, koska vanhempi velipuoli Jaak-

Albert Edelfeldtin aluetta kuvaavan taulun kopio sijoitettuna Hamarin laiturin luokse.

Ensi vuonna tulee 100 vuotta Itsenäisen Suomen perustamisesta. Myös kansan ääni tulee monilla kirjoituksilla osallistumaan itsenäisyytemme juhluvuoden johdosta käytävään keskusteluun. Vuonna 2008 tuli 200 vuotta Suomen liittymisestä autonomisena alueena Venäjään. Tänään voimme sanoa, että ilman autonomiaa Venäjän yhteydessä itsenäistä Suomea tuskin olisi olemassa. Ruotsin suunnitelmissa ei ollut maamme itsenäisyys. On myös annettava kunia niille ihmisille, jotka Ruotsin vallan oloissa kykenivät näkemään Suomen tulevaisuuden itsenäisenä kansakuntana. Kaikille tämä 1700-luvulla ei ollut itsestäänselvyys. Yksi tällainen merkkihenkilö oli Yrjö Maunu Sprengtporten (16.12.1740-13.10.1819). Kansan äänen numeroissa 3,4 ja 6/2008 julkaisimme laajan Pekka Tiaisen Yrjö Maunua käsittelevän artikkelin. Itsenäisyysvuoden alkajaisiksi kannattaa käydä tutustumassa näihin kirjoituksiin.

Kuvassa porvoon Hamari Gammelbackan alue nykyasussaan. Lähellä kuvan oikeassa laidassa olevaa pienvienelaituria lienee ollut se laitur, josta Yrjö Maunun seurue v. 1876 lähti Pietariin. Miljööseen kannattaa käydä tutustumassa.

ko Maunu oli kuollut.

Yrjö Maunun matkatavaroissa oli tärkeitä papereita, jotka koskivat Suomen itsenäisyyttä ja olivat lähtökohta Aleksanterin hyväksymykselle ja Porvoon valtiopäivien päätökselle Suomen autonomiasta.

Jo ennen näitä tapahtumia Yrjö Maunu oli matkustanut Pietarin ja Saksan kautta Ranskaan. Matkallaan hän omaksui Yhdysvaltain esikuvan mukaisen itsenäisyysajatuksen. Palattuaan hän asui vuosien 1782 -84 paikkeilla Seestan kartanossa 10 kilometriä Lahdesta Heinolan suuntaan. Kartanosta tuli suomalaisten upseerien, tilallisten ja muiden kohtaamispaikka, jossa linjattiin Suomen tulevaisuutta.

Hän matkusti sitten Hollan-

tiin, jossa hän talven ja kevään aikana vuonna 1786 tiivistä kirjallisen ehdotuksensa Venäjän ja Ruotsin väliin perustettavasta uudesta valtiosta nimeltä Suomi ja hän muotoli itsenäisen Suomen tasavaltaisen perustuslain.

Suomen itsenäisyyteen liittyvien suunnitelmien johdosta Sprengtportenin oli valittava vangitseminen tai maanpako. Siitä oli kyse Hamarin laiturilla 19.9.1786 Porvoon Gammelbackassa.

KÄ toim./Kalevi Wahrman

Lue lisää:
Kansan Ääni /lehden pdf-versiot os. <http://www.kansanaani.net/> ; numerot 3/08 s.7, 4/08 s.10-11 ja 6/08 s.12-13

Paason kokous (Lainaus Pekka Tiaisen kirjoituksesta Kansan äänestä 4/2008, josta selviää, että ensimmäinen Suomen itsenäisyysjulistus annettiin jo 1788)

Kun Kustaa III:n sotaa vastaan oli Liikkalan nootti ja muodostettiin Anjalan liitto kesällä 1788 sodan lopettamiseksi ilman toivottua tulosta, kokoontui vuoden 1788 lopulla tilallisia eteläsavolaiseen Paason taloon. Se on 20 km Heinolasta Mikkelin suuntaan lähempänä Heinolaa kuin Mäntyharjun Vihantasalmea, joka on ohikulkijoiden tauko-paikka ja jonne silloinen Suomen ja Venäjän välinen raja teki pistokeen. Paason kokouksessa oli kyse Sprengtportenin tukijan ja työnjatkajan Jan Anders Jägerhornin koollekutsumista valtiopäivistä. Kokous julisti Suomen itsenäiseksi ja valitsi valtionpäämieheksi Yrjö Maunu Sprengtportenin sekä kääntyi Venäjän keisarinna puoleen tuen saamiseksi. Se oli päätös itsenäisyydestä kauan ennen kuin itsenäisyys käytännössä toteutui.

Sprengtporten matkusti kiireellisesti keväällä 1786 Hollannista Tukholmaan valtiopäivien takia. Hän tapaa Venäjän suurlähtetilään Markovin, joka innostuu hänen ajatuksistaan. Ne on luettavissa Haagiin jääneistä kuusikohtaisista vaatimuksista, jotka Sprengtportenin mielestä on jätettävä Venäjän hallitukselle. Vaatimusten pääkohdat ovat lyhentäen:

1. Venäjä tukee ja auttaa suomalaisten toimenpiteitä päätöksen, joka tyydyttää näitä kahta yhtynyttä kansakuntaa, joko sovittelun kautta tai asevoimin.
2. Kun suomalaiset kykenevät keräämään yhteen joukon, keisarinna apu pyydetään ainoastaan hätätapauksessa.
3. Suomen kansakunta on pakotettu vaatimaan raha-avustusta.
4. Hänen keisarillinen majesteettinsa lupaa antaa merellä tukea.
5. Koska suunnitelma ei tähtää ainoastaan suomalaisten vapauttamiseen, vaan lähempään yhdistämi-

seen, vahvistetaan alustavalla asiakirjalla tärkeimmät kohdat sopimuksessa, jonka on vastaisuudessa määrä säännellä suhteita Venäjän ja uuden hahmon saaneen Suomen kansakunnan välillä.

6. Keisarinna sitoutuu takamaan valtiosäännön, jonka suomalaiset päätyvät antamaan itselleen niin kuin heidän kansallishenkeensä ja tavoittelemaansa itsenäisyyteen parhaiten sopii.

Suunnitelmassa oli siten itsenäisyys, mutta samalla valtioliitto, koska Sprengtporten näki, että se oli keino saada tukea Venäjältä, mutta ehdot turvaisivat kuitenkin Suomen itsenäisen aseman. Myöhemmissä vaiheissa valtioliiton sijaan on ollut kyse rajoitetummas-ta autonomiasta, mutta se on johtanut ajatukseen autonomiasta välivaiheena täyteen itsenäisyyteen. Markov joka tapauksessa innostui Sprengtportenin ajatuksista.

Sprengtporten lähestyi kuitenkin yhä edelleen tuloksetta Kustaa III:ttä itsenäisyyden vahvistamisajatuksineen osana Ruotsia. Kustaa III oli kutsunut kevääksi 1786 valtiopäivät, jossa nousi oppositio kuningasta vastaan. Kustaa Mauri Armfeldt oli kuninkaan puolella. Venäjän Ruotsin suurlähtetiläälle Markoville Kustaa Mauri Armfeldtin kerrotaan ylimieliseen ja halveksivaan tapaan sanoneen, että valtiopäivät olivat päättymässä ja kuningas päästäisi elukat laiturille. Armfeldt sai nyt niskoilleen osan "elukoiden", valtiopäiväedustajien, kuninkaaseen kohdistamasta vihasta.

Kustaa Mauri Armfeldtistä ja Yrjö Maunu Sprengtportenistä elämäkerrat kirjoittanut ruotsalainen Stig Ramel kirjoittaa Armfeldt-elämäkerrassa, että "Armfeldt oli oikeassa" ja että "valtiopäiville oli saapunut myös tuo ...

Historia ja kuinka porvarit sitä vääristelevät

Porvarit ovat Suomen historian ajan vain jarruttaneet tai jopa pyrkineet estämään Suomen itsenäistymisen. He ovat täysin sivuuttaneet Leninin kansallisuuskysymyksen. Porvarit sivuuttavat vaikenemalla, miten Lenin taisteli Suomen puolesta 1901, kun tsaari yksinvaltaisesti aikoi rikkoa Suomen perustuslakia koskien Suomen asevelvollisuuslain muuttamista.

Lenin Suomen puolella

Tsaarin aikeista Lenin kirjoitti 20.11.1901 varsin kirpakkaasti "Iskrassa", josta lainaan: "Niin vuoden 1899 helmikuun 3. päivän manifesti kuin myös vuoden 1901 kesäkuun 29. päivän laki ovat laitomia, ne ovat valapaton ja tsaarinhallitukseksi nimitetyn bašibozukkiroikan harjoittamaa väkivaltaa."

Suurlakolla 1905 Suomi saavutti lain yleisestä ja yhtäläisestä äänioikeudesta. Siinä taistelussa oli mukana Lenin ja Venäjän sosialidemokraatit yhdessä Suomen työväenluokan kanssa, jota Lenin arvosti. Tämä laski perustan molempien kansojen ystävyydelle. Lenin kävi Suomessa ehkä 26 kertaa. Kaikkiaan hän asui Suomessa kolmisen vuotta.

Jos porvarit kertoisivat historian juuri niin kuin se tapahtui, joutuisivat oikeiston toimet erikoiseen valoon. Valtamedia, joka porvarien pillin mukaan käy talvisotaa, satuilee juuri niin kuin voi kuvittelakin: "Neuvostoliitto oli imperialistinen suurvalta, Stalin suuri hullu diktaattori ja Molotov-Ribbentrop-sopimus kahden suurvallan suunnittelema Euroopan jako. Suomi on vain pieni sisukas kansa, joka joutui suurvaltojen pelinappulaksi." Tässä satuilussa porvarit napsivat rusinat pullasta, ja saadaan näyttämään kuin näin olisi.

Koko elämänsä Lenin omisti taistelulle yhteiskunnan uudistamiseksi ja sellaisten yhteiskunnallisten suhteiden luomiseksi, jotka tekevät mahdolliseksi ihmisen harjoittaman toisen ihmisen riiston, yhteiskunnan jaon köyhiin ja rikkaisiin, kansallisuussorron ja sodat.

Leninin suoruus

Lenin leimasi häpeälliseksi venäläistämiseen tähtäävän sortopolitiikan, jota tsaarivalta ja Venäjän porvaristo harjoittivat Suomen suhteen. Lenin nousi julkisesti puolustamaan Suomen laillisia oikeuksia eikä voinut olla herättämättä myönteistä vastakaikua vihatun tsaristisen sorron alla huokaavassa Suomen kansassa. Siksi Leniniä auttaneiden suomalaisten joukossa oli työläisten lisäksi myös muiden yhteiskuntapiirien edustajia.

Venäjän sosialidemokraattien työväenpuolue (VSDTP), jota Lenin johti, puolusti syntymästään asti kaikkien kansojen oikeutta itsenäisyyteen ja ajoi kansojen yhteistoimintaa ja ystävyyttä.

Lenin ja kansojen itsemääräämisoikeus

Lenin tähdensi: "Sosialidemokraatit kannattavat kaikkea vallankumouksellista liikettä nykyistä yhteiskuntajärjestelmää vastaan, jokaista sortettua kansallisuutta, vainottua uskontoa, poljettua säätyä jne. niiden taistelussa tasa-arvoisuuden puolesta."

"Kansa, joka sortaa toisia kansoja, ei voi olla vapaa." Tämän Marxin lauselman Lenin toisti yhä uudelleen puhuttaessa kansallisuuskysymyksistä. Siksi Lenin VSDTP:n 2. edustajakokouksessa puolueohjelman 9 kohdassa vaati: "Itsemääräämisoikeus kaikille valtioihin kuuluville kansakunnille".

VSDTP:n maanalaiset lehdet, mm. Iskra, julkaisivat säännöllisesti Suomea koskevia kirjoituksia ja artikkeleita, joissa selvitettiin tsaristisen venäjän rikollista politiikkaa ja Suomen kansan oikeustaiselua sekä kehoitettiin esittämään vastalauseita tsarismille Suomea vastaan "toimeenpanevan šovinistisen ristiretken johdosta". Iskra luonnehti tsarismia hyökkäystä Suomen kansan

oikeuksia kohtaan "törkeäksi mielivallaksi ja sietämättömäksi laittomuudeksi" (Iskra 1903 n:o 35).

Suurlakko 1905

Yleisvenäläinen poliittinen lakko 1905 päätyi Suomessa voittoon, jossa porvaristo joutui perääntymään. Tämän seurauksena astui voimaan 1.10.1906 uusi laki Suomessa: yksikamarinen eduskunta, jonka 200 jäsentä valittiin suhteellisella vaalitavalla joka kolmas vuosi pidettävissä vaaleissa. Äänioikeus oli yleinen ja yhtäläinen 24 vuotta täytäneille suomalaisille. Naiset saivat asettua vaaleissa ehdolle.

Eduskunta sai oikeuden päättää maan sisäistä hallintoa koskevista asioista, mutta pian tsaari kävi hyökkäykseen näitä saavutuksia vastaan. Tsarismi alkoi polkea Suomen kansan demokraattisia oikeuksia pyrkien riistämään takaisin kaiken, mitä oli joutunut pakosta antamaan Suomelle vallankumouksen vuosina. Yhtenä tsarismia hyökkäyksen kohteena oli Suomen eduskunta.

Lenin kirjoitti 1909: "Talvipa-

latsin mustasotniaiset maantierosvot ja III duuman lokakuulais-huijarit ovat aloittaneet uuden rynnistyksen Suomea vastaan. Sen perustuslain hävittäminen, joka suojelee suomalaisten oikeuksia Venäjän itsevaltioiden mielivalta, Suomen rinnastaminen erikoisasetuksin säädettyä oikeudettomuudessa muuhun Venäjään...".

Suomen itsenäisyys

Lenin pysyi tinkimättä kansallisuuspolitiikkansa takana ja tiukasti taisteli jo kauan työväenluokan rinnalla myös Suomen itsenäisyyden puolesta. Lenin olisi voinut olla myöntämättä itsenäisyyttä Suomelle ja hotkaista pienen Suomi osaksi Venäjää, jos olisi halunnut. Suomen väkiluku tuolloin oli suunnilleen 2,5 miljoonaa asukasta.

Suomen porvaristolle itsenäisyyskysymys ei ollut itsenäisyyttä, vaan varsin vaikea käsitellä valtansa menettämisen vuoksi. Suomen työväenluokan painostuksesta julistettiin itsenäisyys, jonka Lenin lupasi tunnustaa. Niinpä porvarit nykyään haluavat lopettaa Lenin-museon Tampereella.

Markku Huhtala Lempäälä

On haastettava vallitseva talousjärjestys

Itsenäisyystaistelua ei voi hävittää

Europolitiikan vaihtoehtoista puhui **Antti Pesonen**: ”Itsenäisyydestä luovuttiin, kun Suomi liitettiin EU:iin v. 1995 alusta. Suomi itsenäistyi 100 vuotta sitten. Itsenäisellä Suomella sen jälkeen oli oma lainsäädäntövalta, siihen nojaava itsenäinen tuomioistuinlaitos ja oma ulkopoliittikka. Oman rahan Suomi sai 1860. Se ei tee valtiota itsenäiseksi, mutta ilman sitä ei itsenäisyyttä voi olla. Valtarakenne on valinnut onnistuneesti vastustajansa nostamalla Perussuomalaiset ”vaihtoehdoksi itselleen”. Miksi näin tapahtui? He toteuttavat valtapuolueiden kanssa samaa europolitiikkaa. Todellisista vaihtoehtoista vaietaan. Näin manataan esiin väkivaltaan taipuvaisia ääriilikeitä, jotka pelaavat valtarakenteen pussiin. Europolitiikan tulokset ovat näkyvissä: kansallissomaisuuden ryöstö, tuloerojen kasvu, leikkaukset ja julkisen sektorin alasajo.

Valtapuolueet ovat kaapanneet kansalaisilta vallan ja luovuttaneet sen markkinavoimille, suursijoittajille ja suurpankeille. Tämä harvainvalta alkaa olla heikoilla. Mitä tulee tilalle. Tarvitaan itsenäistä kunta- ja talouspolitiikkaa pelastamaan alas ajettu hyvinvointiyhteiskunta. Suomen turvallisuuden perustaksi tarvitaan puolueettomuuspolitiikkaa ja pysymistä suurvaltaristiriitojen ulkopuolella. Suomessa voimme huolehtia, että kansalaisilla on vaaleissa vaihtoehto itsenäisen yhteiskunta ja talouspolitiikan perusteeksi. Se on suomalaisten omissa käsissä. Valtiollista itsenäisyyttä tarvitaan kaikkia koskevan hyvinvoinnin ja aidon kansanvallan perustaksi. Itsenäisyystaistelua ei hävitä. Se loppuu vasta, kun se on voitettu.”

Itsenäisyyspäivänä muistettava historian tosiasiat

Tommi Lievemaa muistutti, miten häiritsvää itsenäisyyspäivän juhlinnassa on sen valheellisuus. ”Porvaristo on näet useaan otteeseen itsenäisyytemme aikana pyrkinyt itsenäisyytemme hävittämiseen. Maailkuussa vuonna 1918 porvarillinen varjohallitus solmi Saksan kanssa orjuuttavan sopimuksen, joka toteutuessaan olisi merkinnyt Suomen vajoamista Saksan vasallivaltioksi. Tuolloin Saksan tappio 1. maailmansodassa pelasti Suomen itsenäisyyden. Suomi luovutti jälleen maa-peränsä Saksan käyttöön vuosina 1941–44 hyökkäyssodassa, jonka tavoitteena oli Neuvostoliiton hävittäminen ja Suur-Suomen luominen. Puna-armeijan voitto pelasti Suomen. Sen seurauksena kommunistit vapautuivat vankiloista ja so-

Perinteiseen tapaan EU:n vastaiset ja EU-kriittiset sekä sodan vastaiset kansalaisjärjestöt tapasivat Itsenäisyyspäivänä Kiasman aukiolla Helsingissä. Tilaisuudessa käytettiin 15 puheenvuoroa. Niiden sanoma oli selkeä. EU-suuntaus on riistänyt maaltamme 99 vuotta sitten saavutetun itsenäisyyden. Samalla se on tuhonnut meiltä oman talouspolitiikan ja lainsäädäntövallan. Tänään olemme uusliberalistisen talous- ja yhteiskuntapolitiikan armoilla, joka merkitsee itsenäisyyden aikaisten sosiaalisten ja taloudellisten saavutusten mitätöimistä. Siksi meidän on haastettava vallitseva uusliberalistinen EU-suuntaus, palautettava maamme itsেমääräämisoikeus ja rakennettava uusi yhteiskunta- ja talouspolitiikka.

Tilaisuuden tunnuksissa muistutettiin, että ”EU-valta pois Suomesta” sekä ”Torju Nato aina”. Helsingissä järjestettiin useita mielenosoituksia. Kiasman aukiolla kokoontui nuoria, jotka liittyivät laajaan tapahtumaan lähtien marssimaan nousevaa, rasistista ja avoimen fasistista äärioikeistoa vastaan.

danjalkeinen hyvinvointivaltion rakentaminen tuli mahdolliseksi.

Neuvostoliiton hajoamisen jälkeisenä aikana Suomen itsenäisyyttä on tietoisesti nakerrettu suuntautumalla Euroopan unioniin sekä Natoon, ja aivan viime aikoina yhä enemmän kahdenväliseen sotilasyhteistyöhön USA:n kanssa. Kansan ja eduskunnan selän takana on solmittu erilaisia itsেমääräämisoikeutta kaventavia yhteistyösopimuksia, kuten Naton kanssa solmittu isäntämaasopimus. Kun näemme porvariston juhlijan muka Suomen itsenäisyyttä presidentinlinnassa, on hyvä muistaa näitä historiallisia tosiasioita.”

Tarvitaan laajempaa organisoitumista

Vallitsevan talousjärjestyksen haastamiseen puuttui **Sippo Kähmi**: ”Vuosi sitten totesin täällä, että tänä vuonna mitataan eduskuntapuolueiden eurokriittisyys käytännössä. Puhuin Paavo Värysen eurokansanäänestysaloitteesta. Aloitteen torppasivat niin talousvaliokunta kuin perustuslakivaliokuntakin. Jälkimmäinen perusteli kieltäytymistään vedoten Suomen kansainvälisiin velvoitteisiin. Itse olen ymmärtänyt nuo velvoitteet perustavanlaatuisina sopimusten noudattamisina kuten rauhansopimusten, YK:n ihmisoikeussopimusten, pakolaissopimuksen, työsopimuksen. Suomalaisella ei ole velvoitetta hirttäytyä valvikaan yhteisvaluuttaan tai uusliberaaliin rahapolitiikkaan. Nykyiset poliitikot pitävät eurovaluutassa kiinni pysymistä yhtä pyhänä kuin ihmisoikeuksia tai työväenoikeuk-

sia. Molemmissa näissä valiokunnissa oli hyvin edustettuna populistinen oikeisto, perussuomalaiset, jotka vaalipuheissaan puhuvat kansanäänestyksistä, eurokriittisyydestä, EU:sta irtautumisesta jopa.

Puhti vain loppuu, kun pitäisi ruveta todenteolla haastamaan vallitsevaa talousjärjestystä. Silloin teot puhuvat enemmän kuin sanat. Minusta olisi mukava antaa täältä Kiasmalta täystyrmäys kapitalistien Euroopan Unionille, kuten tämän mielenosoituksen kutsussa kehoitetaan. Se ei aivan vielä tällä joukolla onnistu. Tarvitaan laajempaa organisoitumista. Vaarana on myös, että vasemman suoran sijaan EU:lle tarjotaan oikeaa koukkuja. On nähty ympäri Eurooppaa, että euron ja EU:n vastaisissa kampanjoissa oikeisto on niskan päällä. Britannian itsenäisyyspuolue Ukip teki Brexit kampanjaansa härskillä muukalaisuustaisiudella. Vasemmistolaitosten teemojen näkymättömyydestä voimme syyttää ainoastaan vasemmiston heikkoa organisaatiota näissä kysymyksissä.”

Antakaa markka takaisin

Oman rahan merkityksestä puhui **Erkki Hiipakka**: ”Olen aikaisemmin sanonut, että joukkovoimalla on ollut vaikutusta. Sipilähän on sanonut julkisuudessa, että sanokaa nyt, mitä pitäisi tehdä. Tämän hän on jo vuosi sitten sanonut. No minä vastaan Sipilälle, että kuka tuhosi Suomen markan. Antakaa markka takaisin heti. Se on täysin mahdollista toteuttaa. Markan vastustajat ovat lahjottuja Suomen kansan pettureita. Oman keskuspankin ja markan avulla voimme jälleen aloittaa terveen yhteiskunnan rakentamisen.

Samalla on kumottava Maas-trichtin sopimuksen 123 ja 124 pykälät. Niistä on heti sanouduttava yksipuolisesti irti. Niissä Suomi sitoutuu ottamaan lainaa vain yksityisiltä pankeilta. Tämä on käsittämättömän typerää, että Suomi ottaa yksityisiltä pankeilta tukea. Kuluneina 20 vuotena Suomi on maksanut jo 80 miljardia korkoina pankkitukea eli suojelurahaa noille gangstereille. Sitä rahaa nyt ryöstetään vähäosaisilta. Kiitos. Torilla tavataan.”

EU:n vastustajat todelliseksi muutosvoimaksi

Uusliberalistinen EU-suuntaus on

kaadettava, totesi **Heikki Männikkö**: ”Tänään on syytä kysyä, mitä itsenäisyys on ja mitä se meille merkitsee. Tämän EU-huijauksen alkaessa totesimme itsenäisyydellä olevan sen merkityksen, että voimme omen talouteemme vaikuttavien realiteettien perusteella säätää oman lakimme. Siihen perustuu kansainvälisen työväenliikkeen ohella myös se, että olemme kenneet luomaan ns. hyvinvointiyhteiskunnan tänne Suomi-nimiselle alueelle. Siksin meillä harjoitetaan tänään globaalia uusliberalistista talouspolitiikkaa. Se tarkoittaa, että kun ei ole rajaa eikä säätelyä pääomien markkinaehtoiselle toiminnalle, on se johtanut siihen, että tavallisen ihmisen elintason ja toimeentulon alentaminen on muuttunut suurille yrityksille voittoja ja kilpailukykyä lisääväksi tekijäksi.

Kiky-sopimuksen 4 miljardin kilpailukykyloikka on tulonsiirto pääomalle. EU:n piirissä kapitalistiset kilpailijamme tekevät omalla vuorollaan samoin, eikä tälle ketjulle ole olemassa mitään rajaa, ellei sitä katkaista. Se katkaistaan muuttamalla uusliberalistinen EU-suuntaus. Jo 20 vuotta sitten totesimme, että EU on uusliberalismin synonyymi. Vetosimme EU:n vastustajiin, että heidän on omaksuttava uusliberalismin vastaisen kansanrintaman rooli. Tämä vetoisuus on tänään yhtä ajankohtainen. Tällä hetkellä puhutaan avoimesti ensi kevään laajoista eläkeläisten leikkauksista. Eläkeläisillä ei ole puolustajia. Tämä uhka tulee EU-lainsäädännöstä. Kehottaisin kaikkia varautumaan ensi kevään kamppailuihin. Eläkeläisjärjestöt eivät puolusta eläkeläisten asiaa. Se on meidän tehtävä. Siihen yhdistyy myös EU:n vastainen taistelu.”

Talouden ongelmat johtuvat eurosta

Euron kriisiä käsitteli **Juhani Tanski**: ”Tuntuu hullunkuriselta, että tätä päivää nimitetään itsenäisyyspäiväksi. Suomea ei sanottu itsenäiseksi 150 vuotta sitten. Se oli Venäjän suuriruhtinaskunta, jolla oli laaja autonomia. Vain ulko- ja turvallisuuspolitiikka oli alistettu Venäjän keisarille. Suomalaisella oli oma raha. Suomen valtiopäivät käytännössä päättivät asioistamme. Vain ulkopoliittikka oli keisarikunnalle alisteista. Tiedämme,

että asioistamme päätetään Brysselissä, Frankfurtissa ja Strasbourgissa. Meillä on asioistamme pieni ehdotusoikeus, mutta mitään päätösvaltaa ei ole. Lainsäädännöstämme n. 80-90 % tulee suoraan direktiiveinä EU:sta. Suomalaisella ei tällä hetkellä ole edes omaa hallitusta. Meillä on EU:n ja osittain myös Naton nukkehallitus, joka kaikissa asioissa asettaa EU:n ja Naton pyrkimykset ensisijaisiksi.

Talouden asiantuntijamme tietävät hyvin, että Suomen tämänhetkiset taloudelliset ongelmat johtuvat eurosta, joka on syvässä kriisissä. Saattaa olla niin, että euroalue murenee. Katsotaan, mitä Italian kansanäänestys vaikuttaa. Mahdollista on, että kriisi syvenee. Viralliset propagandistit selittävät meidän olevan uuden nousun kynnyksellä. Tosiasiassa emme ole lähelläkään eurokriisin pohjaa. Esimerkiksi Nobel-palkinnon saaja suomalainen Bengt Holmström sanoi, että Euro kannattaa Suomea kuin köysi hirtettyä. Suomen talouden saattaminen kuntoon merkitsisi irtaantumista eurosta.”

Pallomme suojattava sodalta ja ekokatastrofilta

Katson itsenäisyyspäivänä tärkeimmiksi asioiksi rauhan säilyttämisen ja luonnon suojelun. Näin totesi puheenvuorossaan **Hannele Salava**: ”Ellemme kykene suojelemaan tätä palloa sodalta ja ekokatastrofilta, emme me ihmiset täällä pitkään tule toimeen. Nämä ovat ne tärkeät asiat, jotka mielestäni itsenäisyyspäivänä tulee nostaa esiin. Haluan muistuttaa vielä yhdestä rajatummasta, mutta tuhansia suomalaisia koskevasta asiasta.

Tämä hallitus aikoo puuttua sairaiden ihmisten KELA-korvauksiin. Se koskee itseänikin, kun sairastan kakkostyypin diabetesta. Heidän KELA-korvauksia aiotaan huonontaa. Se merkitsee vähävaraisille ihmisille satojen eurojen lisälaskua vuodessa. Onko varaa siihen, että ihmiset eivät kykene ostamaan lääkkeitä ja sairastuvat entistä pahemmin. Sivistysvaltio ei voi allekirjoittaa tällaista.”

Sotavarustelusta Pariisin rauhansopimukseen

Wäinö Pietikäinen sanoi ”madonluvat” mm. aseistukselle: ”Minä jouduin Vaasassa byrokratian potkimaksi ja kaupunki vei minulta tilapäisesti eläkkeen. En kyennyt hoitamaan omaa terveyttäni. Suurkonsernit Diacor ja Terveystalo löivät ”hynttyyt yhteen”. Terveystalolla lienee suuri omistus ulkomailla. Ne odottavat Sote-uudistusta ja vahtivat kuntavaalien aikataulua. Ensimmäinen pidetään vaalit. Sen jälkeen tulevat aiempiakin suuremmat huijaukset. Karenssiaika on katkolla työttömillä ja eläkkeellä eläkeläisillä.

Orpo on valinnut Kreikan linjan ja haaveilee miljardien aseostojen velaksi. Kreikka osti Saksasta aseita neljällä miljardilla. Toisille ei kansakunnan hyvinvointi merkitse mitään. Paljon puhutaan kansainvälisistä sopimuksista. Ne voidaan sanoa irti, kuten Koivisto Pariisin rauhansopimuksen. Sotavarustelu alkoi meillä Koiviston ansiosta. Me voisimme tehdä päinvastoin. Lopetetaan sotavarustelu ja saatetaan Pariisin rauhansopimus voimaan.”

Toimitti:
Heikki Männikkö

Myös joulupukki kävi Kiasman tilaisuudessa. Hänen viestinsä oli: Leikkaukset perustuvat valheisiin ja siitä ei pukki tykkää. Pukin mukana kuvassa Erkki Hiipakka

Mitä voidaan odottaa Trumpilta?

Äänestyksen tulosten perusteella Trump sai kaksi miljoonaa ääntä vähemmän kuin vastaehdokas. Siksi ei ollut ihme, että ympäri maata järjestettiin protestimielenosoituksia, joihin ei kuitenkaan osallistunut kovin paljon väkeä. Tästä huolimatta mainitsemiä protestit, eräiden valitsijamiesten siirtyminen Trumpin leiristä Clintonin leiriin sekä äänten uudelleenlaskenta eräissä osavaltioissa tuskin johtavat konkreettisiin tuloksiin.

Lehden tämän numeron il-mestyessä on jo selvää, onko se näin, mutta olen käytännössä aivan varma siitä, että yhdysvaltalainen establishment - sekä republikaanit että demokraatit - eivät tule sallimaan sellaista poikkeusta perinteisestä käsikirjoituksesta, joka kyseenalaistaa nykyisen poliittisen järjestelmän olemassaolon. Toisaalta tietenkin Trumpille tullaan aika ajoin aina huomauttamaan, että hänen voittonsa ei ollut täysin puhdas, että se oli vain pistevitto. Nyt välttämättömän esipuheen jälkeen siirrynkään aiheeseeni, ”Mitä voidaan oikeastaan odottaa Trumpilta?”

On ryhdyttävä hoitamaan uudelleen teollistamista?

Eri suuntauksia edustavien kommentaattorien yhteisenä visiona on ajatus siitä, että Trumpin voitto tarkoittanee eräänlaista pesäeroa entiseen politiikkaan ja USA:ssa muodostuneeseen poliittiseen järjestelmään sekä eräänlaisen globaalin konservatiivisen vallankumouksen voittoa. Tarkastelkaamme tätä visiota. Jos typistäisi yhdeksi lauseeksi kaiken, mistä asianomainen oligarkki saarnasi vaalikampanjansa ajan, niin se voisi olla seuraava: ”On lopetettava USA:n puuttuminen ulkomaiden asioihin ja ryhdyttävä hoitamaan sisäisiä asioita ja ensi kädessä uudelleenteollistamista.” Mutta aivan samaa ehdotti myös Obama kahdeksan vuotta sitten vaalikampanjassaan! Eikä vain ehdottanut, vaan myös teki jotakin tämän asian hyväksi. Ulkopolitiikassa hänen saavutuksensa kyseisellä osa-alueella ovat jääneet vähäisemmiksi (vaikka USA:n ulkopolitiikan aggressiivisuus Bush Juniorin ulkopolitiikkaan verrattuna vähenikin), mutta uudelleenteollistamisen kannalta Obaman valtakaudella USA:n saavutukset olivat melkoiset. Nykyään kehittyneiden kapitalististen maiden joukossa USA sijoittuu ensi sijalle maailmassa teollisuustuotannon kasvuvauhdissa.

Kun Trump asettaa tehtäväksi USA:n energiatänsäisyyden saavuttamisen, niin hän esittää näytävästi sisään murtautumista muutenkin avatusta ovesta, koska tämä tavoite on jo saavutettu. USA ei ole enää riippuvainen tuontienegias-ta. Mitä tulee taas uusien työpaikkojen perustamiseen kotiuttamalla tuotantoa Kiinasta, niin tämä prosessi on jo jatkunut täyttä vauhtia useampien vuosien ajan.

Trump suosii uusliberalistisia keinoja?

Tässä yhteydessä on vaikeata arvioida, missä ilmenee USA:n viranomaisten arvio ja missä on kapitalismin yleisten lainalaisuuksien vaikutus. Työvoima on Kiinassa viime vuosina huomattavasti kallistunut. Keskipalkka on Kiinassa neljä kertaa korkeampi kuin Venäjällä ja näin ollen eräiden tarvikkeiden tuotan-

Niin siinä kävi, että USA:n 45. presidentiksi valittiin Donald Trump. Kohtalon ivan mukaisesti olivat oikeassa ne, jotka ennustivat Clintonin voittoa ja myös ne, joiden mielestä vaalien voittajaksi tulee Trump. Clinton sai enemmän ääniä kuin Trump. Tässä tilanteessa jossain muualla voittajaksi olisi julistettu nimenomaisesti Clinton. Näin ei tapahdu USA:ssa. Arkaistisen vaalijärjestelmän takia (osavaltioiden äänestysien tulosten perusteella ensin muodostetaan valitsijamieskollegio, joka myös viime vaiheessa valitsee presidentin ja tuolloin jokaisessa osavaltiossa voittaja saa osavaltion kaikki äänet)) jokaisen ehdokkaan valitsijamiesten määrä saattaa olla ristiriidassa yleisäänestyksen tulosten kanssa. Sellaista tapahtuu harvoin, mutta tällä kertaa kävi juuri näin - yleisen äänestyksen hävinnyt ehdokas sai puolelleen enemmän valitsijamiehiä ja hänestä tulee presidentti.

to on tullut edullisemmaksi tuottaa juuri USA:ssa (erityisesti laitto-man ulkomaalaistyövoiman kustannuksella, jota vastaan Trump aikoo kuulemma taistella). Muodollisesti kaikki näyttää olevan poistuvan presidentin hyväksi: Obama sanoi - Obama teki. Osittain tästä syystä Obamalla on viime vuosikymmenien korkein kannatus virasta poistuvien presidenttien sarjassa. Se, että USA:n poistuva ja uusi presidentti pitävät päätehtävänänsä samaa asiaa, heijastaa ilmeisesti USA:n eliitin merkittävän osan mielialoja, joka poltti pahasti näppinsä sekä Irakissa että Afganistanissa ja huomasi eräänä päivänä, että USA:n todellinen mahti alkaakin hiipua. Tämä ei nyt merkitse sitä, että olisi luovuttu maailmanherruudesta – etusijalle vain ovat asettumassa toiset tehtävät. Muuntamalla 1800-luvun venäläisen diplomaatin tunnettuja sanoja, ”USA keskittyy”. Silloin kun USA keskittyy, se tarkoittaa kaikille maille vaikeita aikoja.

Tästä huolimatta tätä tärkeää ongelmaa Obama ja Trump pyrkivät ratkaisemaan eri keinoilla. Obama pyrki lujittamaan jonkin veran valtion osuutta taloudessa (mistä syystä häntä syytettiin melkein-pä kommunismista). Trump yrittää puolestaan käyttää hyväkseen Venäjälläkin hyvin tunnettuja liberaalisia keinoja (paljon terveisiä vaan niille, jotka esittelevät Trumpia melkein-pä työväenluokan etujen esitaistelijaksi). Kaikki tämä sopii erinomaisesti yhteen sekä demokraattien että republikaanien perinteisten lähestymistapojen kanssa.

Sotilasmenoja tullaan lisäämään

Konkreettisesti ilmaistuna muutokset, joita Trump aikoo omien sanojensa mukaan toteuttaa, vastaavat täysin republikaanien perinteisiä reseptejä. Esimerkiksi hän uhkaa rakentaa muurin Meksikon rajalle tarkoituksella puolustautua laittomia maahanmuuttajia vastaan. Mutta kyseinen muuri on jo kauan ollut pystyssä. Se rakennettiin nimenomaisesti republikaanien hallintokaudella! Myös hänen lupaamansa vainot laittomia maassaloijoita vastaan ovat jo toteutuneet Bush Juniorin kaudella. Näin tämä kaikki ei ole enää mitään uutta.

Käsitelkäämme seuraavaksi puolustusasioita. Trumpin vaali-ohjelmassa (On olemassa sellainenkin asiakirja, jota sekä Venäjällä että USA:ssa lukevat vain ani harvat ihmiset) on esitetty republikaaneille hyvin luonteenomainen pyrkimys lisätä sotilasmahtiaan. Ohjelman mukaisesti Trump aikoo lopettaa leikkaukset, joita Obama olisi ulottanut sotilasmienoihin ja lisätä asevoimien miesvahvuutta; ostaa valtava määrä uusia sotalaivoja ja lentokoneita; viimein (huomatkaal!) sijoittaa aseimiin ohjustentorjunnan tehokkaita asejärjestelmiä. Henkilökohtaisesti en yhtään epäile kyseisten kohtien ehdotonta toteuttamista käytännössä.

Republikaaneille on hyvin luonteenomaista pyrkimys pa-

kottaa liittolaisensa maksamaan enemmän sotilasmenoja, mitä eräät sinisilmäiset kansalaiset tulkitsevat virheellisesti yrityksiksi hajottaa NATO. Republikaaneille on luonteenomaista terävä viha Vapauden saarta - Kuubaa kohtaan ja toisaalta suuri rakkaus Israelia kohtaan, minkä Trump on avomielisesti myös tunnustanut.

Oligarkki ottaa palvelukseensa muita oligarkkeja

USA:n uusi presidentti osoittautuikin systemaattiseksi poliitikoksi. Tässä mielessä hänen eroavuutensa muihin ilmenee ainoastaan äärimmilleen saatetussa klovnimaisuudessa, joka korostuu hänen vaalikampanjassaan. USA:n vaalikampanjat muuttuvat usein showksi ja siinä mielessä myös viimeisessä kampanjassa ei ollut mitään periaatteellisesti uutta. Vakavassa polemiikissa Trump olisi epäkompetenssisuutensa takia valtion asioissa ja yleensäkin politiikassa osoittautunut olevansa heikoilla (kuten muistamme, kaikki väittelynsä Clintonin kanssa hän hävisi selvästi). Tästä syystä hänen mahdollisuutensa pelkistyivät omalaatuisen machon näyttelemiseen. Kuten huomaamme, tänä PR-tempaus myös puri kokonaisuudessaan.

Siitä, että Trump on hyvin systemaattinen poliitikko, kielii myös hänen hallituksensa kokoonpano. Washington Post-lehti kirjoittaa, että monet Trumpin nimittämät vaikuttajat ovat rikkaita perheistä, ovat käyneet eliittikouluja sekä tehneet suuria omaisuuksia aikuisvuosinaan. Tuolloin kaikilla heillä on kytköksiä liike-elämään ja erityisesti Wallstreettiin. Oligarkki ottaa palvelukseensa muita oligarkkeja.

Eräs arvovaltainen lehti väittää, että Trumpin administraatiosta tulee koko USA:n historian rikkain (tällä tarkoitetaan henkilökohtaista rikkautta). Pelkästään tulevan kaupaministerin Willbure Rossin omaisuus on kymmenen kertaa suurempi, kuin Bush Juniorin hallituksen kaikkien jäsenten yhteisomaisuus (jälkimmäisinä mainitut eivät olleet mitään köyhiä ihmisiä). Näin ollen Trumpin politiikka tulee olemaan hyvin oligarkista ja lisäksi kaikesta päätellen ei kovin ammattimais-ta. Tältäkin kannalta - samainen Washington Post kirjoittaa, että Trumpin virkaan nimittämällä vaikuttajilla on enemmän kokemusta poliittisten ehdokkaiden rahoittamisesta kuin hallinnonalojen johtamisesta.

Tavoite saattaa Venäjä ja Kiina vastakkain

Muuten strategian jatkuvuus ei tarkoita sen täydellistä muuttumattomuutta. Ainakin yksi käänne ulkopoliitiikassa on jo havaittavissa. Tarkoitan tällä suhteiden huononemista Kiinaan, mikä onkin väistämätöntä, jos Trump aikoo täyttää vaalilupauksensa, jotka koskevat USA:n ja Kiinan välisen kaupan ehtojen tiukentamista.

Kiinasta on todellakin tullut USA:n vakava kilpakumppani.

USA:n eliitissä voimistuu tyytymättömyys vallitsevasta tilanteesta, jota myös Trump nykyään edustaa. Kiinaan kohdistuvia epäilyksiä on ollut olemassa jo kauan ja voimistuvan vastakkainolon olosuhteissa Aasian jättiläisen kanssa eräät piirit kehottavat hankkimaan omalle puolelleen Venäjän. Osittain tähän liittyy epäonnistunut yritys käynnistää uudelleen USA:n ja Venäjän väliset suhteet Obaman hallinnon alkuvuosina. Oli olemassa muitakin radikaalimpia kerrassaan mielikuvituksellisempiakin suunnitelmia. Noin 15 vuotta sitten minulle kerrottiin Reaganin entisen avustajan – tähtiensota-ohjelman laatijan - aloitteesta, jossa ehdotettiin myöntämään Venäjälle, ei lainaksi, vaan ilmaiseksi kymmeniä miljardeja dollareita maan infrastruktuurin kehittämiseen.

Uutisvuodoista päätellen vastakkainolossa Kiinan kanssa Trump haluaisi saada Venäjän omalle puolelleen. Toisaalta on vaikeata olettaa sellaista, että keinotelojen perusteella omaisuutensa hankkinut oligarkki tahtoisi muuten vaan antaa periksi Venäjälle.

USA:n eliitillä Venäjän vastainen konsensus

Runsaskätsiisyyttä ei Trumpilta voida odottaa, niin kuin keneltä tahansa muultakaan valtiomieheltä. Tässä tapauksessa on mahdollista ainoastaan kauppa ja tiukka kädenvääntö, vaikka se tapahtuisikin kohteliaassa muodossa. Mikäli Trumpista yhtäkkiä näyttääkin siltä, että Venäjän johto on jossain asiassa petänyt häntä, kuten siltä tuntui Obaman administraatiossa, niin silloin vastaus tulee olemaan entistä tiukempi. Tässä mielessä toimeentulo Clintonin kanssa olisi ollut huomattavasti helpompaa.

Nämä olettamukset vahvistavat täysin oikeiksi Trumpin väliaikaisen päämajan jäsenten lausunnot siitä, että tietenkin Venäjän kanssa on keskusteltava, mutta keskusteltava voimapolitiikan pohjalta - tämä on tarkka lainaus Reaganilta. Ja voimapolitiikkaa on voimistettava vähintäänkin niillä toimenpiteillä, jotka on kirjattu Trumpin vaali-ohjelmaan - mitä merkitsevät yksistään ohjustentorjuntajärjestelmät, jotka suunnataan ei lainkaan Irania vastaan. Muuten tässä ei ole mitään ihmeellistä - USA:n eliitin keskuudessa on erästä vaiheesta lähtien ollut vallitsevana venäjänvastainen konsensus. Eikä sitä ole vielä kirkossa kuulutettu, että Trumpin onnistuu saada eliitti vakuuttuneeksi siitä, että Kiinan vastaisen taistelun hyväksi on parannettava suhteita Venäjään esimerkiksi poistamalla Venäjän vastaiset pakotteet.

Halutessaan (jos sellaista tah-toa löytyy) USA:n presidentti voi todellakin poistaa suurimman osan mainituista pakotteista sekä pakottaa eurooppalaiset liittolaisensa menettelemään samoin. Tämä koskee ainoastaan virallisia pakotteita, jotka eivät ole talouselämälle kovinkaan vaarallisia. Tärkeämpiä

Sergei Skvortsov ovat epäviralliset pakotteet, esimerkiksi epävirallinen kielto lainojen myöntämisestä venäläisyrityksille Lännen pankeissa, joiden lainat ovat monta kertaa edullisempia venäläispankkien lainoihin verrattuna. Pelkäänpä pahoin, että USA:n presidentillä ei riitä valtuuksia viimeksi mainittujen pakotteiden poistamiseksi. Toisaalta suostuminen liittoutumaan USA:n kanssa Kiinaa vastaan olisi Venäjälle selvää hulluutta.

Venäläiset eivät pidä poliittisista myönnytyksistä

Tästä kaikesta huolimatta herra Putinia voidaan kuitenkin onnitella viime aikojen ensimmäisen todellisen ulkopoliittisen läpimurron johdosta. Voidaankin asiaa hieman paisuttele-malla sanoa, että nimenomaan Putin istutti ”oman” ehdokkaansa keisarin valtaistuimelle. Toisaalta tämä taktinen menestys voi mahdollisesti muuttua strategiseksi romahdukseksi, jos Trump ei täytäkään häneen asetettuja toiveita. Poliitikassa kiitolisuus on hyvin ehdonalainen asia. Tästä on voitu vakuuttua myös Venäjällä, joka hyvästä tahdostaan luopui sotilastukikohdistaan Vietnamsa ja Kuubassa, eikä saanut siitä mitään hyvitystä. Todelliset askeleet vastaan tulemisesta jossain asiassa korvataan joskus menestyksellisesti kohteliailla puheilla, kuten se tapahtui Bush Juniorin valtakaudella. Ja Trump on näissä asioissa erittäin kokenut guru. Haastatteluisaan hän väitti koko ajan, että kyllä hän osaa valita sopivan äänensä-vyn, jolla on keskusteltava tämän tai tuon ihmisen kanssa ja että vallitseva käytäntö osoittaa tämän väitteen muka myös oikeaksi.

Jos tällä kertaa Trump ei onnistu, niin silloin muutaman kuukauden kuluttua Venäjän virallisen valtiollinen propaganda ilmoittaa, että Trump onkin iskenyt Venäjää puukolla selkään. Mutta jos sellaista ilmoitusta ei tule ja USA lakkaa tavallaan olemasta selvä vihollinen, niin kenen syyksi silloin tässä tapauksessa Venäjän johto syysää epäonnistumisensa sisäpolitiikassaan? EU ei oikein sovi uudeksi syntipukiksi, erityisesti kun väestölle on tähän päivään asti kerrottu siitä, kuinka Eurooppa on muka USA:n täydellisessä valvonnassa.

On olemassa toinenkin, mutta hallitsevalle järjestelmälle erittäin vaarallinen asia: kaikkiin tuleviin myönnytyksiin Venäjän taholta sen kansalaispiirit tulevat reagoimaan hyvin kivullisesti. Nämä myönnytykset saattavat muodostua hyvinkin oleelliseksi. Päätettyään, että niin merkittävän voiton jälkeen se saattaa tehdä mitä vaan. Venäjän johto saattaa vähätellä kansalaispiirien mahdollista reaktiota. Silloin Trumpin saavuttama voitto saattaakin käydä Venäjälle hyvinkin kalliiksi...

**Sergei Skvortsov
NKP:n keskuskomitean
ensimmäinen (pää-) sihteeri
13.12.2016**

Toimituksen laatimat välitsikot

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Porvaripopulistit hiekkalaatikolla

Olemme saaneet mediasta lukea vähäosaisten syylistämistä. Toimittajat nostavat esille oikeistopopulistien tarinoita esimerkiksi ”laiskoista työttömistä”. Sosiaaliturvan hyväksikäyttö on todettu todella pieneksi. Jopa 70 % alan asiantuntijoista päätty tähän arvioon. Sen sijaan iso ongelma on se, että ihmiset eivät tiedä, mihin tukiin ovat oikeutettuja tai eivät saa heille lain mukaan kuuluvia etuuksia. Asiantuntijat ovat päätyneet myös em. arvioihin.

Viimevuotisen laskelmani mukaan työttömyysmenot olivat vuonna 2012 noin 2,5 % bkt:stä. Faktisesti Suomi on teollisuusmaista vähiten velkaantuneita maita. Julkinen sektorimme on EU-maiden tehokain. Samoin meillä on vähiten valtion virkamiehiä EU:n alueella. Lisäksi Euroopan neuvoston sosiaalisten oikeuksien komitea on moittinut Suomea liian matalasta sosiaaliturvasta. Myös työnantajien palkkauskuluja on liioiteltu. Ne ovat EU:n kes-

kitasoa tai jopa sen alapuolella.

Julkisia menoja bkt:sta tulkitaan populistien puheissa virheellisesti. Bkt-osuus ei vielä kerro kokonaisuutta. Se on vain suhdeluku. On alkeellinen virhe tuijottaa vain sosiaalimenojen tai julkisten menojen bkt-osuutta. Totta kai tuo suhdeluku kasvaa kun työttömyys ja palveluiden saajat lisääntyvät sekä yksityinen sektori supistuu. Se ei vielä kerro esim. palveluiden laadusta ja saatavuudesta.

Luupääoikeisto levittää väärää tietoa

Mutta mitäpä faktoista. Enää ei ole faktoja tarkastavalla otteella sijaa. Sehän on liian intellektuellia. Vain työtä välttelevillä luusereilla on selälaiseen aikaa. Eivät työmies ja rahvas sivistystä tarvitse. Tieto voi pahimmillaan agitoida porukkaa. Tärkeintä on se, miten asiat koetaan. Tärkeintä on yhden totuuden toivotus. Valkoisen Suomen brändin rakentaminen. Valtiota kutsutaan yritykseksi ja ver-

rataan kotitalouteen vaikka kansantalous on paljon monimutkaisempi.

Vastalauseita ei sallita. Meininki on kuin Lapuan liikkeen aikana. Toisinajattelijat ja punikit joutuivat leirille. Sieg Heil Kosola! Eläköön Pihkalan vientirauha! Fanaattikopporarit ovat kuin lapset hiekkalaatikolla. He väittelevät kuin pikkulapset ”vapausotteen” ja ”korkeine työvoimakuluineen”. Vain minun totuuteni on oikea!

Kai tämä on sitä Matti Apusen tarkoittamaa luupääoikeistoa. Sellaista, joka levittelee väärää, harhaanjohtavaa ja kyseenalaista tietoa mm. työttömistä ja maahanmuuttajista. Joskus se jopa puhuu ”talvisodan hengestä”, mutta unohtaa vankeirit ja Lapuan liikkeen muilutukset sekä valkoisten tekemän kansanmurhan, jonka Svinhufvud antamalaan asetuksella armahti.

Henri Autero

Hyvinvointi vs lisäarvo

Hyvinvointi on yksinkertainen, mutta moneen suuntaan haaroittuva käsite, jota kaikki – vähintään mutkan takaa – haluavat puolustaa. Lisäarvo määritellään aina pilkotun hyvinvoinnin osista esim. koulutus, SOTE-palvelut ja etempänä metsä, hiljaisuus ja luonto kokonaisuudessaan. Hyvinvoinnin näin ”pilkotujen” osien täytyy tuottaa lisäarvoa. ”Viivan alle täytyy jäädä jotakin”, jotta näitä osia ylläpidetään ja tuetaan, jotta niitä ei ”leikata”. Siis millään tekemisellä tai olemisella ei ole itseisarvoa, vaan hyvinvoinnin osat alistuvat taloudelle, lisäarvon tuotolle.

Eittämättä Suomi pahoinvoi tänään, vaikka kaikki sanovat puolustavansa hyvinvointia. Ilmeisesti ymmärtämättä, että se on osiensa summa myös osien, joilla tulisi olla ”itseisarvo” kuten lapsuus, turvallinen vanhuus tai luonto ja sen saavutettavuus, lähiluonto.

”Ymmärtämättömät” peräävät lisäarvoa asioista, joista sitä on ensisilmäyksellä vaikea havaita kuten esimerkiksi vanhusten hyvä hoito. Se tuo välillisesti turvalli-

suuden tunnetta omaisten elämään ja työssä jaksamiseen kuten myös luonto ja sen kokeminen.

Yhteisöllisyys

Yhteisöllisyyden puute tai sen hajoaminen koostuu näistä yritystälouden lisäarvovaatimuksista, jotka on tuotu yhteiskuntaan ja sen olemiseen, hyvinvointiyhteiskuntaan, joka on ajautunut arvotyhjiöön tai muuntunut hyvinvoinnista ”lisäarvottavaksi” yhteiskunnaksi.

Yhteisöllisyyden kokemus on pirstoutunut golf-kentille, pilkkijäille tai retki- ja lenkkipoluille, jotka tuovat lisäarvoa työssäjaksamiseen, mutta eivät riitä rakennuspuiksi yhteiskunnan yhteisöllisyyden rakentamiseen, koska ne eivät ylläpidä koulutusta, SOTE:a, luontoa ja hyvinvointia yleisellä tasolla.

Lisäarvon vaatija ei hyväksy itseisarvoja kuten arvokas lapsuus tai vanhuus, luonto- tai kulttuuri- kokemukset ja yleissivistävä elinikäinen koulutus. Yhteiskunnassa näitä asioita puolustava joutuu talouden tunnuslukuun perustelemaan kantansa, parantavatko ne yritysten tuottavuutta, kansallis-

ta kilpailukykyä, mieluiten suoraan ”kvartaalin” sisällä.

Tulostavoitteet ja päätöksenteko

Nyt ovat kuitenkin sijaa saaneet jo välilliset jopa ylisukupolviset vaikutukset, että lapsuus voi häiriintyä tulostavoitteilla, että hyvä vanhuus tukee koko yhteisöä. Luonto- ja kulttuurikokemukset ovat osa terveyttä kuten ihmisten oma ”sivistyslinjan” valinta.

Päätöksenteossa meidän tulisi tiedostaa se, että emme koskaan päätä hyvinvoinnista kokonaisuutena, vaan peukaloimme jotain sen pientä osaa ja asetamme sille tulostavoitteita. Tulostavoitetta pohtiessamme meidän tulisi tiedostaa osan suhde yleiseen hyvinvointiin, vaikka se kyseenalaistaisi ”budjettiraamit” tai ”kvartaalin” tuloksen. Päätöksenteko on yksinkertaista, kun tavoite on ”lisäarvon” luonti, mutta vaikeampaa ja monihaaraista, kun tavoitteeksi asetetaan ”hyvinvoinnin” kohentaminen.

Hannu Ikonen
Vastavalkea ry vpj
Liljendal

Jenkkien apinointia

Sanoisin, että jopa suomalais-ten poliisien liipasinsormi on ollut turhan herkkänä jo pitemmän aikaa. On tullut ruumiita ja loukkaantuneita. Syitä olen pohtinut ja olisiko yksi syy liiallinen amerikkalaisten poliisisarjojen katse-

Jenkkilässä poliisien menettely on hyvin suoraviivaista ja touhukasta. Valkoinen poliisi ampuu mustaa miestä selkään ja alkaa sitten tutkia olisiko ammuttu mahdollisesti syyllistynyt rikokseen. Yleensä ei ole, mutta ei poliisia rangaista, koska kyseessä on maailman vapain ja demokraattisin valtio. Yhdysvalloissa värillinen ihminen kelpaa kuolemaan amerikkalaisten asetehtailijoiden eri puolilla maailmaa masinoinnissa sodissa ja levottomuuksissa.

Urheilukilpailuissa menestyminen myös nostaa värillisen arvostusta. Käytännössä Yhdysvallat on Israelin lisäksi toinen rotusortovaltio. Vankeja on maassa 2,5 miljoonaa, kuolemantuomio käytössä eli maata ei voi lukea sivistysvaltioiden joukkoon. Suomen eikä minikään muun valtion kannata ottaa sieltä esimerkkiä. Kaikki suomalaiset nato-kiimaiset yksilöt kuitenkin näin menettelevät, ja se on väärin.

Bertolt Brecht sen sanoi

Työväenliike on tänään heikko. Kapitalistit hyödyntävät tilannetta säälimättä. Poliitikko on samaa reaganismia USA:ssa ja Suomesa, vaikka erojakin löytyy. Markkinavoimien liekanarussa on nyt edetty niin pitkälle, että kilpailukykyä ja voittoja haetaan ihmisten toimeentulosta. Ostokykyistä kysyntää markkinoilla ei siksi riitä. Sosiaalinen tilaus politiikassa on populistilla kuten Suomesa persuilla ja Amerikoissa Trumpilla. He uskottelevat muille ja uskovat itsekin, että asiat korjaantuvat, kunhan virkamiehet ja poliitikot vaihdetaan. Kapitalistien pään asettamista pölkylle he eivät uskalla eivätkä osaa ajatella-kaan. Viimeistään hallitusvastuu paljasti persuille totuuden.

Samoin saattaa käydä Trumpille, kun kapitalismin todellisuus lopullisesti paljastuu. Monet odottavat häneltä ihmettä, mutta saattavat pettyä.

Pitää muistaa, ettei väkivaltaa voida poistaa väkivallalla, vaan se aiheuttaa kostonkierteen. Aasinsilta myöten menen tulevia kuntavaaleja kohti ja vaaleihin liittyvään ehdokasasetteluun. Äänestys-oikeutta en ole viemässä keneltäkään. Kuitenkin ehdokkaaksi asettumisen kunta- ja eduskuntavaaleissa kieltäisin poliiseilta, papeilta ja armeijan kapiaisilta. Vanhan fraasin mukaan nämä ammattiryhmät ovat koko kansan palvelijoita.

Nykyisessä eduskunnassa on monta poliisia persujen eli äärioikeiston edustajina. Armeija-ajoilta muistan, ettei ns. aukkiiin (aliupseerikouluun) tarvinnut lähteä, jos tilasi itselleen Kansan Uutiset. Se koko kansan armeijasta. Eiköhän tilanne liene sama nykyäänkin. Nuoriso tosin osaa laistaa koko leikkikoulun eli armeijaan lähdön.

Lopuksi toteaisin nykyajassa olevan paljon yhtymäkohtia onnettomaan 1930-lukuun. Sinne Karjalan mäntyyntä pitäisi taas päästää päättää hakkaamaan. Suomalaisporvarille yli 70 vuoden rauhan-tila on liikaa. Pääsikö Suomi liian vähällä viime sodista?

Reino Welling
kaupunginvaltuutettu
Jämsänkoskelta

Mietteitä kellarista (taas)...

Raha pyörittää maailmaa, sosialismissakin. Sielläkin rahalla ostetaan, myydään, vaihdetaan ja varastetaankin. Kerrottakoon kaikille, että Suomen järjestelmä on kapitalismi. Kapitalismi ja sosialismi ei eroa toisistaan kovin paljon. Nykyisessä kapitalismissa vallalla on rahan ja markkinoiden vapauden kaipuu, kuten -20 ja 30 luvun taitteessa tuhoisin seurauksin: pörssiromahdus.

Vapaa raha ja markkinat siintävät nytkin liberaalien porvarien silmissä, ajatuksissa ja saparossa. Tuhoisaa on jälki ollut 2008 lähtien. Suomen uusliberalistit eivät muuta helpolla suuntaa, jonka ovat valinneet ja hyväksineet: vapaa raha ja markkinat sekä työvoiman vapaa liikkuminen. Suomen porvariston tapaan myös EU uskoo tähän. TTIP sopimusta on koetettu saada läpi mitä ihmeellisimmil-

lä tempuilla. Mutta jopa osa porvaristoa on jo kääntänyt takkinsa, eikä enää usko TTIP sopimukseen ja sen syntymiseen, ei edes toivo enää sitä.

Miten sosialismi sitten liittyy tähän?

Sosialismi on sekatalous, osa kapitalismia osa kommunismia. Taloutta säädellään keskitetysti valtion taholta, suunnitelmallisesti. Sosialismi koetettiin tuhota sekä ulkoa et-

tä sisältä porvariston toimin. Sääntely ja keskitetty talous on porvareille myrkyä. Mikään propaganda ei ollut liikaa. Sitä syötetään edelleenkin, vaikka suurin osa sosialistista leiriä tuhottiin, jonka teki porvaristo sisällä ja ulkona, sosialismissa. Poliitikan teko on taitolaji, olen sanonut. Kommunistit keskittivät kaiken vallan itselleen ja muodostivat lopulta itsestään poliittisen eliitin, joka oli täysin tietämätön, mitkä olivat ihmisten tarpeet ja tilanne yhteiskunnassa ja mikä oli sosialismin tila omassa maassaan.

Sellainen oli helppo ulkoa ja sisältä päin tuhota, kuten kävikin. Kapitalismi on samanlaisten perimäisten kysymysten äärellä. Poliit-

tinen eliitti ei tiedä kapitalisminsa tilaa, ei ihmisten arjesta eikä sen tarpeista. Tehdään virheitä virheidensä perään. Ihmiset ovat tulleet tyytymättömiksi ja haluavat tehdä asioille jotain. Porvarillinen propaganda ei enää ole uskottavaa. Se elää omaa elämäänsä irti ihmisten todellisuudesta ja arjesta.

Mitä on tulossa?

Pelkään, että kapitalismi, joka perustuu alistamiseen, rahalla ostamiseen joka sektorilla, ajautuu ratkomaan ongelmiaan sotimalla, väkivallalla. Siksikin, että sodat kapitalismissa tuottavat nekin voittoa, jatkavat omaisuuksia uusiksi, edelleen keskittävät harvemmille. Sodat ovat

kapitalismissa tuottoisa ratkaisu. Siihen ollaan menossa kovaa vauhtia. Sosialismi kaatui rauhanomaisesti. Omaisuudet jaettiin. Kapitalismi ei tee niin...koskaan.

Neuvostoliitossa oli yksi puolue, NKP. Vain sen kautta saattoi luoda uraa. Siksi siihen liittyi aineksia, jotka kommunistiseen puolueeseen eivät olisi kuuluneet. He hajottivat ja jakoivat... itselleen. Tavallinen ihminen odotti uudistuksia, tavallisia uudistuksia, ei Neuvostoliiton hajottamista.

Markku Huhtala
Lempäälä

Tukea Kansanäänelle

Kalevi Wahrman 10 e, Kaija Siippainen 10 e, Heikki Männikkö 33 e, Kai Kontturi 50 e, Esko Rintala 103 e, Paavo Heikkinen 25 e, Hannu Kautto 20 e, Tarja Männikkö 33 e, Palstapuuatarihuri 14 e, Leipäpappi 10 e, Eira Kärki 30 e, Jaakko Ahvola 30 e, Unto Nikula 3 e, Lauri Paronen 8 e, Veikko Väisänen 4 e ja Juha Kieksi 8 e.

Op FI08 5541 1420 0279 66
Keräyslupa: RA/2016/396

Poikkipuolisia linjauksia

Poikkipuolisia linjauksia on aina ollut teoreettisella tasolla, mutta konkreettiset toimet ovat yleensä jääneet pois. Näillä tuumailuilla on yleensä ajan leima. Nyt on yleisimmin tullut esille EU ja Euro-politiikka. Sitä ovat täydentäneet pakolaissyymykset.

7-sivuisessa artikkelissa nürnbergiläinen KAZ-lehti pohtii kysymystä. On niin erilaisia lähtökoh-
tia tarkastella asiaa. Historiallinen puoli on aika valaiseva, mutta mitään varsinaista työmallia ei artikkeli sisältänyt. Historiikista kävi ilmi, että SDP:n oikeistojohto oli usein ehkäissyt kansanvallan toteutumisen. Lukuisia kertoja olisi yleislakolla voitu kääntää historian kulkua ratkaisevasti. Työväenluokasta ratkaiseva osa on sosiaalidemokraatteja. Siksi he ovat usein liittoumien keskipisteessä.

**Monopolipääoma on pysty-
nyt manipuloimaan SDP:n.** Yhteistyö esimerkiksi puoluejohdon ja salaisten palvelujen kesken on tuhoisaa. Minulla on henkilökohtaisia kokemuksia siitä. Ohrana tuli Helsingin asemalla esittelemään yhteistyötä kulttuurisocialidemokraattien kanssa. He esittivät toisessa vaiheessa yhteistyötä Perussuomalaisen kanssa. Pidin esityksiä mielettöminä. Jo yli sata vuotta sitten totesi veteraanisosi-
alisti, että työväenluokan vapautus on sen oma työ. Yli 100 vuotta sitten totesi Karl Liebknecht,

että päävihollinen on omassa maassa. Tässä on asian ydin. On tunnistettava päävihollinen.

Edellytykset yhteiskunnallisiin muutoksiin ovat pitkälti kiinni järjestäytymistasosta, vaikka muita valmiuksia olisikin. Elämme kännykkä- ja internet-aikaa. Yksilön kontaktit jäävät vähäisemmiksi, ja agit prop -teho jää pois. Ihmiset kuitenkin kehittyvät ja ehkä opitaan agit propia soveltamaan.

1930-luvun edellytyksiä kansanrintaman perustamiseksi ei juuri ole näkyvillä heikon järjestäytymisen takia. Vasemmiston osuus tiedotusvälineistä on mitätön ja siksi voidaan syöttää oikeiston puppua mielin määrin. Olen paljon yhteydessä tiedotusvälineisiin ja olen kokenut niiden surkeuden.

Opintotoiminta tulisi saada käyntiin laajemmassa mitassa ja koskemaan taloustieteen lisäksi ennen kaikkea historiallisia kysymyksiä nousevan fasisminkin takia. Suurin vaara ei kuitenkaan ole uusfasismi, vaan perinteiset poliisin, armeijan ja virkakoneiston fasistoituminen. Sodan uhkaa vastaan ei ole onnistuttu kehittämään yhteisrintamaa. Nyt kaikki eduskuntapuolueet ollakseen hallituskelpoisia elävät ryssävihan vallassa. Poliittinen pyrkymys on tullut hallitsevaksi tekijäksi. Meillä ei ole aikoihin ollut poliittista vasemmistoa näkyvästi esillä.

Wäinö Pietikäinen

Kuka Suomea uhkaa?

Jos muutamaa iltapäivälehteä ja muutamaa kirjailijaa uskoisi, niin eihän Suomea uhkaa Venäjän lisäksi kukaan. Oikeistolaiset ja ns. riippumattomat tiedotusvälineet julistavat palstat pullistellen, kuinka Suomen tulisi nopeasti liittyä Natoon uhkien torjumiseksi.

Ei Venäjä uhkaa Suomea, ellei Suomi toiminnallaan aiheuta Venäjään kohdistuvaa uhkaa. Pitää muistaa, että mahdollinen selkkkaus Venäjän ja Suomen välillä käytäisiinkin nyt Kymijoen länsipuolella. Mahdollisessa selkkauksessa Suomelle olisi tulossa jälleen kerran vain hopeatila, oltaisiin Natossa tai lakossa. Selkkauksista tämän verran ja siirtykäämme nyt todellisten uhkien käsittelyyn.

**Aina kasvava huume-
mekkauppa,** uudet vaaralliset muuntohuumeet, vanha viina, ne ovat suurimpia uhkia suomalaisille. Lähes yhtä vaarallista on suurtyöttömyys, etenkin nuorten työttömyys. Kun koulun jälkeen ei ole työtä, ei opiskelupaikkoja, tulevaisuus Suomessa on säkkipimeä. Moni

nuori ja aikuinenkin on silloin alttiina kaikenlaisten ryhmien propagandalle, väkivaltaan yllyttävien populistien seireenin lauluille. Joku aktiivinen ja pystyvä kansankiihottaja saisi Suomessa pahaa jälkeä aikaan. Onneksi persuilla on johtajana vain Soini, harmiton hyssykkä, joka on keskittynyt vain oman egon nostamiseen.

Näitä todellisia uhkia ei poisteta hienoimmillakaan jenkien sotakoneilla. Aina pitää muistaa, ettei voittamatonta sotakonetta ole keksitty. Miten sisäiseen uhkaan on varauduttu - poliiseille pitäisi hankkia konekiväärejä ja kranaatteja. Ei väkivaltaa pidä yrittää poistaa väkivallalla, se ei onnistu. Halvinta ja helpointa maanpuolustusta on viisas ulkopoliitiikka, ystävät läheltä ja viholliset kaukaa, mieluummin ei sieltäkään.

Nykyisen hallituksen taholta ei sellaista ole odotettavissa. Siksi olen esittänyt pikaista virkamieshallituksen nimittämistä.

Reino Welling
kaupunginvaltuutettu
Jämsänkoskelta

"Marxilainen pyhäkoulu" jatkuu

Työväenluokan toiminnalle tieteellinen maailmankatso-
mus antaa pitkän aikavälin suunnan. Se on meille yhte-
näisen toiminnan perusta ja auttaa jäsentelemään oikein
ajan kysymyksiä. Siksi tutkimme marxilaista maailmankat-
somusta sunnuntai-iltaisin Helsingissä Hermannin kerholla
os. Hämeentie 67, klo 17.00.

**Kokoonnumme seuraavan kerran keväällä maaliskuun
alkupuolella. Silloin jatkamme marxilaisuuden perus-
teiden syventämistä.** Keväällä saimme valmiiksi dialektis-
ta materialismia käsittelevän vihkosien ensimmäisen painok-
sen. Nyt olemme käsitelleet keskeisimmät historiallista ma-
terialismia koskevat teesit, jotka otamme mukaan opintoai-
neistoon. Tarkoitus on saada se lukukierrokselle v. 2017 al-
kuun mennessä.

**Sopivia perusteoksia dialektisen- ja historiallisen mate-
rialismin sekä kansantaloustieteen opiskeluun ovat mm.**
seuraavat teokset: Marx ja Engels: **Kommunistinen mani-
festi**; M.Iovtšuk, T. Oizerman, I. Štšipanov: **Filosofian His-
toria** (Progress, 1982); Viktor Afanasjev: **Filosofian alkeet**
(Progress, 1976); siv. 182-217; **Marxilais-Leniniläisen filoso-
fian perusteet** (Progres) siv. 333-355; Nevalainen- Peltonen:
Kansantaloustiede (Kansankulttuuri) sekä Lenin: **Karl Marx**
(Valitut teokset, 10 osaa, osa 5, Edistys)

Järj. Kommunistien liitto ja DSL.

Irti EU:sta, uusliberalismista ja Nato:sta Perinteinen uudenvuoden tapaaminen

**Hermannin kerholla os. Hämeentie 67 perjanta-
ina 30.12.16 alk. klo 18.00.**

**Ohjelmassa mm. musiikkiesityksiä, Järjestöväen ohjelmaa
ja tietenkin riisipuuroa, elöä, voileipiä ja kahvia.
Puhe Marjallisa Siira: "Saadaanko rauha Syyriaan"
Tilaisuuden avaa ja juontaa Timo Kangasmaa.**

**Järjestää: EU:n Vastainen Kansanrintama ja
muut Kansan äänen järjestöt sekä
Hermannin naiset**

Tervetuloa kaikki paikalle

Varaa
mukaan
5 e

Suosittelimme kotisivuja ja blogeja

<http://uutisiapohjoiskoreasta.blogspot.fi/>
<http://heikkimannikko111.puheenvuoro.uusisuomi.fi/>
<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>
<http://antifasistit.blogspot.fi/>
<https://www.facebook.com/kalevi.wahrman>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>
Danske Bank FI61 8058 0710 5328 82

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry. Kansan ääni

<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry. <http://www.kommunistienliitto.com>

Juche-aatteen opintoyhdistys
**Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aat-
teesta!**
www.jucheate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 4308

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan
<http://www.kominform.eu/>

**Maksuton internet-utispalvelu. Liity maksuttomille posti-
tuslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luokka-
taistelun ja geopolitiikan näkökulmista.**

PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

EVKR toimii

EU:n Vastaisen Kansanrinta-
man johtokunta kokoontuu
maanantaina 30.1.2016 Her-
mannin kerholla os. Hämeen-
tie 67, klo 17.00. Käsitellään
poliittista ja järjestöllistä ti-
lannetta, EU-tiedotustoimin-
taa, talven tehtäviä sekä jär-
jestömmen osalta kevään 2017
kuntavaalien valmistelua. Ter-
vetuloa jäsenet ja ystävät.

Kokouksen yhteydessä pide-
tään myös Kansan äänen toi-
mituskunnan kokous, jossa
valmistelamme lehden seura-
vaa numeroa (1/17). Kokouk-
seen ovat tervetulleita kaik-
ki Kansan äänen toimittajat ja
avustajat.

SFT toimii

Opintokerho Suomen van-
han Työväenliikkeen historias-
ta. Opintoilta ma 16.1.2017 klo
17.00 KTP:n toimistossa, Tikku-
raitti 11 A 3 krs.

**Jatketaan käsittelemällä
aihetta: Suomen Työväenliike
ensimmäisen maailmansodan
edellä ja sen aikana.** Kansainvä-
linen Työväenliike kiinnitti sotaa
ennakoiviin asioihin huomiota jo
vuonna 1911

Tiedustelut: Timo Kangas-
maa, timo.kangasmaa@hotmail.
com

Opastus paikalle: Timo Nie-
minen, puh. 050 359 0109

**Perinteinen Työväen puuro-
juhla 30.12.2016:** Kansan ää-
nen julkaisijajärjestöjen yhtei-
nen Työväen Puurojuhla pide-
tään keskiviikkona 30.12.2016
Hermannin kerholla, Hämeentie
67, Helsinki alkaen kello 18.00.

Kansanääni

Helsingin lähiradiossa
100,3 MHz
Kansan ääni kuuluu
ohjelma joka kuun 1.
keskiviikko klo 19.00

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP,
EU:n Vastainen Kansanrintama
ry., Kommunistien Liitto ry. sekä
Sodan ja Fasismien vastainen
työ ry.

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:

Tommi Lievemaa

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 0,50 €/pmm
Muut 1 €/pmm

TILI:

OP FI08 5541 1420 0279 66

PAINOPIIKKA:

Botnia Print Oy

ISSN- TUNNUKSET:

ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkojulkai-
su)

Luokkataistelun kysymyksiä

Kirjoituksessaan ”Voi punavihreä sosialismi” (KÄ 5/16) Viljo Heikkinen sanoo että: ”meillä on kolme sosialismia rakentavaa puoluetta ja jokaisella on oma sanomalehti. Se on hengen rikkautta, kun yhden julkaisun sivulla puolueen jäsenet eivät voi väitellä näkemyksistään, niin voimme vaihtaa mielipiteitä naapurin lehdessä.” Mielestäni Heikkinen osuu tässä aivan oikeaan. Päätyessämme 80-luvulla perustamaan KTP:n ja Työkansan sanomat lehden viittasimme myös tähän asiaan. Joutuessamme 15 vuotta sitten KTP:n suhteen samaan tilanteeseen, oli Kansan äänen kehittäminen välttämätöntä samasta syystä. Itse asiassa kolmen julkaisun olemassaolo heijastaa keskustelun vajetta ja sen välttämättömyyttä.

STP nosti v. 2011 eduskuntavaaleissa jo viisi vuotta sitten esiin tunnuksen ”ei leikata”. Tavoitteenamme oli siirtää keskustelu leikkauksista koskemaan välttämättömyyttä kehittää poliittinen liike uusliberalismin kaatamiseksi. Tämä välttämätön tehtävä odottaa vielä tuloaan.

Taanila kumooa vallankumousta

Kokemus kuitenkin osoittaa, että kolmen marxilaisen julkaisun olemassaolo poistaa keskusteluvajeen ongelman vain osittain. Ärsyttävien asioiden esiintuominen ei herätä keskustelua. Julkaistujen keskustelunavausten suhteen ollaan kuin niitä ei huomattaisi. Heikkinen toteaa, että SKP:ssä Hannu Taanilasta on tehty ”Marxin opin ylipappi”, mikä sopii Taanilalle, koska pääsee lukemaan madonluvat Neuvostoliitolle, joka hänen väitteensä mukaan väristeli Marxin opin. Heikkinen on tässä täysin oikeassa, koska juuri näin tapahtui. Tästä myös Kansan äänessä olemme kirjoittaneet useaan kertaan. Taanila kuljetettiin Pääoman uusintapainosten julkistamistilaisuuksiin, joissa hän parhaansa mukaan ”louskutti leukojoan” yrittäen saada kansan nauramaan.

Taanila salakuljettaa meille sosialidemokratiaa

Hänen sanomansa, että Neuvostoliitto väristeli Marxin opin ja korvasi sen marxismi-leninismillä on varmasti väärä. Neuvostoliiton Marxismi-leninismien Instituutti toimitti Marxin, Engelsin ja Leninin kes-

keiset teokset lukuisille kielille ja näin Marxin oppi pelastettiin Maailman kansojen käyttöön. Varmasti ainoatakaan Marxin ja Engelsin teosta, tekstiä tai tieteellistä löytöä ei muutettu tai vääristelty. Miksi sitten SKP ja Taanila välittävät tällaista ”puppua”. Taanila tekee tämän siksi, että hän on mielipiteiltään sosialidemokraatti, eikä hyväksy Marxin ja Engelsin näkemystä työväen vallankumouksesta, proletariaatin diktatuurista sekä dialektisen- ja historiallisen materialismin mukaisesta maailmankatsomuksesta. Kuka siis on Marxin opin väristelijä?

Socialismin rakentamisen kokemuksta ei voi ohittaa

Miksi sitten SKP asettaa ihmiset kuuntelemaan tätä tyhjänäikaista ”leuan louskutusta”? Selitys on valittavan yksinkertainen. Kaikki viittaa siihen, että luokkataistelutaktiikka kanta määrättyä SKP pyrki vain Marxia soveltaen etsimään ratkaisua nykypäivän ongelmiin. Tällainen tie on tuomittu epäonnistumaan. Marxilainen yhteiskuntatiede kuten muutkin ulkoista maailmaa kuvaavat tiedet on kumuloituva. Kehityksen mukana se rikastuu kokemuksella ja tiedolla ja tämä kaikki tulee ottaa huomioon, kun määritel-

lään työväenluokan luokkataistelutaktiikkaa. Heikkinen toteaa, että ”mitä muuta tämä todistaa kuin, että olemme omaksuneet täysin porvarillisen ideologian mukaisen demarien maailmankatsomuksen.

Ei riitä tunnus ”ei leikata”

Heikkinen kritisoi kirjoituksessaan vasemmiston julkaisuissa esiin nostettua teesiä ”ei leikata”. Hän kysyy, että mitä osallistujat oppivat tällaisista mielenosoituksista, joilla ei ole mitään suuntaa eikä tavoitetta? Tämä on aiheellinen kysymys. STP:llä oli vuoden 2011 vaaleissa tunnuksenaan ”ei leikata”. Ennen vaaleja käytiin keskustelu, mitä tällaisella tunnuksella haemme. Tunnuksemme tavoitteena oli osoittaa, että leikkauksista on uusliberalismissa tullut kapitalistien keskeisin voittoja ja kilpailukykyä lisäävä tekijä. Vaali-työssämme pyrimme silloin osoittamaan, että leikkauspolitiikan katkaiseminen onnistuu vain uusliberalistisen politiikan kumoamisella. Tämä on kuitenkin vallankumouksellinen muutos ja siksi sitä varten tulee organisoida kansanliikettä. Siis pelkkä ”ei leikata” tunnus ei riitä, vaan tavoite tulee ulottaa uusliberalismin kumoamiseen.

Strategia ja taktiikka nojaa luokkataistelun kokemukseen

Heikkinen ihmettelee SKP:n punavihreä-sosialismi käsitettä. Myös alikirjoittanut ehti tutustua lähes kaikkiin itäisen pallonpuoliskon kokemuksiin sosialismin rakentamisesta. Monista väitteistä huolimatta puolustan näkemystä, että sosialismi näissä maissa ulkoisten ja sisäisten paineiden oloissa toteutettiin virheistä huolimatta oikein. Käsitteistä, että sosialismi hajosi, koska sitä ei kyetty rakentamaan oikein, ohjaa väärään suuntaan. Kyllä ennakkoivaa teoriaa tarvitaan siitä, miten sosialismin rakennusta tullaan kehittämään. Teoriaa kehitettäessä tulee ottaa huomioon sosialismin aikaisempi kokemus ja marxilaisen teorian soveltaminen. Ihmiskunta ei tule tulevaisuudessaakaan toimeen ilman kasvua. Kyse on siitä, miten koordinoidaan yhteen kasvu (myös aineellinen) siten, että samalla säilytämme ympäristömme ja koko ekosysteemin toimivana. On kuitenkin ratkaistava kysymys, mihin Heikkinen viittasi, miten kapitalisteilta otetaan valta pois. Tulee olla oikea luokkataistelun strategia ja taktiikka, johon sijoittuvat sosialismin rakentamisen ensimmäiset tavoitteet. Verhojen ja tapettien suunnittelussa paljon määrää se, millainen tulee talosta ja sen ympäristöstä.

Heikki Männikkö

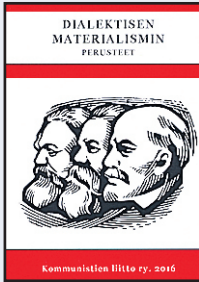
Hankkikaa mukaanne työläisen käsikirja

Tänään toistetaan näkemystä maailman siirtymisestä ”tuuden jälkeiseen aikaan”. Tällainen käsitys syntyy helposti, kun seuraa populististen aatevirtausten vahvistumista, ”demokratian” epäonnistumista tai asevoimaan perustuvaa maailman usjakoa. Näin tapahtuu kun kapitalismille ei ole vasta-voimaa. Reformistinen työväenliike on antautunut uusliberalisille ja kommunistinen liike on kaikkialla jakaantunut pieniin ryhmiin.

Vastavoima uusliberalistiselle sektorille löytyy. Se on työ kansa, jonka yhtenäisyys perustuu työväenluokan tieteelliseen maailmankatsomukseen. Olemme useissa

protesteissa kantaneet tunnusta ”Voittoisa työ kansa nojaa sosialismiin”. Tämä tarkoittaa, että tilanteessa, jossa kapitalismi on ajautunut umpikujaan, nostetaan vaihtoehtoksi sosialismi. Se puolestaan onnistuu vasta, kun omaksumme uudelleen marxilaisen yhteiskuntakäsityksen ja arvomaailman. Se on ase rakentaa taisteleva kapitalisminvastainen liike ja pitävä suunnitelma uusliberalismin syrjäyttämiseksi.

Kommunistien Liitossa olemme kehittäneet marxilaisen filosofian opiskeluun sopivaa lukuaineistoa, sillä dialektista ja historiallista materialismia ei ole päivitetty 40 vuoteen. Työväenliikkeen järjestäytynyt toiminta alkoi, kun Marx

ja Engels löysivät dialektisen ja historiallisen materialismin. Samoin kapitalisminvastaisen taistelun nousu-kausien sijoittuu aina tie-

teellisen maailmankuvan selkiytyminen. Tilaukset postitse hoitaa Juha Kieksi (juha.kieksi@saunalahti.fi), jolloin hinta on seitsemän euroa. Kirjaa saa Kansan äänen aktiiveilta. Lisätiet. Kommunistien liitto: www.kommunistienliitto.com.

Vasemmiston on hylättävä konsensus

Kenen joukoissa seisot? Vastauksen pitäisi olla selvä työväestölle ja muille syrjäytetyille. Vaan kun ei ole. Miksi ei, sitä sietää pohtia: kuinka tähän on tultu? Syitä on monia, kuten vaikkapa yhteiskunnan rakennemuutos. Perinteinen tehdastyö on muuttanut muotoaan silputöiksi. Sorvarit, hitsarit jne. ovat perustaneet omia yhden tai kahden hengen yrityksiä, jotka tekevät alihankintana töitä isoille konserneille. Näin on saatu eriytettyä työläiset toisistaan ja yhteisvoima saatu hajotettua. On myös koettu tehdyn loikkaus pois työväenluokasta ja kuviteltu yrittäjyydellä siirtytyn ns. parempaan väkeen.

Keskityn pohtimaan, mitä vaikutusta parlamentaarisella toiminnalla on ollut ihmisten ajatteluun siitä, kenen joukoissa he seisovat. Vuonna 1987 perustettiin Harri Holkerin johdolla hallitus, johon mukaan lähtivät sosialidemokraatit. Alkoi oikeisto-vasemmistoakselin hämärtyminen.

Hetkeä myöhemmin romahti sosialistinen leiri ja myös Suomen kommunistit joutuivat tai ajettiin tietyiltä tahoilta umpikujaan. Sekin vauhditti omalta osaltaan työläisten hämmennystä. Ei ollut enää turvaa sosialismista, ei kommunistisesta puolueesta ja sosialidemokraatit olivat kapitalisteja edustavan kokoomuksen kanssa kuin veljet keskenään. Ihmekö, jos sukat olivat vähemmästäkin sekaisin.

Neuvostoliiton romahdettua oikeisto sai maailmanlaajuisesti niskalenkin koko vasemmistosta ja oikeistohegemonia on jatkunut näihin päiviin saakka. Oikeisto alkoi jauhtaa virttä, kuinka vastakkainasettelun aika todella on ohi. Esimerkiksi kelpasi ns. Korpilammen seminaari syksyllä 1977, jonka kokoonkutsujana oli pääministeri Kalevi Sorsa. Ei liene suomalaista, joka ei olisi kuullut vuosien saatossa sanaa konsensus! Korpilammen seminaarissa tuo sana sai alkusysäyksen konsensuspolitiikalle – yhteiseen hiileen puhaltamiselle. Se jos mikä miellytti oikeistoa. Voitiin surutta tehdä kovaa oikeistolaista politiikka, sitoa vasemmisto siihen mukaan konsensushengessä, hengessä joka oli syötetty jokaisen suomalaisen mieliin – yhteiseen hiileen puhaltaminen.

On taisteltava oikeistopolitiikkaa vastaan

Nyt olemme tilanteessa, jossa ihmiset huuli pyöreänä ihmettelevät, millainen hallitus milloinkin on kyseessä. Jos kerran on vain yhteiseen hiileen puhaltajia ja hallituksissa ollaan sekaisin, miksi puhua oikeistohallituksesta tai vasemmisto/oikeistohallituksesta, jos niillä kerran on yhteiset tavoitteet? Ihan sama äänestääkö kokoomusta tai vasemmistoliittoa, kohta ne kuitenkin istuvat kiltisti samassa hallituksessa. Onko järkeä äänestää eri puolueita, kun kuitenkin lopputulos on sama? Tähän rakoon iski Perussuomalaiset. Sanoivat olevansa kansan asialla, eivät oikeisto- eivätkä vasemmistopuolue. Täkyyn tarttuivat ymmällään olevat työläiset, pienyritykset, syrjäytetyt ja muut köyhät. Petyttiin, perussuomalaiset olivatkin aivan samaa sakkia kuin muut eduskuntapuolueet.

Vasemmiston on tehtävä tarkka analyysi ja mietittävä paluuta juurilleen. Mietittävä, miten hyödyntää parhaiten työtätekevien ja heikoimmassa asemassa olevien asemaa parlamentaarisessa toiminnassa. Tehdä selvä pesäero oikeistopuolueisiin, ei istua samassa hallituksessa oikeiston kanssa? On tehtävä selväksi, mikä erottaa vasemmiston oikeistosta. Parlamentaarisen vasemmiston tulee näkyä kansan- ja joukkoliikkeissä, tukea niitä ja yhdessä heidän kanssaan taistella oikeistolaista politiikkaa vastaan. Yksinkertaisesti ja selvästi näytettävä kansalaisille kenen joukoissa vasemmisto ja sen edustajat seisovat. Vasemmistolaisen politiikan ytimenä on oltava vanha ja hyvä perusarvo: Kansanvallan puolesta – rahavaltaa vastaan

Hannu Tiainen

Onko Venäjä kapitalistimaa?

KÄ:n edellisessä numerossa Marjailiisi Siira kysyi: ”Onko Venäjä kapitalistimaa?”. Kysymys on tärkeä. Asiakirjoissaan Kommunistien Liitto toteaa, että huolimatta sosialismin ja kommunistisen liikkeen väliaikaisista vaikeuksista elämme edelleen kapitalismista sosialismiin siirtymisen aikakautta. Kapitalistit itse osoittavat tämän todeksi siten, että heidän propagandansa edelleen kohdistuu sosialismia ja sen kohteita (Neuvostoliitto, Lenin, Stalin, Itä-Saksa ym.) vastaan.

Venäjän oma talous muistuttaa kovaa uusliberalistista markkinataloutta, mutta kuitenkin siten, että siellä toimii laaja yhteiskunnallinen sektori. Maan ja luonnonvarojen omistus kuuluu edelleenkin yhteiskunnalle. Venäjän talous- ja yhteiskuntapolitiikan erottaa globaalista uusliberalismista mm. se, että läntiset pääomapiirit eivät voi lunastaa markkinoiden välityksellä omistusoikeutta Venäjän laajoihin luonnonvaroihin. Tällä tavalla Venäjä suojelee taloudellista itsenäisyytään.

Tämä on yksi syy imperialistimaiden Venäjänvastaiseen ”ristirekseen”. Ne haluaisivat vaihtaa Venäjälle hallituksen, joka suostuisi sallimaan läntiselle pääomalle vapaan ryöstö-oikeuden Venäjän luonnonvaroihin. Vaikka Neuvostoliittoa ei enää ole, vaikuttavat edelleen konkreettisesti Neuvostoliiton saavutukset. Silloin rakennettiin maatalous, raskas teollisuus ja energiatalous, jonka varassa maa edelleenkin toimii. Ennen kaikkea silloin luotiin sotilasmahti, joka teki siitä suurvallan.

Sosialismi Venäjällä on edelleen läsnä konkreettisesti yhteiskunnallisessa toiminnassa ja ihmisten tajunnassa. Venäjä toimii tänään kovan uusliberalistisen imperialismien vastapainona ja ylläpitää suhteita sosialismia rakentaviin- ja sosialismia ylläpitäviin talouksiin.

Johtopäätöksenä voisi todeta, että Venäjä ei ole sosialistinen kansakunta. Sosialistisen kulttuurin paikan on nykyvenäjällä ottanut venäläiseen kulttuuriperimään ja ortodoksiseen kirkkoon tukeutuva ajattelutapa. Sen kautta luodaan kansallisen pääoman johtaman yhteiskunnan tarpeisiin soveltuvaa arvomaailmaa. Venäjän tilanne heijastaa juuri sitä tilaa, joka parhaimmillaan vallitsee kapitalismista sosialismiin siirtymisen vaiheessa. On eri suuntiin vaikuttavia voimia. Siksi meidän kommunistien tulee kehittää yhteistyötä Venäjän kommunistien suuntaan tukeaksemme oikeiden kehitystendenssien vahvistumista.

Heikki Männikkö